Příloha 1 – přepisy rozhovorů

Rozhovor – Aneta

K: Co ti dalo podnět k tomu začít používat Tinder?

A: No bylo to, že jsem se rozešla a pak jsem... já jsem jako ani nevěděla, že to existuje. A kámošky mě vlastně navedly, že si to mám založit. Takže vlastně na popud těch kamarádek, že jako oni říkaly založ si to bude sranda. Tak jsem si to založila.

K: A tři roky zpátky to ještě nebylo tak populární, nebo už to bylo tak zpopularizované?

A: Už to právě bylo docela i populární. Tehdy to začlo růst. Už to mělo docela dost lidí, co jsem pak pochopila a odhalila. Hlavně v mým věku, ale i starší a mladší. Všichni to měli tak různě. Ale, že to byla první vlna toho, že to je známý. Že se to sem dostalo.

K: Když sis to založila, mělas nějaký vyloženě cíl?

A: Bylo to úplně jakože já jsem vůbec nevěděla do tý doby, než jsem to začala používat, tak jsem vůbec nevěděla jako k čemu. Bylo mi jasný, že to je k seznamování, ale co tam hledám. *pauza* vůbec jsem neměla žádný jako – jak bych to řekla – žádnej cíl. Prostě jsem to jen chtěla zkusit, že jsem se nudila. Tak jsem si říkala, že si to založím. Holky mi řekly, že to je sranda prostě, že třeba půjdu na rande a to…tak jsem si to založila. Ale nebylo to za cílem nějakýho právě – vtah, nebo něco krátkodobějšího, vůbec – To jako já jsem vůbec *pauza* jsem byla úplně nepolíbená. Jsem vůbec nevěděla o co jde.

K: Chápu. Vůbec sis nedělala nějaká očekávání typu, proč bys to měla…

A: To pak až bych řekla, že časem jsem začla dělat vobrázek. A začli mi lidi *pauza*. Jsme se třeba bavili, nastala nějaká debata o tomhle a oni začli říkat: „No to já jsem si tam našla kluka.“ A tak jako by jak jsem měla ty kamarádky kolem sebe, který si tam třeba našly vztah. Tak jsem si říkala tak to bych mohla taky ne? No ale jako – ooo – je to dost těžký musím říct *smích* tam najít nějaký vztah.

K: Jo? Je to těžký?

A: Mhmm…tak hledala jsem tři roky no s pauzama, tak si myslím, že jako. Jako někdo třeba má štěstí.

K: Uhmm.

A: A zrovna tam jako narazí na někoho, ale já mám asi velký nároky nebo nevím.

K: Uhm... a zabavilo tě to teda na tom začátku? Splnilo to aspoň tady toto? Že ses nenudila?

A: Ne, nenudila jsem se. Já jsem vždycky jako by s někým šla ven, nebo na večeři nebo někam mě někdo vzal, takže to bylo jako fajn, že jsem potom poznala hodně sociálních bublin. Že vlastně jako tam na tom tinderu je fajn, že si můžeš najít třeba i kamaráda. Že vlastně ta platforma jako je rozšířená, i když lidi o ní tvrděj třeba, že to je jenom na sex. Okay někdo to tak má. Ale podle mě je tam i spousta

lidí, který hledaj třeba parťáka na lezení, nebo partáka na běžky nebo já nevím – všechny možný sporty, nebo procházky.

K: Aha.

A: Takže to vlastně hrozně *pauza* jako fajn, že člověk i vyleze z komfortní zóny, že poznáš i někoho úplně nového koho neznáš. Z nového světa, nová sociální bublina... nevim... můžeš i věkovou hranici poznat úplně jinou, jinou generaci. Takže to si myslím, že je na tom hodně fajn jako. Že jako to nemusíš brát jen romanticky.

K: Poznala jsi tam nějaké své kamarády?

A: Jo, jo právě, že jsem to takhle měla. Že jsme šli normálně na rande a pak jsme se normálně shodli na tom, že by to nefungovalo. A potkávali, nebo doteďka si i napíšem, jako že jsme… nebo když jsme ještě byli single voba, tak jsme spolu trávili docela často čas. Že prostě jsme si zašli na kafčo, pokecali jo teďka on mi řek o svejch rande a já zase o svejch. Takže jsme i sdíleli jako ehm tohlecto, což bylo hrozně fajn jako. Takže za mě jako ty – a myslím si, že jako kdybysme – že teďka jsme se dlouho neviděli, což jako je škoda.

K: Uhm.

A: Ale na druhou stranu, když člověk si někoho najde, tak máš i jiný starosti a nemyslíš na toho člověka, jak když jsem byla sama no. Že to je takový, že mě to vlastně na jednu stranu mrzí a na druhou vím, že von už má taky přítelkyni a plánujou já nevím co všechno. Takže už se vídáme míň, ale jsem ráda, že jsem ho jako poznala.

K: Tak to zní fajn no. A ty jsi spíše extrovert nebo introvert?

A: Já jsem tak půl na půl to mám. Že když jsem jako s jedním člověkem, kterej je pro mě jako známej, tak jsem extrovert, tak jako to mi nevadí. Ale když jsem ve skupince, když je tam …uhm… když přijdu úplně nová do skupiny, kde třeba znám jednoho člověka a dalších šest lidí neznám, tak to mě dělá trošku problém se občas třeba zapojit, že spíš poslouchám nejdřív a druhej den, nebo třeba za pár hodin se začnu zapojovat. Ale trvá mi to chvilku než ty lidi jako – já nevím jako co se v mojí hlavě děje, ale než si na ně udělám nějaký názor.

K: Jojojo, tak to chápu. Komunikovalo se ti tam dobře?

A: Jo to si myslim, že to zjednodušuje lidem komunikaci. Že prostě to je vlastně – jakože ty jim napíšeš jo? Nebo oni tobě napíšou, neznáte se, ale na ulici by tohle neudělali. Že jakoby je tam taková ta, že jo, když tě odmítne ten člověk, tak ho prostě vymažeš a jedeš jako dál. Že na ulici by tě to víc sebralo, kdyby ti řek holka/kluk to už je jedno: „No já se omlouvám slečno, ale nejste můj typ“, nebo něco takovýho. To si myslim, že tě víc sebere než na tom Tinderu, že tam už to je takový, jakože jo/ne, jo/ne. I když já jsem teda nepsala nikdy první no.

K: Opravdu? Nikdy?

A: Jako možná jednou, ale jinak jsem čekala vždycky jako na to, kdo mi napíše. Ale, kdo mi napsal, tak jsem mu odepsala a potom když už on neodepsal, tak to už mi bylo jedno, ale jako snažila jsem se vždycky odepisovat všem jako na zprávu. Protože to je podle mě jako taková slušnost.

K: A trvá to dlouho?

A: *smích* Hele jak kdy, protože já jsem to měla tak jakože – ze začátku, když jsem si to založila, tak jsem tam byla třeba častěj a pak ten zájem z mojí strany upadal, že mě to třeba nebavilo jednu chvíli, tak jsem tam vůbec nechodila. Pak se tam zase nastřádaly – to právě, že tam dlouho nejseš, tak mi přijde, že se tam nastřádaj ty matche, teda aspoň mně to tak přišlo vždycky. A pak zas dlouho nic třeba no aaa… někdy se mi stalo, že byl match a hned mi ten kluk napsal a někdy se mi stalo, že mi ten kluk napsal bůhví, po jaké době. Že to chvilku trvalo.

K: A na základě, čeho sis ty kluky filtrovala? Když ses dívala, koho dáš doprava, nebo doleva? Co pro tebe bylo důležité vidět na tom profilu, nebo naopak nevidět na tom profilu?

A: No asi jako mě vodrazujou takoví ti kluci jako posilovna a podobný, takže když tam jako byla takováhle nějaká fotka, tak to už jsem rovnou dávala, že ne. Pak jako co zase naopak jo, tak takoví třeba – jsem se snažila podobný zájmy tam vidět, z těch fotek třeba, když to neměli napsaný v tom infu o osobě. Tak prostě já nevím, když třeba někdo tam byl jakože chodil, že byl na horách někde, nebo někde výletil, tak to jsem třeba – i když nebyl třeba tak pěknej ten kluk. Jakože na pohled se mi nelíbil. Tak jsem třeba dala lajk kvůli tomu, že mi třeba přišel jako sympatickej, že třeba chodí na ty výlety jo. Nebo *pauza* no někdy jsem dávala i nesmyslný lajky viz. by se dalo říct, když si tak zpětně vzpomenu, ale.. ale většinou to jako bylo ty stejný zájmy, a když mi jako přišel sympatickej i když neměl třeba. *pauza* a vlastně i když neměl stejný zájmy jako já, tak když mi přišel sympatickej ten kluk – muselo z nějak něco jakooo – nějaký jako i charisma trošku vyzařovat. Z fotky je to těžký. Právě pak se člověk třeba i splete žejo, že si myslí, že bude v pohodě ten kluk a není. Ale asi podle toho, že mi byl sympatickej prostě.

K: Aha aha.

A: Já jako nemám žádnej typ. Nebo neměla jsem tam žádnej typ jako na co bych dávala lajk a na co ne. Ale prostě když mi přišel sympatickej tak jsem mu dala lajk.

K: Jo. Ale dívala ses třeba na ty popisky?

A: Jo jako koukala jsem na ty popisky. Jako četla jsem si je a někdy mě to dost pobavilo no. Člověk se vlastně jako kouká na ty fotky a pak vlastně na ten popisek. A podle těch fotek bys třeba řekla: „Jo, to vypadá v pohodě“ a pak tam přesně má v popisku něco… nějakou prostě píčovinu s prominutím. A to si řekneš prostě no. Ani náhodou. Takže jako ty popisky jsem vždycky četla.

K: Chápu. A myslíš, žes tam dala šanci třeba i člověku, kterého bys právě na ulici ani neoslovila?

A: Jo to jsem měla několikrát no. Ale většinou to bylo tak, že to dopadlo, že právě na tom prvním rande jsem si řekla: „No jako fakt ne.“ Protože u mě to bylo tak, že jako tam musí proběhnout nějaká ta jiskra nebo nějaká prostě chemie. Něco prostě musí mezi těma dvěma prostě podle mě proběhnout. A jako jo třeba neproběhne hnedka – ježiš zamilovala jsem se na první pohled. To si myslím, že ne úplně. Ale musí tam bejt i něco, co prostě řekneš – eeeh... No tady s tím klukem bych šla klidně i na druhý rande. Že tě něčím jako zaujme, a že chceš jít na to další rande. Jako by někdy se stalo, že mě právě i překvapil a šli jsme i na další rande, ale někdy právěže to bylo takový *pauza* že byl třeba ten kluk fajn, ale neproběhla tam taková ta nějaká chemie, a to jsem si řekla, že to prostě nemá smysl. Nebylo to vono.

K: A řekla jsi to těm lidem? Kdyžs to na konci potom teda už necítila? Například, že to už nevidíš do budoucna, nebo jsi je totálně odignorovala a dělala jako by se nic nestalo?

A: Nooo jako jak kdy. Ze začátku jsem právě že spíš ignorovala ty lidi. To jsem v tom byla taková nová, ale pak ke konci už jsem se snažila jako napsat, že třeba buď, že jsem potkala někoho nového – což se mi i párkrát stalo. Anebo právě jsem jim jako napsala, že se jako moc omlouvám, ale že prostě – že je hrozně hodnej a všechno, nebo jako – snažila jsem se to taky nějak nezaobalovat a říct jako, že bysme se k sobě nehodili podle mě no. Taky pak ke konci už jsem se snažila jako říkat pravdu, a ne jenom ignorovat, protože vím, že to dělá spousta lidí právě... že ignoruje. Ale jak jsem byla ještě taková mladá by se dalo říct, tak jsem prostě ignorovala ty lidi. Nebo třeba jsem s nima šla podruhý, ale chtěla jsem jim tam jako vysvětlit, že budem jako kamarádi, ale někdy to jako nechápou. Že jako se jim to snažíš – prostě oni se ti snažej dát pusu a ty jim jako řekneš, že ne a pak – ale oni furt jakoby tlačej. A nechápou ty tvoje jako – nechápou ty tvoje *pauza* jak to mám říct kurňa, úplně mi vypadlo to slovo. Jo, náznaky!

K: Ahaa.

A: No oni ty náznaky nechápou no. Takže eeh...takže tak.

K: Když teď povídáš o tom, že nechápou náznaky. Měla jsi někdy vyloženě špatné rande?

A: Hele jednou. Já jsem totiž právě schytávala docela dobrý. Jsme většinou šli na pivko, pokecali. Ale třeba tam nebyla ta jiskra, ta chemie jo, ale stejně nakonec v pohodě. Ale jednou jsem měla fakt špatný rande. Že to si pamatuju, že vlastně to – on byl nějakej – já nevím, co už on dělal. To nevím, to si nepamatuju. Ale šli jsme do vinárny no a já jsem si s ním fakt neměla co říct. Jako von furt mluvil o něčem, čemu já jsem prostě zrovna nerozuměla a jako bylo to prostě že poslouchal vážnou hudbu a četl hodně nějaký filozofický knížky a byl takovej hrozně jako *pauza* no ne pro mě by se dalo říct. I když já vážnou hudbu mám ráda, ale nemusím ji poslouchat každej den *smích*.

K: Jo *smích*

A: A teď on o tom furt takhle básnil a já jsem prostě k tomu neměla co říct. Já znám fakt maximálně tak Mozarta a tady ty nejslavnější. Ale jako... no a já úplně: „Ježiš, co tady budu dělat“ Tak naštěstí jako koupil asi litr vína, nějakej džbánek, tak jsem se tam opila. *smích*

K: *smích*

A: To bylo jediný pozitivní na tom. Jinak vůbec nic, to bylo hrozný. A pak von – ale z jeho strany to bylo vidět taky, že jsme v té chvíli úplně stejně no.

K: Takže to bylo z obou dvou stran mega divný.

A: Jo, jo... a pak už jsme si nikdy nenapsali. *smích* Ani jeden.

K: A jinou žádnou zkušenost teda nemáš jo?

A: No, jakože tohle je podle mě jako taková ta nejhorší.

K: Tak to máš docela štěstí bych řekla. Nebo?

A: Nooo já přemejšlím. Jako já jsem vždycky prostě s těma klukama. Fakt jsem schytala, že jsme šli většinou na pivo, nebo na procházku, nebo pak jsme šli třeba po druhý ještě a pak jsme si třeba voba dva řekli: „Hele vidím to jenom na kamarádství.“ Ale většinou jsme jako chodili na pivka a bylo to v pohodě. Buďto von měl třeba zajímavý zaměstnání, tak mi o tom vykládal, nebo něco zajímavýho prožil nebo tak. Tak to bylo takový zajímavý, že já většinou jsem jako – teda samozřejmě, že jsem mluvila i já jo, ale – ale jako fakt, když tak nad tím přemýšlím, tak tohle bylo fakt nejhorší, co se mi stalo.

K: Tak to není tak špatný.

A: Spíš horší bylo to zklamání. U těch kluků. Jakože právě jsem si řekla: „Tyjo to by mohlo i vyjít.“ A vono to nevyšlo no.

K: Aaah… chápu. Já jsem se právě doslechla, že někdy jsou ty zážitky z Tinderu až bizarní, tak jsem se na to chtěla zeptat, jestli náhodou nemáš i ty podobnou zkušenost.

A: No to se mě naštěstí jako nic hroznýho nestalo. Nebo takhle nevím vo tom, že bych třeba šla na rande, jakože s třeba se zadaným klukem nebo tak. Třeba to tak bylo, ale nevim vo tom.

K: To je možná i lepší nevědět. A když jsi to používala v zimě, tak to probíhalo jak? Chodili jste jen do kaváren, nebo taky třeba i na pivo, ale dovnitř, nebo...?

A: No spíš jako dovnitř no takhle v zimě. Já jakoby přemejšlím – no asi jo, asi dovnitř. Mně je to taky sympatičtější jako chodit ven, nebo třeba jdeš, pak si sedneš někam na pivko, pak zase jdeš. Mně je to sympatičtější, protože se tomu člověku nemusím furt koukat do očí.

K: Aha?

A: Víš, že jdeš a můžeš se koukat po světě, a přitom se bavit. Jo já nemám moc..nebo takhle. U lidí, co znám, tak mi to nevadí se jim koukat do očí. Ale třeba u těch kluků jsem občas – a to jsem *pomlka*. A to jsem poznala až když mi to nedělalo problém, tak jsem právě cejtila, že by z toho mohlo něco bejt. Nebo třeba mi to tolik nevadilo a překvapilo mě to, že se dokážu tomu klukovi koukat do očí, a že mi to nevadí.

K: Uhm...

A: Tak to mě třeba překvapilo. Takže já jsem právě oceňovala ty procházky a jarní, letní dny. A že se řeklo jdeme na procházku a já: „Jo, nemám problém."

K: Jo, tak to je skvělý. No a teďka dotaz, jestli se ti třeba stala nějaká situace, kdy tě ten člověk třeba chtěl potom večer pozvat domů a tys nechtěla a byl z toho takový jako…nevím *smích*

A: Chápu, na co se ptáš. Hele mně se to jako... jako určitě se mi to stalo, ale jednu situaci si právě vybavuju. Určitě se mi to stalo víckrát, ale vybavuju si, že *pauza*jsem – jsem – jsme byli taky jako někde na víně, nebo na pivě, nebo takhle a tak jsme se jako lehce přiopili. No a von mě doprovázel domů, a von si právě myslel, že ho pozvu domů. No a tak jsme stáli před tím vchodem a von: „No a nemůžu jako u tebe přespat?" A já říkám – a to už jsem byla taková, že: „Ne, nemůžeš." A von jako a furt se snažil a já říkám: „Ne prostě nepůjdeš nahoru." Tak jsem jako vodešla a to, a pak mě to hrozně pobavilo, protože von mě druhej den, nebo třeba třetí den na to zase psal: „No a kdy u tebe uspořádáme to přespání?" A já úplně coooo? *smích* Nikdy jako! To byl konec jako. Jsem si říkala ne jako v žádným případě, s tebou rozhodně ne.

K: *smích*

A: Ale to jsem ani nepochopila, že tak tlačil jako. Vlastně to je takový jako – jako nevím, jestli mu to procházelo u ostatních holek, ale jakože já jsem byla. Takhle vono jsem měla i takový fáze, že když jsem začla s tím tinderem. Tak nejdřív jsem tak oťukávala, a pak by mi takovejhle pozvání nevadilo, protože jsem byla taková jako rozdováděná by se dalo říct.

K: Uhm.

A: A chtěla jsem poznat nový věci, nový zkušenosti a tak. Ale pak jakože právě se to přehouplo v tom, že jsem byla taková jakože ne. Nebude to hnedka na poprvý v žádným případě. A jako někdy se to zvrhlo třeba jo, to jako neříkám, že ne. Alee *pauza* snažila jsem se, že prostě říct nee.

K: Tak to potom i záleželo ne?

A: Jo, přesně.

K: Myslíš, že se u tebe změnilo používání tinderu v době covidové oproti době předtím? Protože to používáš dlouho, takže bys mohla být schopna to srovnat.

A: Mně přišlo, že se objevili nový lidi, ale i takoví, co normálně byli v zahraničí, nebo pracovali v zahraničí a vrátili se sem třeba, tak že jsem takhle měla jednu právě – jednu zkušenost. Ale co byla jako velká změna bylo to, že se vlastně nemohlo chodit nikam jako vlastně dovnitř žejo. Že vlastně ty rande probíhaly tak, žes musela jít ven. Prostě nic jinýho ti nezbylo, nebo si ve vokýnku objednat kafe, nebo pivo do kelímku, to se vlastně taky nemohlo, že? Takže mně přišlo i, že ty lidi měli tendenci zvát si k sobě – nebo zvát k sobě domů přímo. A to mi přišlo zase takový – umm, sice je zima, ale ne. Že jakože nevíš, ke komu deš. I když jakoby jo, já jsem takovej expert, že jsem s jedním klukem, se kterým jsem si psala, a do teď si vlastně občas napíšeme, že s tím jsme vlastně to měli. On to měl podle mě jako na kamarádku – tak jsem s ním jela hnedka vlastně na poprvý na výlet. Jako autem jeho, všechno jako. Jsme jeli do Plzně, tam jsme si prostě dali nějaký oběd, pokecali a to. A pak jsem se s ním viděla ještě několikrát a vždycky to bylo jako v rámci, že jsme byli jako na kamarádské úrovni. Jsme si normálně povídali i vo klukách i vo holkách a tak. Takže to bylo taky docela fajn.

K: No to zní docela fajn.

A: Jako říkám, já jsem fakt neměla jako nějaký úplný experty. Jako vobčas mi tam taky přišly zprávy typu: sex? A podobný, ale toho si musí člověk udělat srandu. Nesmí to brát vážně. Musí mít nějaký nadhled. Prostě musí říct, když třeba právě hledá vztah, tak ehm musí se propídit všema, všema těma blbcema a lidma, který třeba mu nebudou, nebudou pochuti, nebo tak. Že jo někdo je takovej slušnej a myslí si, že tam všichni budou taky takoví slušní, ale tak to prostě nefunguje.

K: Jasný jasný.

A: Musíme být trošku realisti v tom. Teď třeba co mám kamarádky dvě, který už vlastně mají manžely teďka z Tinderu.

K: Opravdu? Tak to je drsné.

A: Noo *smích*. Jedna už čeká dítě dokonce. A právě ta je taková hrozně slušná. A vona ale si vybírala i ty slušný kluky. Takže jako měla štěstí, ale taky jí tam přišly občas takovýhle zprávy a vona z toho byla vždycky zděšená, že co to jako je. Říkám ale, to musíš prostě brát… tak napiš ne děkuji a vymazat že jo, to jako nemůžeš brát vážně nebo tak. Protože ti lidi si tam podle mě dělají i srandu tam. Že si prostě dělaj srandu, natáčej z toho videa na youtube a podobné. No, takže to si myslím, že byla velká změna. Že nový lidi asi přibyli, i když to já úplně nepoznám.

K: A hlavně, …

A: Že jakoby jo. Nebo jako... a to je zajímavý, že někdy se ti tam objeví i ten stejný obličej. Ten algoritmus je prostě nějakej pošahanej. Anebo jestli si to zakládají třeba znova? Ale jako by spíš bylo

blbý, že jakožes nemohla se potkávat s jinýma lidma. Nebo se to sklonilo k tomu, že si třeba dýl psali no. Jo, že no... Já jsem se vlastně taky potkala se svým mužem v covidu aaa bylo všechno zavřený, byly jen vokýnka a byla zima. Takže my jsme vlastně chodily na procházky, celou prahu jsme vždycky obešli. Někde jsme si dali kávičku na zahřáti, nebo třeba svařák nějakej.

K: Uhm...

A: A taky jsme to měli tak, že vlastně jsme si asi tejden psali nejdřív, což já jakoby – já jsem toho nebyla moc zastáncem. Já jsem chtěla jako radši hnedka, protože pak vlastně si nemáš moc o čem povídat. Protože se vyzpovídáte z takových těch nejdůležitějších otázek nebo tak a pak najednou jako si nemáš co říct na tom prvním rande. Takže jsem byla radši vždycky, když jsme si třeba jeden den psali a pak šli hnedka ven. To pro mě bylo vždycky lepší. No a tady to byla vlastně taková změna, že jsme si první teda týden psali, protože jsme ani jeden nemohli, nebo jsme neměli čas a pak jsme šli až po tejdnu ven. Což pro mě teda byla taková docela novinka. Já jsem vždycky věděla, že když si s týpkem budu psát dlouho, tak buď nikdy vůbec nikam nepůjdem, a že se jako jen tak nudí. A prostě zahání nudu. Nebó prostě se nudí asi s přítelkyní doma, tak si píše s někým na tinderu.

K: To je zajímavý. Spousta lidí totiž podle mě má tu taktiku, že si raději s někým píše dlouho, aby zjistili, jestli jsou kompatibilní. Ale máš asi pravdu v tom, že tam je to riziko, že si řekneš všechno zajímavého online a co potom?

A: Jo. A hlavně tam nemusí bejt to fyzický žejo, právě taková ta chemie, nebo jiskra, nebo něco čím tě ten druhej člověk zaujme. Jako přes zprávy – to se mi stalo několikrát – že přes zprávy, to se mi zdál takovej vtipnej a to, a pak třeba vůbec nemluvil a nebyl ani vtipnej. Jakože mě to nebavilo, když jsem se tam bavila sama. Víš, že tam právě – že spousta lidí to používá, že se tak jako uvolní, ten chat je takový uvolněný, ale naživo jsou zas furt stejní a jako jiní než online při psaní.

K: Aha aha.

A: Ale zase je fajn, třeba to o tom druhém člověku objevit. Nebo jakoo rozvinout, aby se choval stejně jako mě psal. To je taky docela takový jako.

K: A když sis teda začala s někým psát, potřebovalas, aby ten člověk byl i něčím zajímavý i v tom chatu? Nebo to vždycky začínalo klasickou otázkou ahoj, jak se máš?

A: Nooo jakooo když to bylo zajímavý a nebylo to jenom ahoj, jak se máš, tak jsem to oceňovala. Jako mnohem radši jsem pak odepsala. Aaa protože ahoj, jak se máš, to můžeš říct támhle komukoliv na ulici… jako chápu, že to je zase univerzální, a že ten druhej vidí třeba tu odezvu. Že třeba odepíše ti, tak si může říkat jo tak teďka můžu už napsat něco vtipnýho a rozvinout debatu a tak. *pauza* Ale když byl někdo originální a vtipnej, tak samozřejmě měl u mě třeba body na víc. To se oceňuje přece jenom ta kreativita trošku. Že ahoj, jak se máš, to umí napsat každej žejo. Anebo se mi líbilo teda, i když jsem

někdy řekla ne, tak se mi líbilo, že některý kluci, nebo některý lidi obecně to tam napíšou narovinu. Že třeba pokud hledají jenom krátkodobej vztah, nebo nějaký potěšení, tak ti to prostě na přímo napíšou a to si myslím, že je hrozně fajn, protože ti to prostě řekne jak to je, a ty už s tím počítáš. A že třeba když začneš třeba něco cejtit, tak to už je tvůj problém ale trošku.

K: Jojojo.

A: To si myslím, že je fajn. Že tam člověk jako, nebo že ti lidi tam některý teda jenom, některý ne – řeknou prostě věci narovinu.

K: Aha, chápu chápu. Já bych se teď ráda zeptala. Vím, že v aplikaci jde nějak si nastavit rozptyl pro věk, který hledáš u partnera. Jaký ten rozptyl jsi tam měla ty?

A: Já jsem to mělá... já jsem měla asi vždycky, vždycky třeba vo rok vo dva mladší a třeba vo čtyři starší. Takže to dává dohromady +- osum let.

K: Mně jde vlastně o to, jestli sis to vůbec ohraničila, protože vím, že tam je nějaký defaultní rozptyl…

A: Jo, myslím si, že je to nějak spočítaný podle tvýho věku a můžeš si dát třeba bez omezení a tak, ale já prostě nejsem – třeba někomu to nevadí mít staršího přítele, muže, cokoliv... – já nejsem úplně na todle. Já jsem vždycky byla taková ta, říkám maximálně ty čtyři roky, že to je takový, že se to dorovná. A ty starší už třeba právě myslí jakoby trochu jinak, že uhm.. chtějí třeba vod života i něco jinýho, když ty chceš třeba ještě cestovat, užívat si, ale voni už by právě chtěli rodinu. Dám příklad, že třeba už maj barák. A to už se mě zdá, že je takovej hroznej nepoměr. Tak já jsem vždycky byla radši, když jsem byla v těch svejch vodách.

K: A když sis psala například s tvým současným mužem, tak psali jste si na Tinderu, nebo potom jste rovnou po rande přesedlali na jinou platformu? Protože já netuším, jakým způsobem vlastně funguje ten tinder chat.

A: Jo hele funguje to úplně normálně jako messenger, nebo něco jinýho.

K: Nemizí ty zprávy nebo něco takovýho?

A: Ne, nemizí. Nevím, jestli teď to třeba už nezměnili a nefunguje tam nějakej mizící režim, ale za mě to fungovalo jako normální chat. Jediný co, tak tam jako nemůžeš posílat fotografie, což je vlastně velká výhoda, protože ti nemůžou posílat nějaký …uhm...nahatý fotky, což je výhoda. Takže tak to funguje, i ty vlastně si můžeš zapnout to upozornění. Akorát si myslím, že tam nevidíš, jestli si to přečet ten dotyčnej. Což je ale vlastně taky výhoda.

K: Protože se nemusíš stresovat.

A: Přesně, protože se nemusíš stresovat tím, jestli si to přečet nebo ne. Prostě neodepsal. No ale, my jsme, určitě si pamatuju, že jsme přesedlali – nevím po jaký dlouhý době, to nevím – ale podle mě hned

třeba… Po tom prvním rande asi ještě ne podle mě, i když *pauza*já fakt nevím. Já vím, že jsme si pak hnedka začli psát přes WhatsApp. Bylo to někdy fakt na začátku.

K: Ono je to možná potom i praktičtější. Co by mě zajímalo je, jestli spadal do té kategorie, že se ti něčím hned zalíbil? Nebo zaujal tě, když jste se poprvé potkali venku, nebo to byla ta druhá kategorie, žes mu ještě musela dát šanci podruhé a tam to až kliklo v podstatě?

A: *smích* No mně se jako líbil celkově jako vzhledově, že jako na těch fotkách byl sympatickej. Aaa líbilo se mi, že tam prostě nemá 150 fotek, on tam měl asi tři fotky. Jednu někde prostě na nějakým festivalu s jídlem, pak jednu jako cestovatelskou a ta poslední ani nevím. Ale prostě jenom na jedný z nich byl vlastně vidět by se dalo říct. Protože na těch druhých byl třeba zády a to. Ale prostě přišel mi – ten jeho úsměv se mi líbil, to mi přišel sympatický, no aaa… Akorát když jsme šli jako poprvý, tak on je takový nemluva *smích*

K: Aha *smích*

A: Ho právě musíš rozmluvit, a tak jsme se sešli a já mu říkám ahoj jak se máš, kam půjdem. Kam vyrazíme. A on na mě tak koukal a podle mě ze mě musel bejt úplně hotovej, jakože já jsem takovej prostě pošuk by se to tak dalo říct *smích* No, a právě jsem furt mluvila jenom já, von vůbec. A já si říkám ježišmarja co s tím klukem budu celý ty..celý ty hodiny povídat. Ale pak jako se rozmluvil a pak už to bylo dobrý, ale ze začátku… Ty první třeba hodina, to jsem mluvila fakt skoro jenom já a říkala jsem si: „Tyjo, jestli von někdy promluví ten kluk.“ Ale pak teda už začal mluvit, tak to bylo dobrý.

K: Tak to zní hezky. Mně právě přijde, že ta aplikace je obrovská sociální zkratka, protože člověk nemusí čekat až ho třeba na ulici někdo osloví, nebo ve škole se nejčastěji lidi seznamují žejo. A když už člověk není ve škole, tak jak to má udělat teda potom?

A: A nebo jakoby v práci, pokud tam je velkej kolektiv třeba. Ale to taky jako musíš, záleží co děláš... Protože někdy se taky v pohybuješ v oboru. Třeba kadeřnice, ta se asi úplně neseznámí jen tak. Jako možná zákazník, alee jako myslím si, že třeba takový ty, co pracují třeba v kanceláří – je nějakej korporát, kde jich je jako hodně – že vlastně toho člověka ani nemusej znát a potkaj ho třeba na vánočním večírku. To si myslím, že je ještě jako reálný. Jenže taky třeba – nebo ho zahlídneš třeba někde na chodbě – a řekneš si tyjo ten je pěknej, vyzkoumám vodkaď je, a pak přesně bys čekala, jestli by ses líbila ty jemu, nebo by tě oslovil, nebo se odvážíš ty… tak je to prostě zdlouhavá – i to zjišťování třeba je než zjistíš vodkaď je v tom obřim kancelářskym komplexu.

K: A když jste spolu začali chodit, tak po jak dlouhé době si to smazala ten Tinder? Nebo jsi ho smazala rovnou?

A: No no rovnou jsem si ho nesmazala, protože už jsem byla trošku realista. Z předchozích zkušeností jsem si říkala no... nechám tomu volnej průběh co se bude dít a pak ho třeba smažu. No a vlastně já

nevím po jak dlouhý době jsem si ho smazala, ale bylo to docela brzo celkem. Třeba... třeba po měsící, co jsme spolu jakoby začli randit. Ale já jsem ho pak vlastně nepoužívala. Jakože vlastně tam byl, ale… A vim, že jsem, že jsem i – jsme byli právě jako venku a to – a pak vlastně jsem tam koukala, jestli mi napsal žejo logicky. A pak jsem tam měla, že jako mi napsali třeba další tři kluci, ale já jsem vůbec neměla potřebu jim vodepisovat. Takže vlastně říkám no... podle mě tak po třetím, po čtvrtým rande jsem ho jako smazala.

K: No mě právě ještě napadá. Jestli ti to vadilo, nebo nevadilo, nebo jak ses cítila, když vlastně se ti tam někdo líbí, ale reálně je hrozně velká pravděpodobnost, že ten člověk si nepíše jen s tebou, ale píše si s dalšíma pěti slečnama.

A: Já jsem todle třeba vůbec, vůbec jsem nad tím nepřemejšlela. Že jsem jakoby – já jsem měla hlavně i štěstí na nováčky v té aplikaci.

K: Aha?

A: No já jsem měla několikrát jakože vlastně šli úplně poprvý na rande se mnou. A já jakože to je vlastně dobrý žejo, protože nemaj takovej jako zkušenosti jako já třeba. Nebo naopak jsou nepolíbený, takže nevědí, jak to tam chodí, takže vlastně dobrý. Takže na to já jsem měla docela štěstí. Čili jsem věděla, že jako si nepíšou ani s několika, ale že třeba jenom se mnou, protože jsou v tom ještě noví. Ale nikdy jsem nad tím jako by nepřemýšlela, že si třeba nepíše jenom se mnou. Asi mi to bylo jedno, protože jsem věděla, že já to dělám taky.

K: Člověk by se z toho možná trochu zbláznil, kdyby nad tím musel takhle přemýšlet.

A: Jo, to si taky myslím no *smích* to by bylo asi už moc.

K: A ty jsi z P?

A: Ne, já jsem z P?

K: A přes karanténu jsi byla v P nebo v P?

A: V P. Jsem normálně chodila. Nebo no... já jsem chodila do práce. Jakože ze začátku ne, když začala tvrdá karanténa, tak to jsem byla doma. Já jsem na to totiž měla totiž štěstí, protože než vlastně začla ta karanténa, tak mně trhali zuby, takže jsem zrovna byla v P.

K: Aha.

A: Takže já jsem vlastně byla v P a nemohla jsem s nikým komunikovat, protože kdybych někomu poslala svoji fotku, tak by se z toho asi zbláznil. Ani jsem na to neměla náladu. Ale používala jsem to i v P i v P.

K: A s mužem jste se seznámili v P nebo P schválně?

A: V P.

K: No mně ještě totiž bylo řečeno, že na menších městech je tak málo kluků, že je možné se dostat na konec toho seznamu *smích*.

A: *smích* Jo jo, to v P taky no. A hlavně tam je to hrozně vtipný, protože to používaj fakt takový ty už zoufalý případy…takový ty, co to fakt jako, jako nechci to takhle říkat, ale jsou to takoví ti vesnický kluci, který hledaj vlastně tu ženu, a mně je jich vlastně líto. Protože oni nejsou špatní nebo tak, akorát prostě ten vzhled úplně není, nebo nejsou úplně tak přitažliví něčím. Protože většinou no... vesnický kluci prostě. A to P. jsou město, ale ty okolní vesničky to tam spadá, když si dáš jakoby větší ten okruh. No anebo pak tam jsou takoví experti, který znáš a víš, že mají doma přítelkyni, nebo manželku, třeba i děti. To mi právě vyprávěly teďka ty kamarádky. Jsem byla právě v P. vo Vánocích, no a ony jsou obě single. Jedna je nově single a druhá už docela dlouho. Ale voboum se stala taková jako, nebo aspoň tý jedný se stala taková hodně jako – jako nepříjemnej rozchod to byl. Takže ona nemá fakt vůbec důvěru v kluky, skoro vůbec. Protože prostě její kluk ji podváděl půlroku, pak jí řek teda, že ji podvádí a teďka s tou holkou, co ji podváděl, tak má jako dítě aaa.. kupují teď hypotéku na byt. Což ona celou tu dobu chtěla, jako ne to dítě, ale tu hypotéku. Že je docela paradox, že jí za těch 7 let, co spolu byli se jí to nepodařilo a tady holce eeeh, která mu pochlebovala půl roku to šlo. Takovej smutnej příklad no. No a voni právě mi říkali, že mi to závidí, že jsem někoho potkala takhle, ale že v P. to asi musí bejt jiný. A je, protože zaprvý tady máš hrozně moc lidí žejo i cizinců, jo? A v P. tam přesně je, že buďto tam jsou přesně ti zoufalí případi, nebo se tam vobjeví někdo jinej a potom všichni jdou, protože to je nějakej novej. Anebo to jsou kluci, který znáš ze základky, nebo prostě z toho města a víš, že doma mají prostě ženu, dítě, přítelkyni cokoliv. To si pak řekneš no tak vy jste dobrý blbci. Takže na menšim městě to funguje takhle.

K: Takže v P. je mnohem větší výběr kvalitnějšího zboží *smích*

A: *smích* Právě tady máš i to, že si rozšíříš sociální bublinu. Tady je tolik lidí, který tady jsou nastěhovaný z různejch jinejch měst což je fajn žejo. I se slovákama jsem vobčas takhle zašla, protože mi přijdou sympatický tím svým chováním a tak.

K: A když jsi byla v P. měla jsi ten okruh jen na P., nebo jsi to měla i mimo P. včetně okolních měst?

A: Ne to vždycky jsem to měla na P. jenom. Že jsem si dávala, různě jsem to měnila, že jsem třeba nejdřív měla tři kilometry, pak třeba pět, deset a zkoušela jsem různě koho tam uvidím.

K: Jo, takže jsi to různě měnila, ale nikdy mimo P.

A: Ale bylo to fakt okraje nejvíc. Protože já vím, že jeden kluk byl nějak ze Z. a mně to ukazovalo vodkaď je a bylo to 11 km. Vlastně když si dáš ten okruh třeba 15 km, tak to dosáhne na takový ty jiný

části. No jako by já jsem chtěla chlapa vodsaď no. Ale jako já na tu vzdálenost většinou moc nekoukala, důležitý bylo to město.

K: Odnesla sis z toho používání aplikace něco kromě svého muže? *smích*

A: *smích* No určitě. Mě to jakoby v hodně situacích, nebo životních jako situacích jako naučilo. Že ze začátku, když jsem neměla žádné očekávání, ale byla jsem taková naiva docela. No a párkrát jsem se nechala trošku napálit a naučila jsem se, že kluci jako neuměj jako vůbec říkat právě jako vůbec věci narovinu. Že třeba se mi stalo, že když jsem úplně s tím začínala, tak jsem si tam našla právě..jsem s ním prostě randila, ale on to bral jako jenom z tělesné stránky, takže jako sex a konec, ale asi jednou, možná dvakrát jsme byli jako.. jako jednou jsme byli v kině a jednou ve vinárně, ale jako jinak jsme se pořád scházeli u mě doma. No ale já jsem si myslela, že by z toho něco mohlo bejt žejo, protože jsem ještě byla mladá blbá a naivní. Pak jsem teda zjistila po asi dvou měsících, že to tak asi fakt nebude, ale furt jsem tak tajně doufala. A to vím, že to trvalo docela dlouho, protože my jsme se jakoby... nejdříve jsme se vídali docela často a pak to bylo jakoby s měsíčníma jako odstupama, ale pak už jsem to taky brala jenom na sex. Pak už jsem mu třeba jenom napsala a on přišel. No, a tak todle jako… takový ty jakože *pauza* I jako je určitě fajn – jako říkám – jako uděláš si vobrázek vo těch klucích jak se chovaj k těm holkám, celkově jak jako působěj, nebo jak píšou, todle... Naučíš se spousta věcí právě jako, nebo si nabiješ hubu, jak se říká a pak jako se z toho poučíš. No aaa i podle mě si myslím, že tam určitě spousta lidí může jako najít novej koníček třeba. Skrze třeba buďto partnera, nebo toho kámoše, že ti něco ukáže. Třeba lezení dám příklad. Jako sice jsem nikdy nelezla *smích*, ale teď mě tak napadá, že je tam docela hodně lidí, co lezou. Eeeh... nebo mě přijde, že tam jsou jako lidi docela i akční, třeba jako hodně cestujou a tak jako. Jako odhaduju podle těch fotek. Nevim jestli to je jako pravda, jako když tam dáš tři fotky a všude to je jinde. Jako přijde mi, že kluci hodně cestujou. Možná i tím, že maj víc třeba – maj třeba i větší výplaty a můžou si to jakoby víc dovolit, nebo nevím, ale jako spousta tam bylo, že cestovali bůhvíkde všude možně. No ale tak právě můžeš tam najít i parťáka na cestování. Říkám jako podle mě tam jde najít jako úplně všechno, jenom záleží, s čím tam jdeš, jaký máš očekávání, anebo třeba to narovinu mít napsaný v tom popisku. A von si tě někdo najde. Je to taková multifunkční aplikace.

Rozhovor – Markéta

K: Proč tě napadlo začít aplikaci Tinder používat?

M: No to je dobrá otázka. Já jsem asi… v tu chvíli, kdy jsem si ten Tinder nainstalovala, tak jsem byla po takovým jakoby rozchodu, dalo by se říct. Takže možná částečně kvůli tomu, aby mi to zas jako by zvedlo ego, jestli chápeš *smích*. A zároveň vlastně to bylo v době, kdy byla podzimní vlna covidu a chtěla jsem si už někoho najít aaa tak nějak, že jo venku se nikam nechodilo, člověk byl zalezlej doma ani do školy nechodil, takže… takže jako by mi to přišla jediná možnost, jak se seznámit.

K: A co sis od toho teda slibovala?

M: Eeeh takhle. Já jsem chtěla, nebo jsem takovej typ, co hledá dlouhodobý vážný vztahy, takže jsem jako by doufala, že tam najdu tohle to. Ale *pauza* umm…jako by nevěřila jsem v to, víš? Že myslela jsem si, že jo budu to tam hledat, ale fakt je jako… jsem z toho byla třeba první dva měsíce zoufalá, nebo že mi tam přišlo, že tam jako nikdo takovej není. Že pro ty kluky, že tam hledaj opravdu jenom jednorázovky, nebo takhle. Aaa tak jsem to brala tak, že už – protože jsem byla dlouho, dlouho sama třeba tři roky, a už jako by bych řekla, že teď zpětně to vidím tak, že z tý zoufalosti, jsem jakoby byla schopná přistoupit na nějaký jako kamarádství s výhodama, nebo umm… Prostě jenom se takhle vídat.

K: Aha.

M: A že jako nemusí to bejt vztah, ale teď zpětně vidím, že to bylo spíš jenom jakože. Že jsem tam prostě nemohla najít ten vážný vztah, tak už jsem byla tak zoufalá, když to tak řeknu, že jsem byla ochotná jako i přistoupit na cokoliv. Na to prostě jednou za týden, jednou za dva týdny prostě se vidět a s tím člověkem strávit nějaký čas ani ne tak kvůli těm fyzickým aktivitám *smích*, ale prostě kvůli tomu pocitu jako blízkosti. Ale teď jako vím, že mi šlo fakt celou dobu hlavně o ten, o ten vážnej vztah.

K: Jo a ty sis to stáhla teda v průběhu covidu. Měla na to ta situace nějaký vliv podle tebe?

M: Určitě, jako 100 %. A jako s tím covidem bych řekla, že to jako bylo složitější. I když jako obecně bych řekla, že je to složitý v tom smyslu jít s někým na rande. Já za celou dobu, co jsem tam byla, a že bych řekla, že jsem měla hodně matchů, nebo takhle... Neměla jsem zase až tolik matchů, protože jsem byla extrémně vybíravá *smích*. Jo, že prostě já nevím, jestli jsem tam mohla projet 100 lidí a dát třeba lajky dvoum, třem. Ale řekla bych, že jako by jsem měla jakoby ty matche, měla jsem dobrý matche aaa prostě... Většinou k tomu rande nedojde. Jo? Já jsem vlastně měla ten Tinder od začátku října do února a za tu dobu jsem byla na dvou rande. S tim, že to jedno rande, tak to bylo vlastně s tim člověkem, jsme se tam potkali, zjistili jsme, že se známe přes naše rodiče aaa… Psali jsme si asi týden a pak jsme si, s tím že by se jako jednalo o kamarádství s výhodama. A potom týdnu jsme se teda setkali, ale tím že že jo se nikam nemohlo, byl lockdown, tak to bylo celkem těžký a byli jsme teda se projít v parku. Jenže

bylo to v prosinci a byla brutální zima, takže prostě jako fakt to bylo jako na nic v tomhletom, jo? *smích*

K: *smích*

M: A pak jsme teda jako by šli k němu domů, takže tak. Ale nic z tohohle toho rande nebylo, nevzniklo, pak už jsme se jako neviděli. A pak to druhý, tak to jestli jsme si začali psát nějak kolem 10. prosince minulej rok. Ale tím, že já jsem vlastně z K a byly zavřený koleje a byl lockdown, a on byl vlastně z P, ale jinak jakoby…jako by studoval v Praze, ale rodiče má v J. Takže tam to bylo jako složitý s tím se jako sejít. Ještě vlastně přes Vánoce on byl v J, já ve V. Pak v lednu byl jako ten lockdown, zkouškový, že jo, takže to jsme se neviděli. A fakt jsme si jako psali dva měsíce, každej den. A pak jsme teda měli, měli to první rande s tím, že to bylo taky úplně na nic, protože byla brutální zima *smích*. A byli jsme se teda projít po Praze no. Takže takhle nějak to probíhá. Řekla bych, že asi záleží no prostě. Jestli taky s jakým člověkem to je, jako když je to někdo z okolí, pár kilometrů, tak se třeba dá. Ale když takhle jakoby si rozšíříš ten okruh kilometrů, tak je to asi těžší no.

K: Aha aha. A když jsi měla ten Tinder, používala jsi ho nárazově, nebo každý den?

M: Umm...hele, to si prošlo takovýma fázema. Třeba, když jsem si to nainstalovala v tom říjnu, tak to jsem fakt jako ten první den jela třeba tři hodiny v kuse *smích* jsem swajpovala až jsem neměla kam swajpovat.

K: *smích*

M: Až mi to hlásilo prostě: ve vašem okolí není nikdo nový. Takže tak no. Pak tím pádem, že jsem všechny proswajpovala, K kraj není tak velkej, tak tam moc lidí jako nebylo. *smích* V P jsem na takovej problém třeba jako nenarazila, když jsem sem občas přijela. Ale jakoby určitě jako řekněme, že určitě jednou za dva dny. A jen ze začátku, do toho prosince, jsem si to jednou za dva tři dny určitě jako pustila. Tu půlhoďku, hoďku jsem na tom jako strávila. Ale záleželo to taky na tom, jestli se tam někdo našel, s kým bylo fajn si psát nebo ne. Protože co si budem, jsou tam jako různý, jako jo lidi ti napíšou, ale jsou to často jako prasáci, který prostě hned zase unmatchneš. Ale vlastně jak jsem se seznámila s tím v tom prosinci, tak um… jsme si na sebe dali jakoby facebook a Instagram a vlastně už jsem od tý doby na Tinder jako téměř nechodila.

K: Takže jste vlastně přesedlali na novou platformu.

M: Jo, přesně tak. Jako bylo to tak i s více lidma. Jakoby mi někteří kluci, jako do teď je mám na instagramu, že jsme si začali psát jinde, protože na Tinderu je to takový, nevím no… Spíš jen na počáteční seznámení.

K: Okay. A co jsem se chtěla zeptat je, co u tebe třeba ovlivňuje to, komu dáš swajp doprava, nebo doleva?

M: Hele jako to je těžký jo. Protože většinou tam mají ty lidi, nebo takhle třeba polovina lidí tam má popisek. Nebo nevím, jak bych to teď rozlišila, ale řekněme, že polovina lidí tam má popisek a polovina ho nemá.

K: Jo.

M: A ta polovina, co ho má, tak normálně bych řekla, že podle toho popisku. Jenže mě téměř pokaždý ten popisek odradil. Až u toho mýho vlastně současnýho kluka, ten popisek jako by se mi zalíbil tak, že jakoby jsem mu dala jako match. Ale jinak se mi to u nikoho nestalo. Že vždycky prostě to bylo uhh… co tam prostě fakt nesnesu, když tam ten kluk má, tak jsou to nějaký požadavky na holku – buď taková, nebo nebuď taková.

K: To tam někdo píše?

M: Jo, takový jako schazování. Jako... místo toho, aby tam napsal něco o sobě, tak tam napíše: nemám rád kavárenský povalečky a holky, co maj rády kočky a takovýdle. Jo, takže to je pro mě jasný no go. A vlastně z toho pak vyplynulo to, že jsem vlastně swajpovala víc kluky, který tam neměli žádný popisek. A jinak asi podle vzhledu no. Ale to je pro mě vlastně hrozně těžký, protože já to nemám tak, že se na ulici obecně, nebo takhle otočím za nějakým klukem. Já potřebuju prostě slyšet, jak mluví, jestli má něco v hlavě, jaký má hlas, jak prostě chodí že jo, jakou má mimiku, jak gestikuluje, to všechno mi musí do sebe zapadnout. Takže proto i možná jsem těm klukům nedávala moc ty lajky, že jo. Protože prostě člověk vidí jenom tu fotku a prostě i když je to nějakej nabušenec, u kterýho.. kterej se mým kamarádkám líbí, tak já prostě ještě nevím, jestli se mi líbí. Takže úplně jako ty kritéria nemám no, a tohle to bylo pro mě dost těžký, protože podle vzhledu já prostě nejsem schopna to tolik… jakoby usoudit. Jako jasně objektivně prostě někdo je hezčí, někdo ne. Ale furt jakoby to, že je hezčí to pro mě jakoby neznamená, že.. že mu dám ten lajk. Většinou teda když tam šlo z těch fotek asi poznat, jako že je to v pohodě kluk, co třeba rád jezdí na výlety, nebo… prostě, že vypadal jako pohodář, hodnej kluk, tak jako tomu jsem ten lajk dala. Ale někdy jako, i co si budem, i někdy nějakýmu jako modelovi pomalu.

K: A jak třeba vypadala tvoje sebeprezentace? Co jsi tam o sobě napsala?

M: Joo...*smích* já jsem tam nenapsala nic.

K: Takže taky bez popisku.

M: Já jsem tam měla jenom věk a měla jsem tam, že jsem studentka Univerzity Karlovy a měla jsem tam asi čtyři pět fotek. Takže... takže jinak jsem tam neměla nic napsanýho no. Protože jsem věděla z mojí zkušenosti, jak ti kluci jsou prostě schopni mě tím odradit, jsem si říkala: ne, radši tam nic psát nebudu a kdyžtak prostě se ti lidi zeptaj.

K: A kolik jako musí mít třeba člověk fotek, aby ti to nepřišlo třeba divný ten kluk?

M: Ideálně, když jsou víc jak tři fotky. Třeba řekla bych, že do těch... nebo nevím... kolem těch pěti, šesti, sedmi fotek tak je okay. Když jich tam má jako víc, tak to mí přijde zase jako hodně, ale taky záleží že jo jaký to jsou fotky. Ale řekla bych, že do těch tři fotek je to jako celkem málo. Obzvlášť, když jsou jako fakt hezký, tak nevěřím tomu, že je to jako reálnej profil. Ale zase jako, když lidi tam mají sedm, osm fotek a pomalu na nich nejsou vidět, takže…

K: A mělas potom vychytaný už nějaké vyloženě *red flags*, co raději ne?

M: *pauza* Jako... já nechci jakoby generalizovat, nebo nechtěla jsem nad tím takhle přemejšlet, nebo určitě jsem to nedělala vědomě, ale určitě tam něco takovýho hrálo roli. Jenom nevím, nevím… Protože já jsem vždycky, teda až teď to mám trochu jinak, ale vždycky jsem byla na takový ty badboys, víš? Takže jakože když jako... jako ne takový ty jako třeba moje kamarádka, která nejlépe jako nějaký drogový dealery, nebo tak, to zas jako ne *smích*. Ale *pauza* umm... takový ty, co maj takovej ten myšáckej jako úsměch, anebo občas, občas jsou tam třeba před tím zrcadlem nebo tak, tak jako to mě vlastně jako by lákalo, ale nikdy, nikdy z toho jako nevzešlo nic dobrýho. Většinou jako když napsali, tak se jako okamžitě všechno točilo prostě jenom kolem jednoho. Takže ani tady tyto kluky jsem ve finále nelajkovala.

K: A jak vypadá taková konverzace?

M: No oni většinou začínají mile, ale často to pak končí nějak nevhodně. Ale jako přijde ti tam třeba jako zpráva jako třeba sex? Jo takže… jako není to úplně, úplně takovej bizár. Ale fakt se to děje.

K: Aha.

M: Ale co třeba jak často začínají konverzace, tak mi přijde, že kluci, co neví, tak posílají ty gify. A často z přátel: How you doing? Takže to je takový poměrně bych řekla, že mi to přišlo třeba čtyřikrát.

K: Aha, no gify jsou myslím teď docela populární. Píšou vždycky kluci první?

M: Co se týče tý mý zkušenosti, tak já jsem stydlín, brutální, takže já nikdy nepíšu první *smích*, jo? Takže to u mě jako, i prostě na ulici neoslovím nebo tak, ten kluk se mi může líbit sebevíc, ale já prostě se brutálně stydím, takže to u mě jako neexistuje. Ale na tom Tinderu, třeba fakt bylo hodně kluků, který měli v profilu napsaný: Nepíšu první. Fakt jako, opravdu velký množství, takže bych řekla, že asi jako se to v tomhle třeba, nebo takhle... že ti kluci se to možná snaží měnit, ale vlastně s tím mým současným přítelem, my jsme se potkali na Tinderu, takže jsme si o tom hodně povídali a on vlastně, jsme se o tom bavili, že on je na Tinderu strašnej přetlak kluků. Že tam je opravdu o hodně míň holek než těch kluků. To znamená, že prostě když je holka, která není úplně ošklivá, tak má prostě okamžitě x matchů, zatímco ti kluci ne. Takže tý holce prostě během půlhodiny přijde třeba deset zpráv aaa... víš co? A proč ona by měla jakoby psát jako ostatním, když nestíhá ani odepisovat na ty který jakoby píšou sami. Většinou na to ani ty holky z tohodle toho důvodu neodpovídaj, protože prostě jí přijde x zpráv. A když to jako není

nic zajímavýho, není to taková bomba, tak jako už to ignoruje jako, protože prostě bych řekla, že je to hlavně tím přetlakem. Že kdyby to bylo třeba vyrovnaný, nebo tam bylo míň kluků, tak si myslím, že možná by některý holky napsaly. Nebo třeba z kamarádovo zkušenosti některý holky mu jako napsaly, jo? Ale řekla bych, že spíš tady píšou ti kluci. Že jako by ty holky bych řekla, že mají víc na výběr než ty kluci.

K: Ale nad čím jsem se nikdy nezamyslela je to, že by tam mohlo být víc kluků než holek. To v tom online prostředí mají asi nevýhodu.

M: Hele jakoby jo asi, ale já teda... moje zkušenost je teď taková za poslední ten – od března, kdy jsem začala zase bydlet v P. Tak se mi stalo, že strašně moc lidí mě od tý doby jako oslovilo, což jako dřív se nestávalo. Jo jako občas tě někdo osloví, ale od toho března – a jako není to průběžně, ale vždycky je jako nával, že jednou za měsíc mě oslovují jako pět šest kluků v tejdnu, víš? A jako… že bych řekla, že možná to, že jako by byla ta korona a už třeba maj možná dost toho onlinu, tak se snaží třeba jako na tý ulici, nebo nevím. Ale rozhodně se to i přesunulo i do tý, i do tý online formy. Protože jako ten můj kluk i moje kamarádka měli vlastně Tinder i před… myslím, že i předtím před coronou a říkali, že tam nebylo tolik lidí.

K: Je možné, že lidi si to stáhli i kvůli sociálnímu kontaktu obecně, když se doma nudili.

M: Jo tam taky některý psali v profilu, jakože hledaj třeba i kamarádky.

K: Aha, takže si jako do popisku napsali požadavky?

M: Jo jako řekla bych, že nejčastější je do popisku psát asi ty požadavky. No jako napsat seznam jaká buď. Já jsem z toho akorát byla kolikrát jako vytočená. Ale vím, že tohle dělaj i jako holky. Holky tam třeba pravidelně píšou: pokud máš pod 180 cm tak ani nepiš.

K: Aha? Takže to je opravdu oboustranné. A myslíš, že sis přes tu aplikaci třeba swajpovala i lidi, kteří by tě normálně nezaujali?

M: Hele je to hrozně těžký, protože já jako... mě prostě na tý ulici člověk nezaujme, tím, že prostě já potřebuju, abych s ním mluvila a nevím no. Ale je pravda, že třeba když si to vezmu, s jakýma klukama jsem randila dřív, tak to byli vždycky takoví ti namachrovaní sportovci nejlépe že jo, prostě kolem kterých prostě se točilo x holek a tak. Což jsem swajpovala si myslím i na tom Tinderu, ale na tom Tinderu prostě racionálně jsem věděla, že tento kluk prostě není do vztahu a všichni i kamarádi mi říkali prostě: najdi si prostě nějakýho hodnýho kluka, nějakýho umělce nebo hudebníka, někoho citlivýho. A fakt jsem se jako na tom Tinderu snažila hledat i lidi, kteří jako třeba nejsou přímo takoví, že by mě jako hned přitahovali. Jakože třeba ten můj přítel, tak toho bych si jako dřív, nebo…dřív prostě jakoby není to typ, po kterým bych na ulici šla. Ježiš to zní hrozně blbě *smích*. Ale spíš jako jsem si na tom profilu řekla jakože, hmm není špatnej, jako vypadá celkem dobře, má celkem fajn popisek, vypadá, že je hodnej

a je to něco jinýho než sportovec. Nebo takhle... teď už vím, že sportovec je taky, ale na tom Tinderu to neměl. Tak jsem jako šla vědomě za tím, že už jako ne sportovec, ale jako aby třeba jako měl i uměleckou duši a byl jako víc citlivej a takhle.

K: Aha jasně.

M: Zatímco na tý ulici asi to nemáš tak. To úplně nevíš, jestli je to člověk kterej sportovec, nebo jako dělá umění nebo co... takže ono je to těžký.

K: A teď bych se ráda zeptala, jestli toto pro tebe třeba představuje klad té aplikace? A případně myslíš, že to nabízí ještě nějaké jiné plusy?

M: Tyjo... tak asi určitě. Jinak úplně nevím, jestli jsem schopna na tu otázku odpovědět, protože já tam upřímně jinak moc kladů nevidím.

K: Jakoby jestli tě napadají jenom zápory, tak klidně můžeš zmínit ty.

M: Jako ony tady nějaký klady jako určitě budou, jako ono to není úplně černobílý, jakože prostě to je jenom negativní to ne. Asi třeba to, že v krátkým čase narazíš na spoustu lidí a tím, že si i s něma píšeš, tak třeba i jsi zdatnější v nějakých těch sociálních dovednostech a jako i v seznamování. Protože to je takový jako rychlejší, trošku jako speed dating online. Ale já v tom teda zase až tolik těch kladů nevidím, protože teď zrovna zažíváme s tím mým přítelem situaci, kdy spíš jsme jako v situaci buď, že se rozcházíme, nebo takhle dáváme si jedno poslední rande a rozhodneme se, jestli spolu chceme bejt, nebo se rozcházíme. A myslím si, že jeden z důvodů, proč to jako by eeeh dře, je právě to, že jsme se seznámili jako online. Že jsme si prostě ty dva měsíce psali a my jsme si uměli psát. A my jsme si přes ten chat řekli jako strašně moc věcí, ale v tom chatu je to prostě hrozně rozdílný než normálně, že jo? A hlavně já třeba mám problém, že když jako si to píšeš s tím člověkem, jenže ty si prostě píšeš s x dalšíma lidma a nezapamatuješ si všechno. Zatímco já, když s tím člověkem jdu na normální rande a ten člověk mi jako tady ty první věci, to poznávání jako by říká, tak já si to spíš zapamatuju, než když prostě se mi to ztratí někde v konverzaci. Takže prostě já i v tomdle tom vidím strašnou nevýhodu, v tom to prvotní seznamování, když už teď bych šla na Tinderu tak asi si s nikým nechci psát jako dlouho a nechci ho asi poznávat asi online, protože um... pak se ti to jako ztratí a plno věcí zapomeneš. Nebo třeba víš, že něco takovýho ti ten člověk říkal, ale nejseš si prostě jistá, jestli je to tak a teď je ti jako trapný se ho ptát, protože si říkáš, že si bude myslet, že ho nezajímáš, že sis to nezapamatovala. Uhh... takže v tomdle tom. A další věc je že jo, i fotky, že jo. Lidi tam kolikrát vypadají úplně jinak, i v popiskách, že jo. Kolikrát kecaj, ale nebo zároveň třeba to jsou jako super lidi, ale ty je swajpneš jakože nechceš, že přece jenom je to hodně povrchní aplikace, že jo? Takže tak no.

K: To by nejspíš byla jedna z věcí, která mi přišlo je fajn se zeptat. Protože je možné, že lidi si třeba zvyknout na to online prostředí, že se v podstatě naučí psát a komunikovat online, ale když to přeneseš do reálného světa, tak nějaká jako nastavená konverzace by fungovala úplně jinak. Nevím no.

M: Přesně, přesně. Jako my s tím momentálně jako bojujeme, protože prostě přes ten chat vždycky bylo co říct, člověk si to vždycky mohl rozmyslet a takhle a řekli jsme si prostě miliardu věcí, a pak když jsme se vlastně setkali, tak už to bylo takový, že jsme o sobě plno věcí jako věděli, ale zároveň jako jsme se neznali, chápeš? Aaa pak jako to fungovalo hlavně na ty fyzický jako bázi, na tý přitažlivosti, jenže ta přitažlivost po nějakým půlroku jako opadla, ta zamilovanost a todle to. A teď jsme se jako dostali do fáze jako: a máme si, co říct, nebo umíme spolu jako mluvit normálně? A ne jako online.

K: Aha aha. No toť otázka potom.

M: No, takže jako určitě tam výhody jsou, ale já preferuju stále seznamování asi normálně.

K: A pokud by ses teda seznamovala normálně, jak to vypadá? Kdybys to měla porovnat, co všechno je jako rozdílné?

M: Hmm... s tím mým jedním bývalým přítelem, se kterým jsem měla vztah, tak s tím jsme se jako potkali na výletě v Anglii, kde jsme byli se školou. Což bylo fajn, že to bylo i hodně společný téma, že jo. Jo, že my jsme prostě se tam skamarádili, začli jsme si tam psát v rámci tý skupiny, se kterou jsme tam byli všichni dohromady. A pak prostě občas že jo, když jsme na tom výletě, tak jsme se zakecali, a tak nějak to plynulo, s tím, že pak jsme měli i to společný téma k hovoru a měli jsme i to společný zažitý, což si myslím, že je hodně důležitý. Takže to bylo to, anebo třeba s jiným klukem přes… to bylo vlastně přes… nebo takhle, to bylo vlastně složitější, protože my jsme se potkali někdy v sedmý třídě. Mně se teda líbil, ale nic z toho nebylo. Mezitím on i já jsme měli vztah a pak jsme si k sobě jako našli cestu, ale jako úplně to prvotní bylo přes kamarády, a pak jsme se od tý doby bavili dál a vlastně jako z kamarádství vznikl takový jako vztah. No anebo přes… tím, že jakoby bydlím v O, tak to je poměrně malý město, tak ti lidi se tam jako znaj, takže když jdeš jako s kamarádkou do toho pomalu jedinýho baru, co tam je, je tam nějakej kluk, ten kluk si tě pamatuje ze školky, zná tvý rodiče, tak si tě vlastně najde na instagramu nebo někde a prostě pozve tě na rande nebo takhe. Takže většinou to byli lidi z mýho kraje, nějak spjatý se školou, nebo s mojí rodinou, nebo prostě nějak jsme se vlastně už znali.

K: A myslíš si teda, že je lepší začít jako od kamarádství ten vztah, nebo spíš preferuješ pustit se do toho rovnou s romantickým úmyslem?

M: No jako mám zkušenost jak s tím, tak s tím. Ale nevím asi... takhle… myslím si, i když u mě to tak nebylo, že když prostě seš s tím člověkem kamarádka a pak jdeš do toho vztahu, že jakoby se víc s tím člověkem znáte, a že to má větší šanci na to přežití, protože už prostě víš jeho dobrý stránky, špatný stránky, prostě víš, jaký je a seš s tím smířená, jdeš do toho s tím, ale už tam není takový to zamilování si myslím. I když u mě tam asi bylo i tak trochu, ale nevím, myslím si, že to není až takový jako jo? Že prostě na druhou stranu já mám ráda takový to, že se tolik neznáte, že se tak jako to poznávání a takhle. Tak to je pro mě taky fajn, takže je asi těžký na todle to úplně odpovědět, nebo počky já si to promyslím ještě. Jako racionálně já vím, že já nemusím být do toho člověka bejt zamilovaná. Že prostě ta

zamilovanost stejně přejde, že ten člověk samozřejmě by se mi měl líbit, měl by mě přitahovat a měli bysme vlastně bejt kamarádi, takže asi jakoby je lepší… no… bejt kamarádi no předtím no. Akorát teda zkušenost s tím nekoresponduje, ale racionálně si myslím, že by to tak mělo bejt.

K: A myslíš si, že třeba Tinder množina představuje jen nějaká skupina lidí?

M: Tyjo možná bych řekla, že třeba mladší skupina lidí. Jo kolem těch 20-30, ale nevím, že jo. Protože já si tam zadávám jakoby věk, podle kterýho hledám, tudíž já jsem tam měla třeba, že hledám kluka do 33 a vejš jsem to prostě neměla, takže nevím, kolik lidí je třeba v tý skupině starších, ale jinak jako nevím, jestli to nějak rozlišovat třeba podle vzdělání nebo tak. Protože mi teda přišlo, že tam jsou lidi i co mají učňák, nebo co maj vejšku, opravdu bych řekla, že to jako je celkem různorodý.

K: A teda otázka k tomu vzdělání. Hrálo to u tebe nějakou roli?

M: Jo, to určitě. Jakože co si budem, prostě si hledáme nějaký podobný partnery. A jako takhle, lidi, co třeba byli z učňáku, nebo jenom s maturitou, tak oni to tam většinou nenapsali. Většinou tam jako lidi vyplnili třeba povolání, nebo třeba vůbec nic. A spíš jako vysokoškoláci tam měli… jako když chodili, když něco studovali. A vím, že prostě ty vysokoškoláky jsem třeba jako swajpla spíš. Jo, že prostě... je to pro mě taký přitažlivý, to že... je to pro mě taký předpoklad toho, i když to tak vůbec nemusí bejt, ale toho, že ten člověk jako má něco v hlavě. Nebo prostě, že je na nějaký rozumový, mentální úrovni a budeme si třeba i ohledně tý vejšky, co říct, jako bude rozumět tomu, že já mám zkouškový, já budu rozumět tomu, že on má státnice, nebo víš? Jakože mi to přijde takový jako lepší, ale samozřejmě když jsem třeba swajpla jako někoho, kdo kdo neměl... i dřív jsem chodila třeba s klukama, co měli jenom maturitu nebo takhle. Nebo to nebylo nic vážnýho, ale. Ale jako ve zprávách bych řekla, že šlo celkem vidět jako rozdíl. Že mi přišlo, že ty... a jako je to samozřejmě individuální, ale když to takhle si vzpomenu, tak mi přišlo, že ty vysokoškoláci byli taký jako víc, že se zajímali o tebe a hodně se to točilo kolem tý školy. Zatímco lidi, co měli maturitu, nebo prostě neměli tu vejšku, tak to si teď vybavuju teda jednoho, a to bylo strašný *smích*. A ten měl takový jako humor, jak bych to řekla, že pořád jako používal slovo hajzl a hovna a takový. A je to takový jako... jsou taký jako sprostí, od rány někteří. A často jdou jakoby rovnou k věci. Nevím no. Ale jako samozřejmě fakt jako je to individuální.

K: A pokud jsi ty lidi potom odmítala, tak měla jsi na to nějakou strategii, nebo jsi jim už nikdy nenapsala?

M: Záleží jak u koho. Když to byli třeba lidi, s kterýma jsem si třeba psala jakoby víc. Tak tam to jakoby... no záleželo. Protože ono obecně, když sis nevyměnila s tím člověkem kontakt na instagramu, nebo facebook, tak na tom Tinderu si moc toho nenapíšeš, jo? Že jsme si jako poslali třeba jednu zprávu za den, jednu zprávu za dva dny. To znamená, že buď oni ghostli mě, anebo já je často. Ale když jsem si s těma lidma psala víc a třeba jsme měli i vyměněnej facebook, nebo Instagram, tak jsem jim prostě napsala jako: hele, jako seš fajn, ale já už jsem si prostě někoho našla, nebo s někým se vídám a nechci

to hrát na víc stran nebo tak. Takže to jsem jako by napsala. Ale když to bylo takový to na tom Tinderu, že jsme si prostě napsali dvě tři zprávy, uhh… tak jsem ho většinou asi ghostla, nebo on mě no. I oni to jakoby i ocenili no, že jsme si to vyjasnili.

K: Jo, to mi přijde vlastně i fér vůči tomu člověku.

M: No ono není úplně příjemný, když s tím člověkem... nebo jako... No jako, co jsem já zažila, že asi jako druhej kluk, prostě takový ty mý první matche, to jsem si třeba pamatovala, kdy jsem s těma klukama začla psát a přišlo mi, že ta konverzace plyne jako hezky a psali jsme si jako i delší zprávy a tak. A ten týpek mi pak jako prostě už neodpověděl a pamatuju si, že mě to pak jako trošku mrzelo, víš? Že mi přišlo, že jsme si sedli, líbil se mi aaa *pauza* i když jako teď vím, že to nemuselo být nic špatnýho, že prostě si mohl najít jako jinou holku, nebo víš jako, že teď vím, že už jsem to neměla brát osobně, ale jak jsem byla na tom Tinderu nová, tak jsem si to osobně brala a mrzelo mě to a tak jsem asi nechtěla, aby to zažívali i ostatní, tady ty odmítnutí. Tak jsem si řekla, že já prostě radši tomu člověku napíšu, že prostě nemám zájem, že už prostě něco s někým mám než abych ho jako ghostovala, když jsme si jako psali. Když jsme si napsali dvě tři zprávy, tak jsem to prostě neřešila.

K: A kamarádky a okolí tě třeba podporovali v rámci toho online seznamování? Protože přeci jen ne každý na to má dobrý názor.

M: Jo jako hele úplně v pohodě, moje mamka, tak ta swajpovala kolikrát se mnou *smích*. Nebo jsme i swajpovali někoho, kdo se jí líbil.

K: *smích*

M: Takže ta byla spíš nadšená a vždycky se ptala: tak co tenhle a tenhle? A mý kamarádky no, tak ty taky v pohodě. Protože voni, voni byli rádi, že prostě…uhh... když jsem se do toho dala, protože přeci jen jsem celkem jakoby stydlín a takový jako zakřiknutá a nikdo to ode mě jako moc nečekal. Že to jako udělám, že na ten Tinder pudu. A když jsem to pak udělala, tak lidi byli jako překvapení, ale jako příjemně. Že jako: hej, tak konečně jsi něco udělala, nebo jako konečně jsi trochu iniciativní. I v tom smyslu, že jsem tam dala fotky, protože dřív, já jsem nikam nadávala svý fotky, ani jako na Instagram. Já se prostě strašně styděla, i jako prostě na storýčku. Já jsem prostě nic, nic tam nedala. A vlastně tím, že jsem dala na ten Tinder nějakých jako pět fotek, tak se to celkem dost zlomilo, a i od tý doby jsem začala jako normálně dávat fotky na Instagram a storýčka a takhle, jo? Že se mi v tomhle smysl trošku změnilo sebevědomí.

K: Pomohlo ti to trochu vylézt z ulity.

M: Jo, jako by furt bych řekla, že jsem celkem v ulitě, ale jako vykukuju *smích*.

K: Chápu *smích*

M: Jako by ještě bych řekla, že ti kluci fakt tam jdou jako aby našli někoho takhle, a na to aby se jako vídali jednou za čas, ale u těch holek bych jako řekla, že je to hodně, hodně o tom ego boostu. Což vlastně i, i u mě, co si budem nalhávat, i u mě to o tom bylo. Prostě já jsem byla jako zraněná a chtěla jsem tomu klukovi jako dokázat, že jsem se přes něj dostala a prostě jsem si založila ten Tinderu. Nebo mimo to, že jsem opravdu chtěla jako někoho najít.

K: A myslíš, že ti to opravdu pomohlo se přes ten rozchod dostat?

M: Nemyslím si, že to byl Tinder. Umm… myslím si, že on si to celý jako podělal sám v tom smyslu, že já už prostě jsem neměla jakoby chuť. A myslím si, že Tinder v tom nehrál asi úplně roli.

K: Já bych ještě měla úplně doplňkovou otázku, která se týká v podstatě úplného začátku. Ty jsi říkala, že když jsi byla na těch rande, tak to bylo na prd, protože byla zima a tak. No a on byl v tu chvíli covid, takže bylo všechno zavřený. Myslíš, že kdyby jako nebyl covid a nebylo by vlastně nic zavřené, tak bys šla na více rande?

M: Myslím si, že jo. Nebo takhle… hodně to haprovalo nad tím, že jsem měla třeba ty matche z P, ale byla jsem zrovna ve V. Takže vlastně ten můj současnej kluk byl výjimka. Ostatní vlastně nebyli ochotný jako čekat, než se se mnou uvidí za dva měsíce, že jo. A on byl jakoby jediný… a myslím si, že i co se týče toho našeho, těch našich začátků, kdy vlastně byla strašná zima a vlastně jediný, co jsme mohli, tak jsme mohli jít na tu procházku, že taky jakoby hraje roli. Protože kdybysme třeba prostě mohli jít, já nevím, bruslit, kdybysme mohli jít do kavárny, nebo na večeři, nebo do kina, tak by vlastně vznikly jako nový zážitky, který by nás jako sblížili. Ale ty zážitky jako by nevznikly. My jsme fakt jako jenom šli na procházku, a pak buď ke mně, nebo k němu…umm... takže jakoby… a co se týče těch ostatních, tak si myslím, že jako určitě bych chodila, chodila na ty rande víc. Nebo já jsem hodně, hodně lidí říká, že vlastně na Tinderu je, ale na tom rande z Tinderu nikdy nebyli. Ale já když prostě na tom Tinderu jsem a s těma lidma se seznamuju, tak teda se fakt chci seznámit a teda v tom případě jdu na to rande. Že to nemám jako ten ego boost, jako jenom ty holky, které tam jdou jenom proto, aby měly těch 100 matchů, ale mám to proto, že se teda fakt chci seznámit. Takže prostě, kdyby mě někdo pozval na to rande, tak jako pudu.

K: Takže to bereš se vším všudy. Když už, tak už.

M: Jo přesně, jako nevidím smysl v tom si tam s někým jako vypisovat, když se s ním můžeš vidět.

K: A nevadilo ti třeba, že když jste nemohli nikam jít, tak sis někoho musela pozvat přímo domů, nebo jít k někomu domů?

M: Umm… jako než jsme na to rande šli, tak ta myšlenka mi vadila. Ale nakonec jsme šli pak stejně ke mně, protože byla fakt zima a aspoň prostě na čaj. Že jako nic nebylo, ale prostě jsme jenom poseděli s čajem. Já jsem tam snad ani ten čaj neměla, protože jsem vlastně přijela jen za ním na to rande, takže

jsem na koleji neměla nic. Ale aspoň na ten čaj a nebylo to divný. Jakože, kdyby ses mě na to zeptala třeba předtím rokem, když jako by jsem ho ještě nepotkala, tak asi… nebo možná záleží i na člověku, víš? Prostě todle to byl člověk, s kterým jsem si já dva měsíce psala, přišel mi jako strašně hodnej, strašně galantní, jednal se mnou jako s respektem na rozdíl od všech ostatních… Prostě úplně jakoby jinej a já jsem mu tím pádem věřila, ale jakoby furt tam v pozadí je ta obava a teď půjdeme domů a on prostě to, že půjdeme domů vezme jako to, že musí bejt sex. Jo? Furt to tam bylo. Jakože on mě ujišťoval, že ne, ale třeba na tom předchozím rande, tak to jsme šli k tomu klukovi domů, protože fakt byla brutální zima a on si to prostě vyložil tak, že sex jako prostě bude a druhej den na mě byl naštvanej a úplně jako mi v podstatě vynadal, nebo byl jako agresivní přes chat, že jako co to je jako za smysl chodit ke klukovi jako domů, když jako s ním nechci nic mít a takhle.

K: Tak to je znepokojující.

M: A hlavně já jsem mu i říkala dopředu, že i když bych šla k němu, tak že jakoby nic nebude, že prostě jako potřebuju si s tím člověkem poznat, takže jakoby záleží prostě s kým no. Když na mě ten člověk působí fakt jako, že je hodnej, že je milej a takhle a že mi prostě jako neublíží, tak s tím asi úplně problém nemám na tom prvním rande jít jakoby takhle k němu, nebo on ke mně. Ale když prostě už mi tam asi… když vidím, že je to kluk typu, s kterým jsem byla na tom rande, co měl pak blbý kecy, tak tam už si dávám pozor a toho už bych si jako domů nevzala. Protože si myslím, že takový kluk… nebo takhle, on to jako neudělal, ale myslím si, že kluk podobnýho smýšlení, nějakej by byl schopnej i mě tam třeba jako znásilnit.

K: Určitě, pro někoho ne není odpověď. Je potřeba být opatrný.

M: Přesně tak, jako kolikrát mi přijde jakože, že to, že matchneš na Tinderu a jdeš s něma na rande je jako… jako oni to pak berou jako samozřejmost, že se s něma vyspíš.

K: A když jsi jela na to rande do Prahy, tak ty jsi měla ten svůj okruh rozšířený až na P, nebo ses s ním matchla, když jsi tady byla někdy jenom na chvilku?

M: Jo, já jsem se s ním matchla, když jsem tady byla u kamarádky na návštěvě. Jinak jako ve V jsem měla okruh třeba 100 km, ale reálně jako... protože jsem chtěla lidi z P, protože z V tam jako nic moc nebylo, žádný výběr. *smích* A tam jako no to prostě nechceš a… i když jsem měla prostě třeba nastavených 70 kiláků, nebo 80, tak mi to furt házelo lidi třeba 20 kiláků, takže to nemělo jako úplně smysl. Nebo nevím, jak to fungovalo, nebo nefungovalo. A takže jakoby ty lidi z P jsem matchla, když jsem byla jako tady v P.

Rozhovor – Pavlína

K: Tak já bych ti ráda položila první otázku, a to je co se ti vlastně vybaví, když se řekne Tinder?

R: Umm…Ježíši to je záludná otázka hnedka takhle na začátek. Umm…asi *pauza* no prostě aplikace, díky který tak trochu prokrastinuju. Která... na kterou jdu, když potřebuju trochu zvednout no tak jako pohladit to svoje ego a tak "smích". No a taky randíčka ať už dobrý, nebo špatný- *smích*

K: Uhuh...dobře a za jakým účelem teda ten Tinder používáš? Jako hledáš tam dlouhodobý vztah, krátkodobý, nebo naopak je to jenom pro nějaké jako opravdu tvoje potěšení? Máš nějaký cíl, s jakým to využíváš?

R: Umm...teď už asi ne. Nebo oni se na to hodně ptají i lidi na tom Tinderu jako proč seš tady a tak. A já na to nikdy neumím odpovědět, protože ze začátku, tím, že jsem si ho založila právě v covidu, a když jsme všichni byli zavření doma a tak… Tak to bylo, protože mi scházel nějaký ten lidský kontakt a pozornost a chyběl tam ten jako flirt na živo. A potřebovala jsem si ho asi nějak kompenzovat tou aplikací. Tak ze začátku jsem tam byla asi jako pro flirt a... umm… a nějakou zábavu, přičemž se to postupně překlenulo, že jsem vlastně jako chtěla začít chodit na ty randíčka a tak. Ale jako dlouhodobej vztah jsem od toho nikdy nečekala. Jakože moc nevěřím tomu, že by to vlastně mohlo vyjít. Jako kdyby se to náhodou stalo, tak asi v pohodě, ale neočekávám to od toho. To jediný asi neočekávám "smích"

K: Okay. A ty sis ho teda založila v covidu, jak jsi říkala a hrála tam nějaká role třeba…*odmlka* Na normálních seznamkách je to založené trochu jinak a ten Tinder má být založený na té vzdálenosti. Že to je ten hlavní filtr. Jak to bylo u tebe? Hledáš lidi jen ze svého okolí a máš ten okruh menší, nebo ti to je jedno?

R: Jo, když jsem v P tak mám malý okruh, a když jsem v D tak mám přesně tolik kilometrů, aby to vyšlo na lidi v P ještě. *smích*

K: *smích*

R: Že jako vyloženě z mýho města tak to ne. Jako je vtipný sledovat lidi, kteří tam jsou taky. Pak když se jako vidíme, protože potkám tam své kamarády, tak je swajpuju doleva, aby bylo jasné jakože ne. Ale potom, když se uvidíme osobně, tak mu říkám no já jsem tě viděla na Tinderu a je to jako vtipný sledovat ty lidi, který znám, jak tam jsou a tak. Ale že bych chtěla s někým ze svýho města bejt to asi úplně ne, nebo jít na rande… Ježíši *smích*

K: Aha, a když se tam s někým seznámíš a jdete jako na rande, nebo chcete jít – předbíhá tomu nějaká doba psaní si?

R: No já jsem si zkusila obojí. A první jsem si čtrnáct dní s tím klubem psala, bylo to vlastně jako moje první Tinder rande. A pak to bylo fajn i to rande jako líp probíhalo. A potom jsem párkrát byla na rande, kdy jsme si opravdu jenom napsali aaa nechceš někam zajít? Jo tak jo. A to potom mám jako špatný

zkušenosti, ale možná to bylo těma lidmi, možná to byla jako náhoda, ale *pauza* Ale ve výsledku teďka se mi čekat nechce, že už je jako pro mě otravný si s někým psát a umm, že teda jako radši půjdu do toho reálnýho světa, než abych si s ním psala a pak byla zklamaná, že jsem ztrácela svůj čas takhle.

K: Máš pocit, že se tam lidi prezentují jinak když píšou, než když jsou v reálu?

R: Myslím, že záleží jak kdo. Někteří určitě jako… nebo samozřejmě, že se trochu vyfiltrujou i já bych řekla, že se jako filtruju aaa...abys vypadala trochu líp. Ale to se snažíš i na tom rande, jenže to je těžký, protože seš v přímým kontaktu že jo. A když seš nervózní, tak když píšeš a seš nervózní, tak to zakryješ snadno, ale když seš nervózní a s někým komunikuješ, tak to vypadá takhle *gesto*. Já třeba jen tak jako poznámka velmi gestikuluju. *smích*

K: *smích* A ještě k tomu, když jsi říkala, že jsi měla špatný zážitky, když jste šli ven jako vlastně na rychlo bez nějaké zkušební doby, když to řeknu úplně blbě. Podělila by ses o nějaký tvůj špatný zážitek?

R: Jo tak umm *pauza* jedno rande, to vlastně první zpráva, co mi ten kluk napsal – protože já jsem tenkrát měla na Tinderu napsáno, že aaa jsem pro každý dobrodružství. A ten kluk mi napsal, jestli se jako, jestli s ním nechci jít na sladký nanukový dobrodružství, že jako na K otevřeli nějakou novou nanukárku a já říkám: “Hmm tyjo, to zní jako dobře” Víš co, bylo léto, tak jsem jako šla. A tak se jako stalo, že ten kluk mě teda vzal do tý nanukárny a já jsem si jako vybrala že jo, bylo to tam moc hezký a pak se prodavačka zeptala: “A takže budete platit společně?” A bylo to taký jako polootazníček, polotečka. A teďka on byl ticho a já bylo ticho *smích* a ta prodavačka byla ticho.

K: *smích*

R: *smích* A bylo to strašně trapný a já jsem si tak řekla no tak jako, když jsi mě takhle jako vyloženě pozval, byla to první zpráva. Já jako jsem schopná za sebe zaplatit, ale... ale tohle bylo divný. A nakonec, nakonec to teda jako zaplatil, a ještě víc divný to potom bylo v kontextu zbytku toho rande, kdy on celou dobu mluvil o penězích a o tom kolik jich má. A že teďka bude mít nějakou novou práci a byl úplně k nezastavení. Jako já jsem na ty umm... na ty výroky o penězích neodpovídala a on jako potřeboval je furt rozvíjet. Takže byl jako: noo konečně budu mít nadprůměrný P plat. A já: aha a on:t to znamená, že budu brát prostě 40000 měsíčně. A já: uhm… To znamená, že prostě teďka budu mít byt, který stojí nájem 22000 měsíčně. A já no ty vole, tys mi nemohl koupit nanuka, jo? *smích*

K: Aha *smích*. Tak to asi už bylo pod jeho úrovní.

R: Takže takhle třeba vypadá špatný rande na základě jedný zprávy, kdy *pauza*… A už jako ze začátku bylo to zmýlení. To nepochopení se. Jsem si myslela, že když mě pozve, tak i platí, ale očividně ne, a tak no.

K: Tak to je... to je zážitek určitě.

R: Na druhou stranu já jsem potom ještě koupila pivo a on po mně pak ještě žebral cíga, takže já si myslím, že eeeh... jsme byli vyrovnaní v tom, kdo co zaplatit *smích*. No ale i na těch rande to vnímám jako... jako nepotřebuju, aby za mě někdo platil pořád, ale když se ten kluk nabídne na tom prvním rande, na tu první platbu, tak to beru jakože... že to bude dobrý. Nebo že tak by to mělo bejt. I to ukáže, že je člověk slušně vychovanej.

K: Jo, chápu chápu. A používáš tu aplikaci nějak nárazově nebo nad tím prostě sedíš každý den třeba plácnu půl hodiny?

R: Noo ze začátku jsem na tom seděla jako furt. A to nebyla jako půl hodina denně, to bylo podle mě víc a furt jsem swajpovala a furt jsem měla hroznou radost, když tam přibývaly ty matche a lajky. A ty zprávy, tak to jsem… je to docela závislostní bych řekla. Ale *odkašlání* ale později to jako opadlo a teďka fakt jenom příležitostně, že jako jednou za dva tejdny si vzpomenu, že mám vlastně Tinder nebo na mě jako blikne, a tak se tam jdu kouknout. Ale už tam... taky jsem tam pár minut, odepíšu na náhodný zprávy a zase odejdu no.

K: Myslíš, že v tom hrála i právě a korona nějakou roli?

R: Jo 100 %. Že teďka jak jsem v každodenní interakci s lidmi, tak ehh... tak nepotřebuju tolik pozornosti na tom Tinderu jak jsem ji potřebovala právě v covidu.

K: A bylas během covidu na nějakých rande? Jakože právě během karantén?

R: Jo byla.

K: A jak to jako probíhalo? Protože vlastně všechno bylo zavřený, tak kam se to teda chodilo?

R: Aaah... no já jsem *pauza*. Ještě první rande s tím prvním týpkem jsem stihla těsně před tím, než se všechno zavřelo. A potom jsme chodili k němu domů. *smích*

K: Aha.

R: Takže tím se to pro mě vyřešilo, že jsme... Protože tam teda taky velkou roli hrálo, že on už bydlel sám. Protože ve chvíli, kdybychom oba dva byli u svých rodin, tak by to asi úplně takhle nešlo, ale on bydlel sám, tak jsme chodili jako k němu. I když byla nějaká alternativa, že bychom chodili jenom na procházky, ale zase byla zima a, a to se mi nechtělo no. Jako bejt takhle venku no jenom.

K: A jako bylas v pohodě s tím, že jdete k němu domů?

R: No takhle my jsme teda…to první rande jako proběhlo v klidu, byli jsme spolu i docela dlouho jakože třeba pět hodin jsme mohli bejt spolu. A to další rande jsme teda – nakoupili jsme nějaký víno a seděli jsme chvilku u řeky a... uhm... v tom jeho městě. A potom už jako začínalo bejt chladno a takže už tak trochu pod vlivem toho alkoholu “smích” jsme oba dva byli víc silnější k tomu, že zajdeme jako k němu no. Že asi ten alkohol jako pro mě. Jako mně to taky přijde teďka zpětně neuvěřitelný, že vlastně jako

s úplně cizím člověkem a pod vlivem alkoholu jsem šla, v ještě jako cizím městě, to nebyla ani P ani D, ale úplně jiný město. A mně přišlo úplně v pohodě tam jako jít a asi tam nějaká důvěra během těch pár hodin, co jsme spolu trávili byla aaa… A tak no. *smích*

K: Aha aha.

R: Ale jako já si uvědomuju, že to je docela rizikový chování a říkám si, tyjo já jsem měla štěstí, že to nebyl debil. *smích*

K: "smích" Myslíš, že takových debilů je plno na Tinderu?

R: "pauza"

K: Nebo takhle... narazilas na nějaké lidi, kteří by vykazovali nějaké jako známky toho, že by se mohlo jednat o tady ten typ lidí?

R: Jo narazila...nebo takhle to bylo taky jedno z mých hodně špatných rande, kde teda já jsem úplně nevypočítala tu situaci a byla jsem taká docela naivní a ten týpek eeeh…byl divnej. Každopádně v průběhu toho rande mi jako hodně lichotit a tak. A až se jako nějak "smích" stalo, že on mi jako hodně chválil oči a tak. A potom, kdy už bylo trochu víc šero a… on to nějak svalil na to, že by se ještě chtěl podívat do těch mých krásných očí, a že se musí jako podívat víc zblízka, aby viděl pořádně. A já, jak jsem to úplně nepochopila tu situaci, tak jsem byla jako: ale ne, vždyť je šero, to neuvidíš ani víc zblízka *smích*. A on byl: no tak já to stejně zkusím. A pak mě začal líbat a bylo to hrozný, jakože umm... jsem to nějak přetrpěla, ale byl to nejhorší polibek, jaký jsem kdy zažila. A až jsem jako by... jsem jenom čekala až to skončí. Jsem jako přestala cokoliv dělat, jakkoliv se snažit ten polibek nějak vylepšit a prostě byla jsem jako: tak prostě stopni si to až budeš chtít. *smích* No a on – já vůbec nevím, jak na to přišel, každopádně mu ten polibek přišel jako skvělej a to jako řekl, že jsem jako hrozně vášnivá. A já jsem byla jako cože? *smích*

K: *smích*

R: Jak si to můžeš myslet? Vždyť já jsem posledních jako třeba poslední polovinu toho polibku nic nedělala. *smích*

K: *smích*

R: No a pak jsem teda jako řekla, že už je pozdě, že už jako půjdu domů, pričemž on se jako pořád snažil se ještě nějak pozvat ke mně, jakože... No tak jako, tak můžem zajít ještě společně k tobě. A já, jakože ne já mám spolubydlící a prostě jako vůbec a furt jako nešel vůbec nějak jako dostat pryč. Až jsem jako musela fakt na přímo říct: ne prostě jako jdu domů. A i to se jako hodně zdráhal, takže si myslím, že takovýchle typků bez sebereflexe asi bude víc na Tinderu, než tady ten jeden.

K: A když právě ukončuješ ten kontakt, že jako cítíš, že si s tím člověkem třeba nesedneš nebo sis někoho našla někoho nového, nebo něco... Napíšeš to těm lidem, nebo je úplně odignoruješ a pak už jim nikdy nenapíšeš? Případně stalo se ti, žes třeba šla s někým takhle ven, myslela sis, že to bylo jako skvělý, ale ten člověk už potom nenapsal?

R: Mně se to nestalo, ale těm klukům jo z mý strany. Nebo takhle, tady tomu konkrétnímu týpkovi jsem napsala nějakou jako výmluvu a něco, jakože nemám čas na to udržovat nějaký kontakt s ním a že jako sorry. A přičemž on si mě na to hnedka jako odstranil z toho Tinderu. A pak mi třeba o měsíc později napsal na Facebooku, že neměl v plánu mi psát, ale že vlastně si vzpomněl na to, že to bylo fajn *smích* a jestli se nechceme znova vidět. A to už jsem jako neodepsala, to zůstalo v nezobrazenejch žádostích o zprávy. A tak. Aaa potom další, jo... toho týpka se zmrzlinou, toho jsem rovnou smazala z Tinderu já, jakože no. A tak různě. Asi záleží na situaci, a že jsou lidi, se kterými už nechci ztrácet čas, u kterých mi nepřijde, že by si o taky se mnou nějak jako užili, víš? Jako ten týpek se zmrzlinou si o mně musel myslet, že jsem divná, a tak trochu zlatokopka, protože si chci nechat zaplatit zmrzlinu *smích*. Tak to mi nepřišlo důležitý mu něco psát. On pak nevykazoval známky toho, že chce ještě nějaký kontakt do budoucna. Tak jsem si řekla, než aby mnou byl posedlej, tak to radši utnu. Takže tak.

K: A tak to je naprosto pochopitelné. A mělas od té aplikace nějaká očekávání, když sis to nainstalovala? Mělas něco s čím jsi tam přicházela?

R: Umm *pauza*. No asi ne. Já jsem šla hodně do neznáma. Takhle viděla jsem, že to mají lidi z mýho okolí, a tak se mi to znormalizovalo, že jako je v pohodě mít seznamku. Ale vlastně jsem moc nevěděla, co od toho čekat.

K: Takže jsi měla absolutně nulové očekávání. A máš z toho spíš pozitivní zkušenosti, nebo negativní? Jakože když si řekneš, jestli je to fajn to mít, nebo ne. Doporučila bys to někomu?

R: Jo asi bych to doporučila. Ono je vlastně fajn se zkusit seznámit se spoustou různých lidí, se kterýma by ses normálně vůbec neseznámila. A já bych řekla, že skrz i ty nepovedený rande jsem se dozvěděla hodně sama o sobě, takže… aa... to je fajn. A určitě z toho mám jako i dobrý zážitky.

K: A jak vypadá třeba to dobré rande? Třeba top, co se ti stalo, koho sis našla a jak to jako probíhalo?

R: Jo tak to jsem asi měla štěstí, protože to byl právě úplně ten první týpek, se kterým jsem... Zaprvý to byl první týpek, se kterým jsem si psala a první týpek, se kterým jsem šla na rande. A rovnou to bylo asi jako ehm…nejlepší rande, co jsem tam zažila. Protože on byl hodně komunikativní a já jsem se v tu dobu hrozně styděla poprvý takhle na rande, vůbec nevím, co se na takových rande dělá a tak. A on mě v tom vůbec nenechal vykoupat, a naopak jako hodně rozvíjel ten rozhovor a zaplatil *smích* první objednávku. A byl hodně spontánní. Jako za mě je skvělý, když se stane něco úplně něco neočekávanýho. To toho člověka ukáže v takovým jako zajímavým světle. No a bylo to jako *pauza* fajn, a i se hodně otevřel. Na to, že jsme byli na prvním rande, tak umm mi o sobě řekl nějaký jako

osobnější informace, ale ne moc, že tu hranici, co o sobě může sdělit jako trefil moc dobře. A potom taky to rande končilo polibkem. To si myslím, že je jako základ úspěšnýho rande, když končí polibkem. A já jsem umm...asi hodně ocenila to, že on se mě zeptal, jestli mě může políbit. A že to nebylo jako divný, že bych si řekla: ježiši to je creepy jako proč se mě na to ptá, ale že to plynulo z tý situace, ale zároveň jako chtěl mít jistotu, že tu situaci čte dobře. Takže to za mě bylo jako asi nejúspěšnější rande.

K: Aha jojo. Takové jako základ úspěchu je respekt.

R: *smích* Jo jako tak jsem to taky mohla říct, ale radši to popíšu složitě.

K: Ne jako úplně v pohodě. Mně se to jako líbí, že je někdo takto senzitivní i vůči tomu druhému člověku jako když to tak řeknu. A teda co u tebe třeba ovlivňuje, jestli tomu člověku dáš swipe vpravo, nebo swipe vlevo? Na co všechno se díváš?

R: Jo určitě. Ten popisek je pro mě mnohdy víc rozhodující než fotky. Že kolikrát jakoby fotka se mi moc nelíbí, ale popisek je skvělej. Třeba jsem se u něj jako zasmála, přišel mi vtipnej a chytrej a tak. A teďka jsem v takovým rozkolu, jakože ten týpek se mi zas tolik nelíbí, ale očividně má nějaký charisma takže co z toho bude převládat? A většinou se přikloním spíš k tomu popisku, a pak se divím, co za divný týpky mi to píše "smích". Jakože podle vzhledu jsem přece nemohla swajpnout doprava. *smích*

K: *smích*

R: Ale umm… ale vždycky když vidím tu divnou fotku, tak si zkontroluju, jestli nebyl dobrej popisek. Že už to o sobě vim. Ale jindy jako... jako někdy jsou tam jako fakt fakt hezcí kluci a ty taky neswajpuju doprava. Jakože mi přijdou až moc hezcí, že to je jako divný, že ten Tinder maj. Že ti by ho nepotřebovali, kdyby se jako nemohli seznámit. A tak no. A taky záleží mi – jako ten člověk může bejt – nebo se mi může líbit, ale hodně o ovlivňuje i prostředí, ze kterých ty fotky maj. Jakože když leze po horách anebo, já nevím, má tam nějakou fotku z galerie, nebo nějakou originální fotku. Tak je pro mě jako zase plusový bodík. Zatímco když tam má fotku při nějaký aktivitě, kterou já nemám úplně ráda, tak se mi může líbit, ale spíš si řeknu tak to asi ne. Protože ve chvíli, kdy tam dáš nějakou fotku při nějaký činnosti, tak já počítám s tím, že tě ta činnost teda nějakým způsobem charakterizuje.

K: Uhuh.

R: Tak já dám příklad, že zrovna ježdění na kole mi nevadí, ale když tam týpek bude mít tři fotky toho, jak jezdí na kole a já nerada jezdím na kole, tak i když se mi může líbit a může se mi líbit jeho popisek, tak spíš jakože ne. Protože by po mně mohl chtít, abych s ním jezdila na kole. *smích*

K: A tak to potom chápu. Máš nějaké vyloženě, jak bych to řekla, "red flags", nebo něco, co by mohlo signalizovat tak toto nebude dobré?

R: Jo tak fotky nahoře bez v zrcadle ještě jako hodně zatnutý ty svaly a kolikrát ještě trochu níž daný kalhoty. Tak prostě tady ty hodně vyzývavý fotky ve mně – já si ani nemyslím, že by ten kluk byl jako

fuck boy, ale spíš jako sám sebou hodně nejistej, nebo až moc jistej. Prostě aha, tak nemáš asi nic jinýho nabídnout než jako pekáč buchet prostě. A tak to. A potom jakoby když tam má fotku se svojí přítelkyní *smích*.

K: *smích* A to se opravu stává?

R: Jo, to se stane sem tam. Nebo jako s dítětem. Se svým dítětem. Nebo s náhodným dítětem a nenapíšou si do popisku něco ve stylu jako – to je ségra, to je neteř. Když je tam jako náhodný dítě, který on nepojmenuje, tak je to pro mě taky jako red flag. Aaaa… a jinak nevím, nic jinýho mě nenapadá teďka momentálně. Ale určitě něco dalšího bude.

K: Mě by spíše teď zajímalo, jak často se tam stává, že by... *pauza* já nevím jako. Já mám třeba hodně Tinder spojený z nějakého důvodu, že se jedná o aplikaci, kde lidi hledají jen sex. A tak mě zajímalo, jestli ti lidé, kteří takoví jsou, jestli to poznáš.

R: Všímám si spíš opaku aaa... že si lidi spíš do těch popisků píšou, že nestojí o jednorázovky.

K: Ahaa…Uhuh.

R: A jako sem tam si někdo napíše, že o nic vážnýho nestojí a tak, ale umm... spíš se setkávám s tím, že lidi jsou jako nee jednorázovku teda v žádným případě, proto já tady nejsem. Ale to si myslím, že je spíš zapříčeněný tou pověstí Tinderu, že tam všichni ty jednorázovky hledaj.

K: No právě. Mám pocit, že to si spousta lidí s tím jako spojuje. A přitom to vlastně jako zjišťuju nemusí úplně být pravda. A jak se ty prezentuješ na Tinderu? A ještě to s tím lehce souvisí, máš nějaké standardy vůči fotkám ostatních, že například očekáváš, že ten člověk bude mít víc, nebo míň fotek?

R: Jo čekám, že jich bude mít hodně. Nebo jako víc fotek než jednu. A hlavně protože ze svý zkušenosti vím, že když tam člověk má víc těch fotek, tak můžeš víc posoudit, jestli opravdu vypadá tak. Protože když tam je jedna fotka tak si řekneš jo ten je pěknej a ve výsledku pěknej není. Ale když tam máš víc fotek z různejch úhlů při různých činnostech, tak si spíš uděláš představu o tom člověku, že jako nevypadá jako na tý jedný portrétní fotce, kde mu to fakt sluší. No a co se týče toho mýho popisku, tak já bych si hrozně přála, aby byl vtipnej *smích*, ale asi takhle vtipná nejsem.

K: *smích*

R: Já fakt obdivuju, že to někteří kluci zvládaj. Já tam mám napsaných pár jako mega random faktů o mně. A *pauza* a snažím se tím ukázat, jakože mám různý stránky tak trochu pomoct těm lidem, aby když mi budou psát, tak aby mohli reagovat na ten popisek, že to jako ulehčuje ten začátek konverzace jako mít v tom popisku něco. A umm... no a taky tam mám víc fotek v různých situacích, ale to, protože se těma fotkama chci asi hodně chlubit. *smích*

K: Aha *smích*. Aby tě obdivovali.

R: Tak protože já tam mám třeba fotku – já jsem totiž v D narazila na dodávku scooby-doo prostě jakože to byla fakt oblepená, v okýnkách byli i ty členové prostě. A to je prostě věc, kterou chceš mít na Tinderu, protože to je hustý, takže. A hlavně na to teda hodně reagujou lidi, jakože to jim pomáhá začít nějakou tu konverzaci, jakože: hustý, kdes to viděla? A tak no.

K: Takže se vlastně snažíš těm lidem pomoct k tomu, že kdyby ti chtěli napsat, tak aby měli podněty k tomu, co by mohli psát. A píšeš teda první, nebo zásadně ne?

R: Nepíšu první. Jednou jsem napsala první, a to protože ten týpek měl v popisku napsáno, že když holka napíše první, tak dostane zlatýho bludišťáka. No tak jsem mu napsala, že si jdu pro toho bludišťáka. A to bylo poprvý a naposled, co jsem někomu napsala, protože to je taká ta jako první negativní zkušenost. Jako chvilku jsme si psali a pak se z něho vyklubal týpek s bipolární afektivní poruchou, a kterej byl několikrát hospitalizovanej v Bohunicích a měl taký jako hodně radikální názory na psychiatrický léčebny a tak. Tak jsem si řekla: víš co, ser na to. Jako prostě ti kluci se vyfiltrujou, když ti napíšou aspoň trochu, než abych psala každýmu klukovi, se kterým mám match.

K: A teda neodepisuješ každému jo?

R: Ne, neodepisuju. Což je divný, že jo? Protože jsem už jako je předvybrala, swajpla jsem je, že bych si s nima chtěla psát a potom až mi napíšou, tak jsem taká: no asi ne *smích*. Ale mě odrazuje totiž takový to, když napíše ten člověk jenom: ahoj a jak se máš? Tak tady tu konverzaci jsem tady vedla už prostě milionkrát, ne děkuju. A je to velkej nárok na ně být jako originální no. A na zajímavý zprávy odpovídám aa… a potom když mi teda nějak... když nějakým způsobem reagujou na ty moje fotky, nebo na ten můj popisek, tak to taky odpovídám. Ale určitě ne... jako po tom jsou věci, který jsou divný, tak na to taky neodpovídám. Hnedka jako nabídky sexu, tak to taky jakože hmm dobrý, tak asi ne. No na všechno určitě neodpovídám.

K: A máš pocit, že by sis tam vybírala i jiné lidi, než co by tě třeba zaujali normálně? Jako mimo.

R: Hmm *pauza*. Asi nevím. Ne, myslím si, že je to stejný. No i když je to takový, možná na Tinderu u mě mají větší šanci kluci, kteří nejsou zas tak hezký, protože maj šanci se projevit skrz ten popisek a nějakým způsobem jako zajímavě, humorně a tak. Takže paradoxně jako ošklivější kluci u mě mají větší šanci na Tinderu než ve skutečnosti *smích*.

K: A máš nějaké vyloženě klady a zápory, které by tě napadly v rámci toho on-line seznamování?

R: Jo tak…*pauza* Ty jo přemejšlim, kde začít. Jako určitě tady to jako budu umět nějak zformulovat, jenom potřebuju chvilku.

K: Tak můžeš začít třeba klady.

R: Klady. No tak je tam spousta lidí, kterým se líbíš, to je klad *smích*. Poznáš hodně různejch lidí a potom *pauza* asi ti to umm... je to rychlý. Je to fakt rychlý, že normální randění a seznamování je

mnohem pomalejší než tady to. A tady prostě víš, o co tomu druhýmu jde. Jakože pravděpodobně, pokud si to ten člověk nenapíše do popisku, tak pravděpodobně jako nehledá kamarády. A umm... potom, ale to je zároveň ta rychlost je i trochu negativní, protože ti lidi ti tam furt jako rychle přibývaj a je takový těžký zaměřit se na jednoho. A rychle tě taky jako přestanou bavit, jakože no dobrý, teď už nepíšeš nic zajímavýho a mně píše dalších pět kluků, tak asi ahoj. Což by se jako v normálním seznamování nestalo že jo. *smích* Třeba jako támhle ten barman se na mě teďka jako dívá, tak díky za večeři, ale já asi půjdu s ním *smích*.

K: *smích*

R: A to je vlastně to, jak Tinder funguje. Jako na chvilku tě přestane bavit a někdo po tobě mrkne, tak ty už jako no ty už mě nezajímáš a ty mě teďka zajímáš. Potom jako negativní je to, že každý se tam trochu vylepšuje a potom čekáš super skvělý rande a ono tak super skvělý není, protože ten člověk není takovej jakej se zdál skrz ty zprávy a tak. No a potom jako – asi je to trochu – no jako jsou tam prostě ty rizika co když to bude úchyl? Co když to bude někdo úplně jako jinej a tak. A což je nejdivnější, že ze začátku jsem si na tohleto teda dávala pozor jakože: a on-line seznamování, tak to pozor jsou tam tady ty rizika, ale čím víc jsem byla na těch rande tak tím menší si vlastně dávám pozor. Že jako no tak už jsem byla pětkrát na rande a vyšlo to, takže po šestý to musí taky být v pohodě. Tak možná, že i padá ta ostražitost trochu skrz to rychlý a častý seznamování skrz internet.

A taky i co vidím jako negativum je to, že tě tam můžou vidět lidi, který nechceš, aby tě tam viděli. *smích* To je asi za mě všechno to nejdůležitější, nenapadá mě nic, co by bylo jako.

K: Aha jasný. A teda když jsi šla někam na rande, dávala jsi to někomu vědět? Jakože jdu tam a tam, mám jít s tady tím člověkem... víš, abys dala někomu vědět, kdyby náhodou.

R: Jo, ze začátku hodně i jsem *smích* i jsem si domlouvala, že kdyby to bylo špatný rande, tak ti napíšu tady toho smajlíka a ty víš, že mi máš zavolat s tím, že umíráš a potřebuješ mě na smrtelný posteli *smích*, nebo že se něco děje a nutně potřebuješ, abych přišla. Tak to jsem dělala hodně ze začátku. A teďka asi to vždycky někomu zmíním, ale spíš tak jako mezi řečí a ten člověk není jako vyloženě připravenej na to, že mě bude zachraňovat.

K: Je pro tebe to seznamování on-line obecně příjemnější než offline, nebo je to spíš naopak?

R: Jo, 100 % radši tu normální přirozenou offline verzi. Protože... za prvý je to takový hezčí vyprávět poznali jsme se tam a tam, než jako no potkali jsme se na Tinderu *smích*. A furt to v sobě tak nějak mám. A i mi přijde, že umm no furt to vidím jako pravděpodobnější situaci, než... Že prostě se s někým pomalu budu seznamovat, postupně se budem sbližovat a tak. Že možná jako nějakej dlouhodobej vztah přes Tinder mi přijde, že musíš být fakt jako odhodlaná najít si tam dlouhodobej vztah. Že jako když hledáš nějakou zábavu, tak pravděpodobně nebudeš dávat šanci tomu druhýmu člověku, aby s tebou

začal něco dlouhodobějšího. Že si to vlastně kvituju sama, že bych si tam našla někoho na dýl, protože tam nikoho na dýl nehledám.

K: Chápu, chápu. A k tomu mě teda napadá, jak jsi vnímala to, že si ten druhý člověk téměř určitě píše s dalšími lidma? Byla jsi s tím v pohodě, přemýšlela jsi nad tím vůbec?

R: No hele já jsem se s tím jedním týpkem začala vídat jako delší dobu a potom jsem si jako – normálně jsem prostě s ním byla na jeho Tinderu a swajpovali jsme ty holky spolu *smích* jakože ta se mi líbí a já, že jak se ti může líbit. Takže jako by já jsem s tím úplně problém neměla *smích*, že by si jako psal, nebo že by se mu líbily nějaký další holky, protože jsem tam dělala to samý no. Což je teda zvláštní, protože já jsem jinak docela žárlivá bych řekla, a naopak mi spíš jako dělalo problém ta představa, že si jako najde někoho z toho skutečnýho světa. Že jako no, jak my jsme tady ti dva, máme nějakou zábavu spolu, ale doufám, že mi jako tu zábavu nezkazíš tím, že si jako někoho v reálným světě najdeš. Protože já takovou příležitost teďka nemám. A to možná byla trochu závist, že by se mu to mohlo stát a mně ne *smích*, než že bych jako žárlila, co se týče toho Tinderu no. Mně přijde, že ti kluci stejnak nemají takovou šanci u holky. Asi to musí být horší pro ty kluky.

K: Jak to?

R: Umm...no protože jako holky tam maj úplně milion matchů a každýmu se líběj a každý jim píše aaa.. já bych řekla, že aspoň podle toho, co jsem viděla a co jsem se bavila třeba se svýma kamarádkám, tak ty Tindery kluků nejsou tak jako žádaný a myslím si, že holka je mnohem vytíženější než kluk na Tinderu. A myslím, že kluci si to taky uvědomujou, že to tak je. A to pak pro ně asi musí být horší, jako s kolika lidma si ta holka asi tak píše.

K: Uhm jo, chápu. A myslíš, že máš jako jiný postoj, když se máš seznámit s někým on-line, než jaký máš offline? Používáš třeba jinou strategii nebo tak něco?

R: Jo no řekla bych, že na Tinderu, když mě nějaký kluk jako zaujmul a psala jsem si s ním, tak to bylo, že jsme se bavili o docela vážných tématech anebo vědeckých. Prostě bylo to na velmi intelektuální úrovni. Prostě aby mě kluk nějak zaujmul a já s ním chtěla jít na rande, tak musel prostě nějakým způsobem být intelektuální. Zatímco, když jsem někde... když jsem někde prostě kdekoliv v baru, tak to je víc takový jako vtipný. Že si s tím člověkem jako vyměníš pár hlášek a už to jako jede *smích*. A na žádný intelektuální rozhovor ze začátku není čas. To postupně k němu přejdeš, ale první tě musí zaujmout, nebo mě musí zaujmout tím, že jako je schopnej se mnou začít jako flirtovat tady tím způsobem. Vtipným, rychlým. Tak je to takový víc živočišný jako, což je debilní slovo tyvole *smích* ale je to prostě takový živočišnější, víc animální než na tom Tinderu, kde jsem to brala spíš z toho intelektuálního hlediska. Ani nevím proč jako.

K: Jo jasně, chápu. A když už jsme u toho intelektu, když sis vybírala ty kluky, můžeš tam mít na tom profilu třeba jestli máš školu nebo ne? A pokud ano, hrálo to v tom nějakou roli?

R: No jo. To se přesně stalo, že ten kluk, se kterým jsem se vídala dýl, tak měl asi jenom výučák, nebo něco takovýho. Ale jako ty rozhovory s ním byly opravdu jako intelektuální. A jako spousta lidí si tam tu vejšku nepíše i když ji jako má. Takže moc nevím, jako potom když jsem si řekla, že potřebuju nějak víc profiltrovávat lidi, tak jsem začala swajpovat i podle škol, ale ve výsledku to vlastně nemělo ten účinek, který jsem chtěla. Že bych si jako vyfiltrovala jenom ty jako chytrý lidi, to asi ne.

K: To je docela zajímavé no. A máš pocit, že se na té aplikaci objevuje jen nějaký typ lidí?

R: Umm... Já si nemyslím, že by to používala jen určitá skupina lidí, protože ti lidi jsou fakt různorodí. Jsou tam lidi s dětma, bez dětí, rozvedení a někdy i zadaní. Jsou tam páry, který jako hledají někoho dalšího do páru. Jediné, co by mohlo být společný je, že jsou to určitě lidi, kterým něco v tom životě chybí. A může to být jako cokoli, ale hledají prostě na tom Tinderu něco, co jim ten život zatím jako nedal.

K: A používají to třeba jen mladí? I když vlastně ty tam můžeš ovlivnit ten věk, že?

R: Jo, ty si tam můžeš nastavit věk, takže to by bylo asi potřeba se zeptat někoho staršího, ale počkej…to já se ti můžu kouknout, jestli chceš. Jde to nastavit na 100...tak já se podívám kolik lidí tam je od 50-100. Hele 52, 59, 54… jsou tam.

K: Aha.

R: Ale je jich teda málo. Pět v mým okolí.

K: Ale evidentně teda i starší zkouší štěstí.

R: Víš jak... vnoučata nainstalovaly Tinder, aby našli novou babičku.

K: A ještě teda otázka, co na Tinder tvé okolí? Ví to třeba rodiče?

R: Jo tak já jsem to neřekla. Nebo jako párkrát jsem zmínila, který jsem jako na internetu něco a blablabla, ale že bych jim jako řekla: hele tady mám takovou aplikaci a můžu soudit lidi podle vzhledu *smích* tak to úplně ne. Jakože ségra, já mám mladší ségru 16letou, tak ta ze začátku na mě koukala, že to si ze mě děláš prdel, že jsi takhle hluboko klesla. A já no ne, a teďka ji to baví že jo. Si sedneme spolu k mýmu Tinderu a hádáme se spolu jestli bychom mu měli dát doprava nebo doleva. Takže je to taková vlastně rodinná zábava.

K: Trochu mi přijde, že se z toho stává pomalu jako family friendly hra.

R: Jo a teda to je teda zajímavý potom zjišťovat jako kdo se líbí tvým kamarádům, že jo, když takhle swajpujou s tebou a tak. A ještě jsem ty jo... jsem měla nějakou chytrou myšlenku, ale asi někam utekla *smích*.

K: No, a ještě jsem se chtěla zeptat, jestli se ti stalo, že by ti ten kluk přinesl na první rande třeba kytku?

R: Jo to asi na posledním rande, co jsem byla, tak jsem dostala kytky. Ale dostala jsem je v papíru, tak jsem byla naštvaná *smích*. A hlavně já jsem zrovna na ty kytky taká jako… já je jako dostávám ráda a bylo to milý a tak, ale potřebuju, aby to ten rituál byl jako hodně specifickej. Že jako bez papíru, kytku, kterou mám ráda a tak. Ale jako ocenila jsem to, byla jsem ráda, že jsem kytku dostala. A stejně to rande nevyšlo úplně jako dobře. Protože to bylo, že teďka z toho mám pocit, že lidi, co přinesou kytku na to první rande, tak už mají prostě naučený nějaký schéma, jak by to první rande mělo vypadat prostě. Že je to takový jako hodně umělý a strojený a taky trochu nepřirozený no jako. Tak jsi koupil kytku, ale jakoby pěkný asi, děkuju, ale vlastně na tom není nic vzrušujícího. Jako nic spontánního, jaké bych od toho rande chtěla. Ale to je teda asi spíš ve mně než v těch klucích. Jiný holce by to třeba udělalo mnohem větší radost než právě mně no.

K: Aha, chápu chápu. No a třeba co se týče nějakého změny ve tvé osobnosti při používání Tinderu, myslíš, že tě to něčím obohatilo?

R: No hele jako asi na tom něco bude. A hlavně ze začátku právě, když si uvědomíš, že se vlastně jako tolika lidem líbíš, že to je vlastně až jako neuvěřitelný, jak to tam skáče. Jak se ty počty matchů zvětšujou, tak to je pak hustý si jako uvědomit, že jsi stovkám lidí přišla jako atraktivní. A to je něco, co si jako neuvědomíš v reálným světě. I když jako potkáváš lidi a můžeš jim připadat hezká, tak to jako nikdy nevíš. Zatímco na tom Tinderu to máš podložený čísličkem kolik tam máš jako matchů. A když si platíš ten gold, tak asi jako vidíš vyloženě číslo kolika lidem se líbíš, aniž by ses s nima matchla a tak. I když jako gold. Za Tinder si fakt platit nebudu. Takže jako věřím, že se mi zvýšilo sebevědomí. Takže třeba v krizi ohledně vzhledu, nebo po rozchodu to může bejt užitečný, takovej jako nakopávač.

K: Já mám teda ještě poslední otázku. Kdybys měla pocit, že tam narazíš na někoho, kdo vypadá, že má opravdu zájem o dlouhodobější vztah, a že bude loajální a dedikovaný vůči tomu tvoření toho vztahu. Byla bys s tím pohodě? Dala bys mu šanci jít do toho, zkusit to prostě se vším všudy, nebo bys byla pořád skeptická a spíše ne?

R: Noo...já – to záleží. Prostě já si myslím obecně, že kdyby už v popisku měl napsat jako hledám dlouhodobý vztah, jsem schopný na něm pracovat a tak, tak mě to asi spíš odradí. Že by mě to hodně jako vyděsilo. Ale kdyby to byl někdo, s kým bych se sešla právě kvůli tý zábavě, kvůli tomu, že se chci s někým poznat a pak bych zjistila, že je mi s ním vlastně dobře, stýkali bychom se dlouhodobějš a už bych jako i já viděla nějakou perspektivu, tak bych byla jako ochotná na to přistoupit. Ale rozhodně, kdyby to byl ten jeho prvotní záměr – na mě to totiž asi působí docela zoufale, víš? Když tam někdo jako od toho fakt hledá ten dlouhodobej vztah. Jakoby že no… což je hrozný teda a jako nesoudím za to nikoho, ale je to na mě takový hrozně hrr. Protože už jako na tom prvním rande ten člověk od tebe očekává, že si ho třeba jako jednou vezmeš. A to je teda hrozně děsivý *smích*. Protože se s tím člověkem dokonce vidíš poprvý. Že je rozdíl mezi tím, když jako někoho třeba pravidelně potkáváš a

nějak se s ním jako znáš, než když někoho vidíš poprvý v životě a on už od tebe očekává, že mu kejvneš na nějaký dlouhodobější vztah.

Rozhovor – Jan

K: Jaký byl tvůj důvod, proč jsi začal používat Tinder?

J: Jo *smích* no tak to bude dost vtipný no. Ale já jsem předtím byl přesně takový ten typ člověka, co ehm..nerad jako zkoušel nový věci. Jakože jsem si říkal: ježiš Tinder, to používaj prostě holky v Americe, víš co. To přece já nebudu používat no, a to byl ten první rok, co jsem… co začala výška. No a začal jsem žít jako v Praze, že jo, tak jsem měl jako spolubydlící novou a ona, že jako taky byla taková jako já, ale prostě, když seš vysokoškolák prostě, tak je to určitě fajn poznávat v novým městě nový lidi, víš co, taková jako zábava. Nemusí z toho hned něco bejt. Jako nečekáš jako, že tam najdeš manželku nebo manžela. A ona, tak to prostě zkus, je to sranda, víš co. A já úplně: no tak jako já nevím no, tak jsem si to asi… to bylo asi dva týdny, co jsem byl takovej jako váhavej, tak jsem to nainstaloval a bylo to zajímavý – bylo to hezký no. Bylo to… měl jsem jako hned jako match s hrozně hezkou holkou a do teď se jako kamarádíme, jako jsme v kontaktu jako na instagramu. Byli jsme spolu asi tak jako dvakrát na rande, ale prostě jsme si prostě nějak povahově nesedli. No ale jakože jako kamarádi jo, ale vztah ne, ale furt jsme jako kamarádi no. Bylo to jako ta dobrá zkušenost. Samozřejmě těch zkušeností bylo pak jako mnohem víc, jako vtipných, špatných. Ale jako na první rande to bylo, jsem byl rád, že to byla ona. To bylo fakt fajn.

K: Dobře dobře. Takže sis to založil hlavně pro zábavu ze srandy. Nebylo to z popudu, že by sis řekl, že teď si budeš hledat vztah.

J: To ne, to vůbec jako. Jako fakt vůbec no. A já jsem to i vlastně psal v tom, v tom biu, co tam máš na tom Tinderu, že prostě nehledám/nečekám, že tam najdu manželku, ale prostě buď to může bejt z toho se vyklube vztah, nebo prostě hledám jenom někoho fajn na pokec. Prostě jsem v B chtěl poznat nový lidi.

K: Aha.

J: Nemuselo by to jenom nutně jako, vyloženě jako jenom vztah. Takže tak no. No a potom samozřejmě… no potom jsem měl eh. Takže no jako i na začátku jsem na tom byl furt. Potom ono to došlo do tý fáze, že jsem jakoby *pauza* ehh... swajpoval tak moc, že mi to jako, jako tam máš vždycky limit za den kolik jako swajpů můžeš mít anebo si musíš koupit tu prémiovou verzi, která se jako měsíčně platí. Jako funguje to na bázi jako měsíčně. A to jsem si říkal: jsem blázen, abych tady platil za Tinder, ne? Když už si platím netflix a už tak mě to bolí. No tak to vůbec, tak jsem vždycky prostě čekal třeba 11 hodin a pak jsem zase vždycky třeba na záchodě, když jsem se nudil… *smích* Tak jsem z nudy swajpoval.

K: *smích*

J: Někdy jsem chytl match, tak já úplně: no tyvole, kdyby ta druhá osoba ty jo věděla, při čem to tady jako swajpuju, tak jako dobrý no. A taky no jsme občas s kamošema No a umm… nakonec mě to, ten okruh lidí, podle mě jako B není až tak velká oproti jiným západním městům, takže jakoby pak ty lidi se začínají i jako občas opakovat ty profily. A už to začlo být takový jako nutný, prostě už to bylo… tak jsem si založil badoo, což bylo jako taky vtipný, protože badoo je opravdu velký bizár. Tam jsou fakt jako ale bizarní lidé. Jako na Tinderu jsem tam taky potkal bizarní lidi, ale na badoo to byl jinej extrém. A horší je, že tam ti můžou psát vlastně i lidi s jakýma si neměla ještě match, jako vůbec. Prostě ti jen tak jako můžou napsat. Což je hrozný, protože mi pak třeba psali – já jsem třeba pak týden nebyl a pak jsem se vrátil po týdnu, otevřel jsem tu aplikaci, protože jsem se zrovna v ten moment nudil. A teď tam vidím prostě šest zpráv od nějakých maminek s dětma, že chtějí na kafíčko, a já prostě: Do I look like, že chci s milfkama na kávu? *smích*

K: *smích* Aha.

J: Jakože nemám v profilu napsáno, že letím na 50letý, 40letý ženský s dětma doma. *smích* Like, já jsem broken student a nebudu tady živit cizí lidi, prostě jako no. No takže… a vždycky když to…

K: No a…

J: No povídej.

K: No mě jenom ještě zajímá. Jestli bys mi potom vysvětlit jaký je přesně rozdíl mezi Badoo a Tindrem?

J: Tak abych ti to jako jednoduše přirovnal, abys měla… tak představ si jakože *pauza* Tinder je takovej, kdybych to měl přirovnat jako třeba k autu, tak je to řekněme pěkný BWM. Jo prostě ne úplně to nejnovější, ale prostě nějak výroba 2014, prostě vypadá to furt jako v pohodě. No a pak máš Badoo a to je prostě takové to auto, co dostaneš v 18 od rodičů, taková ta fakt ojetina prostě za 20000, která prostě jako nějak tak funguje, prostěs ji koupila támhle na vesnici od Franty, který prostě už jí taky s ní projel půlku afriky, takže takhle abych ti to přirovnal Badoo no.

K: A používal jsi to Badoo i na chození ven? Nebo to byla vyloženě sranda z nudy?

J: No bohužel jako na Badoo jsem měl tolik, tolik jako… Byl jsem tam samozřejmě s některýma lidma, u kterých jsem si myslel, jakože budou v pohodě. Jako oni byli v pohodě, ale prostě byli úplně jiný, než jsem si je představil na tom, na tom jejich profilu. Jako i ten Tinder je občas takový jako dost catfishing, ale ten badoo to jako posunul na úplně jako jinou úroveň no. Ale zároveň jsem se tímto naučil jako rozeznávat, takový ty tříčky těch holek. Jako když tě chtějí jako catfishovat tak jako… Třeba se mi stalo, že jsem potkal holku, a to jsem byl doma ve V, to bylo myslím někdy o Vánocích. Tak jsem prostě o Vánocích swajpoval a tak mě to matchlo s nějakou holkou. A vypadala fajn, povídali jsme si, bylo to cool a ona, jakože odkud jsem a já, že z V a ona, že… počkat odkud to bylo, jo z K byla, z K. A já aha, tak to je taky odsud kousek vlakem. A ona, že jojojo, no tak jestli někdy to, chceš, tak můžeš ke mně

přijet na návštěvu. A já pak okay why not. Tak jsem si vzal oklikou cestu jako přes K, a pak jsem měl jet vlakem do Ú a pak jako do B. Tak jsem to chtěl vzít jako takhle zdlouhavě. Tak jsem řekl, že jo hele pojedu vlakem k tobě, tak jsem tam vystoupil že jo, no a… eh… ta holka vypadala, jakože úplně, ale úplně jinak než jako vypadala na tom profilu. Jakože hlavně… no ona byla jako… jako v obličeji vypadala podobně, ale prostě byla jako trojnásobně moje velikost. A mně to už to jako předtím vůbec netrklo, že proč si fotí jenom obličej. Jakože tam fakt nešlo jako nic moc vidět. Tak já jako okay, pohoda víš co. A já jsem… normálně já jsem, ti přísahám, kolem ní normálně prošel na tom nádraží, já jsem ušel asi 20 kroků a ona na mě zakřičela: To jsem já. A já úplně jsem se votočil a já: what the fuck? Úplně what the fuck is that? Ty vole... já úplně v šoku ty vole. Ale chtěl jsem bejt slušnej, tak jsem říkal: jo aha sorry, já jsem nedával pozor. No, no tak mi jako… tak jsem tam byl jako s kufrem, že jo, co jsem si měl brát do B. Tak jsem tam s tím chodil po tom městě, že jo… A ona: no tak můžeme ke mně domů a já úplně: eeeh, okay. Nejsem zvyklej na to, že mě holka po prvním rande zve domů, ale tak fajn, dobře. No a já jsem tam přišel, měla… ona bydlela sama… měla fakt hezky vybavenej byt, to ani neceknu ani slovo, a tak jako jsem otevřel ten obývák. A tam byla prostě na stole, v tom obýváku – jako podle mě to byla připravená hostina pro celou rodinu. A já úplně: ty někoho očekáváš? A ona: No to jsem ti uvařila. A já úplně: Hej, to je ale nějak moc, ne? Tohle sní celá moje rodina. A ona: No ne, to je v pohodě, to já kdyžtak si nechám na víc dnů. A já jako: okay. A tam bylo fakt jako kuře a brambory a pak koláč a já úplně: omg, ani moje babička mi tolik nikdy neuvařila. A tak to tam do mě jako cpala a dej si, dej si a já jako: jo, dobrý já jsem v pohodě, já to sním, neboj. A pak už byl fakt plnej a ona: chceš ještě zákusek? A jako no tak neodmítá se no tak jo dobře. Tak mi tam dala zákusek, pak mi ještě udělala horkou čokoládu, a to jsem si říkal: oh my god, ta si mě tady vykrmuje ty vole, já umřu. Úplně jsem viděl tu pohádku s tou Mařenkou a Jeníčkem ne úplně ježiši. No, a tak jako jak byla zima, tak už byla jako venku tma ne, tak jsem se díval na ty spoje a jelo to pak fakt už jako debilně. A ona: tak tady můžeš přespat. A já úplně: Jo? Nevadí ti to? A ona: Nenene, vůbec ne. A já úplně: Okay, dobře fajn. Dobře. No tak jsem ji jako… tak prostě jsme pustili na televizi jako nějakou komedii a já jsem byl jako už unavený. A tak jsem jako: hele, tak já asi už dám sprchu a pak půjdu spát. No aaa…*smích* tak jsem si dal teda sprchu, pak jsem vyšel ven, a tak jako… ona jako: no tak půjdem. A já úplně: Kam jako půjdem? – no do mý ložnice ne? A já jako: Já myslel, jakože to… že budu tady spát na gauči? A ona: Cože? Proč bys jako spal na gauči? A já: No já nevím, tak mně to přijde takový divný víš, co jako… *smích* Na první rande jako spát s ní v posteli. – Prosím tě, děláš, jak kdybych ti chtěla něco udělat. A já úplně: Ne to nejde o tohle. A ona: No tak fajn. Tak se jako lehce urazila. A já úplně: Ne jako neber si to špatně, jo? Já tě nechtěl nějak jako urazit, ale prostě tohle je o mně jako dost… všechno co tady jako tak zažívám, je dost na mě velký poprvý, tak jako nemůžeš tak... A ona: Dobře já to chápu. Tak mě tam jako vytáhla deku a polštář, že jo, tak to mi jako rozložila ten gauč, abych tam měl víc místa a… a pak si ještě pamatuju, že se ještě zeptala: A fakt sis to jako nerozmyslel, jo? A já úplně: No ne? Já jsem tady v pohodě. *smích* Víš co. A ona: No tak fajn. Tak šla spát prostě a já jsem tam jako: wow, that was weird. To byla taková jako hustá atmosféra. Úplně jak v těch filmech ajajaj.

K: Aha, okay.

J: Dobrý. No tak jsem ji jako pak druhý den ráno jsem jako vstal, a tak jsem… jako otevřel oči a teď jenom vidím před sebou prostě snídani – palačinky. A já úplně: Ty krávo já jsem ještě plnej z tý večeře, co to je ty vole. A tam prostě naskládaný palačinky. A já úplně: Jeee děkuju, jseš hodná. Ani moje přítelkyně by mi jen tak po ránu neudělala palačinky. A jako fakt miluju jídlo, ale tohle je docela hodně no. To byla velká dávka no. Tak jsem to snědl celý, vařila fakt dobře co si budem. No a ona: A chceš jako ještě něco zabalit, jako klidně ti něco můžu nechat na cestu. A já úplně: Hele já mám ještě v kufru od mamky jako jídlo z domova, takže asi v pohodě. To jako seš moc hodná, seš zlatá. No tak mě pak doprovodila na vlak, že jo, tam jsme se rozloučili a pak jako: Snad se ještě někdy uvidíme. A já: No… noo… *smích* Na druhý pokus by mě snědla, tak to asi úplně ne hele. No a pak jako minule jsem byl s kamarádkou venku, v centru jsme se procházeli a… a fakt jsem ji… já jsem ji viděl, jsem ji poznal z dálky. A teď já jsem se úplně zarazil a kámoška: Co se děje? A já úplně: Čekej teď nemluv, teď se musím soustředit. A tak jsem jako z dálky, asi to bylo na 100 m jsem se na ni zaměřil a: Ježiš to je vona. A ona: Kdo? No víš ta holka z K jak jsem ti o ní vyprávěl a ona: To je vona? To je vona? *smích* A já: Jo, to je vona. Ježiš šmarja tak utíkej, nebo prostě jako… No a vtipný, že šla taky s jiným Asiatem no, takže asi podle mě… jí asi chutnaj nějak Asiati, takže podle mě má nějaký zálusk no. A to je... a to je další věc, jo? Co si jako já jako Asiat musím dávat pozor.

K: Co přesně?

J: Protože, protože nikdy nevíš, jestli ta… jestli ta bílá holka, se kterou se matchneš, jestli se jí líbíš fakt jako líbíš, nebo jestli má jenom nějaký asian fetish. Víš? Znáš prostě nějakej… tu K-POP kulturu jako ty holky jsou z nich úplně šílený, jo? No, takže vždycky když mám match, tak se jako tak nenápadně vždycky zeptám tý holky: Hele a ty, posloucháš jako BTS a K-POP. A vona: Ne, neposlouchám, proč? A já: No dobrý v pohodě, to byla dobrá odpověď.

K: A kdyby ti jako řekla, že jo, tak to automaticky bereš, že je tam něco takového podprahového?

J: No je tam takovej redflag no. Prostě by bylo jasný, že mě má spíš ráda, protože jako vypadám tak jako… vypadám prostě jak člen toho bandu než jakoby, že bych se jí líbil jako povahově, víš? Jakože za normálních okolností by o mně ani nezavadila, ale protože I am Asian, tak: jojo, seš cool. A s tím se jako, bohužel jako setkáváš často no. A hodně jako kamarádů, jich je i jako: Hele. A já: No? A ty jako… ty jsi takhle jako ASIAT? A já: No… Tak jako musíš docela bodovat u těch K-POP girls army. A já úplně: No bodovat, jak se to vezme. Jako jo, když to vemeš objektivně, tak jo boduješ samozřejmě, ale jakoby nechceš jakoby bejt nějaká náhražka nějakýho korejskýho idolu, že jo. Chceš, aby tě měla jako ráda, jako ty jako Milana a ne prostě, že se podobáš nějakýmu jinýmu asiatovi přes půlku zeměkoule, že jo. No, takže na to si… a s tím mají jako problém jako většina Asiatů vždycky jako. Jako redflag, když ta holka řekne: No já jako úplně ujíždím na K-POP, sleduju korejský seriály víš co. A já úplně: Aha aha.

K: Páni. To mě nikdy nenapadlo, že se toto může dít.

J: No je to hodně. Já jsem i jako s tím měl zkušenost, že ta... no jedna ta holka, se kterou jsem se potkal vlastně na Badoo, tak ona byla z L a my jsme si psali tyjo měsíc a byli jsme spolu na rande dvakrát... dvakrát jo? Víc ne. A ona mi po tom měsíci, mi napsala, že mě miluje. A já úplně: Wait. Vždyť se známe měsíc. Like to si třeba lidi říkaj, když třeba… až po roce vztahu, jak už je znají jak své boty, jak už plánujou budoucnost. A ona: No ale já to k tobě úplně cítím. A já: No ale čekej. Ty asi myslíš, že seš do mě zamilovaná. To jsou jako dvě hodně rozdílný věci. Ona: Ne! Já jsem si naprosto jistá, že tě miluju. A já úplně: Ah… alright *smích* Tak… um… Tak nejhorší věc, kterou můžeš říct jo, a já debil jsem samozřejmě v ten moment nepřemýšlel, a já: Hm… děkuju *smích*. Prostě a pak jenom: Ty vole, tys vážně řekl děkuju? Tys vážně řekl děkuju? Ty seš takovej kretén Milane, proč si to jako říkal. A ona: No a ty mě jako nemiluješ? A já: No to jako… nee… nenene, takhle to neber, jakože já. Já... u mě fakt jako trvá, než si k němu vybuduju vztah, že bych tý osobě byl schopnej jako říct jako miluju tě. Já to nemám tak jakože po měsíci prostě bum a je to jako. Takže to neber tak jakože, jakože by ses mi nějak nelíbila nebo tak, ale prostě u mě je to jako fakt dlouhodobej proces. A což jako já u ní zase chápu, protože jako ona byla fakt mladá jako 17-18 a já jsem byl vlastně teprve jako druhej kluk, se kterým byla na rande. Tak jako asi chápu, že byla asi fakt jako ještě nevyspělá a úplně nerozlišuje slovo zamilovanost a milovat někoho. Tak jsem to bral, ale jako… seš fakt mladá? Mně bylo v tý době kolik? 20. Takže chápu, že až se za pár let zamyslíš, tak si budeš říkat: hahaha, to byla taková blbost, ale fakt si myslím, že si spíš do mě zamilovaná, než že mě miluješ. No a bylo to jako… začalo to být fakt jako strašně toxik, ale úplně mega toxic. Že mi furt psala, co dělám, ne? A kde jsem? A když jsem jenom řekl, že jdu prostě s kamarádkou ven, tak úplně strašně dělala scény a dělala prostě jak kdybysme spolu chodili. No a my jsme vyloženě byli tak jako dvakrát na rande jako, nic víc, jo? A fakt jsme si psali a bylo to fajn, ale prostě ona to vždycky jako zruinovala prostě tady těma excesama prostě žárlivýma, prostě výlevama. A já prostě: Proč seš kurva žárlivá? A já jako úplně věděl, že prostě s touhle holkou do vztahu fakt jako jít nechceš – to bylo fakt jako peklo. Jako úplně totální stíhačka no. Takže jsem říkal jako: hele… jako… já jsem si myslel, že to bude asi nějak fungovat, ale vidím, že asi úplně ne. Že přijdeš mi jako, trošku jakože nevyspělá, že prostě asi nejseš ještě ready. A jsme každej jako mentálně úplně někde jinde, že… tohle by fakt bylo pro oba hodně, hodně, hodně bad. No, takže jsem to potom jako musel ukončit no.

K: A když jsi s těma holkama končil, tak jsi jim to napsal a řekl, nebo jsi je vyloženě zghostoval?

J: Hele já sám nemám rád, když mě někdo ghostuje. Jako fakt, fakt to nemám rád, takže se vždycky jako zeptám: takže… um… we're friends or? Takže se jako… buď se já vždycky zeptám jak to tak jako je. Nebo většinou i ty holky mi… mi napsali, že to prostě vidí spíš na kamarádství a já, že jsem s tím jako v pohodě. Já nejsem jako ten typ kluka jako, že se urazí nebo tak, ale prostě… Když se necítíš, tak jako je to fajn, je to lepší, než kdyby mě jako půlroku vodila jako zase za nos, jo? Tak je to pro mě mnohem

lepší, že já to… Já to říkám i na rovinu: Hele, kdybys to jako nevim dejme tomu, že vyjdeme si párkrát na rande, nebudeme to k sobě prostě cítit a spíš jako jenom přátelství, tak mi to klidně řekni. Nemusíš prostě dělat tichošlápka a nějak to jako vyšumět. A většinou jako: Jo v pohodě, to jsem ráda, že si to takhle jako říkáme předem. A já úplně: Jo, v pohodě. No, takže já vždycky no. Když, když to tam jako necítím, tak řeknu těm jako holkám: Hele jako já to tady nefeeluju, že jako fajn holka, ale asi bychom si úplně víš co, nerozuměli. Že každej asi hledáme, nebo očekáváme od sebe něco úplně jinýho. A myslím si, že by bylo lepší prostě kdybys se mnou třeba neztrácela čas, když může bejt támhle někde jinej kluk, kterej čeká právě na tebe.

K: Aha, tak to jsi možná jeden z mála, kteří se k tomu postaví takhle čelem.

J: Jakoby já vím, že pro hodně mladých jakoo… oni se jako bojí právě, tak je to nepříjemný, že jo jako. Jít do toho konfliktu, víš jako? Konfrontovat to s něma, takže prostě to takhle jako vyšumí. A tím, že jako máme jakoby tu možnost, že jsme takhle jako na dálku, že jo – že si to nemusíme říkat jako face2face, že je to pro ně jednodušší, že prostě budeš ignorovat toho člověka – při nejhorším ho ještě blokneš, jo? Což se mi. Jo, to se mi jednou stalo taky. Ale to nebylo ani tak, že jsem s tou holkou byl venku. To bylo jako z čista jasna, jakože mi dala blok, jo? Takže my jsme se jako matchli a to byla taková ta typická fitness girl, jo? Normáně jakoby nedávám swajp takým holkám, protože *pauza*. Jejich svět se točí fakt jenom kolem fitness a já tohle úplně nefeeluju, že jako mám úplně jiný věci, jiný priority, jiný třeba záliby. Takže si moc s těma holkama nemám, co říct, ale tahle vypadala jako měla docela fajn, rozumný popisek. Ehh… no tak jsem jako, jsem jí dal swajp, ona mně taky. Tak jsme se matchli a tak jsme si jako psali. No a ona úplně děsně jako pak psala jakože: No já úplně nechápu lidi, co pijou a kouří, víš co?

K: Okay.

J: A já úplně: Jakože jo jasný, ale jako koneckonců je to jakoby jejich věc, víš co? Že jako každej člověk má vlastní jako osobní odpovědnost, že by jako… taky ti nikdo nehejtuje, prostě že: ježiš ty se prostě pořád jenom driluješ v tom fitku a nemáš normal life. Tak prostě tráví ten čas tím, že prostě jdou s kamarádama večer kalit no, tak jako… A ona: A ty jako kalíš? A já jako: Nenene, já jako jednou tak do měsíce, jo. - A kouříš? A já úplně: Ne. – No tak proč se jich zastáváš no? – Já se jich nezastávám, já jenom je respektuju prostě, že to je nějaký jejich osobní rozhodnutí jako jak chtěj trávit čas. Respektuju, i když mně se to taky jako osobně nelíbí, ale neznamená to, že jsou ti lidi jako třeba méněcenní než já, jo. A to si ostatní lidi bohužel myslí, že když chodí do fitness, tak prostě jako dělám něco víc, prostě jsem něco víc než ostatní a já to nemám rád ne jako. A pak jsem jako ze srandy jako nadhodil: No a co třeba tráva? A ona: Tak to je strašný, to jako už vůbec, to je jako úplně… to dělaj kriminálníci. A já úplně: No mně to nepřijde až tak špatný. A hned potom, co jsem to napsal, tak jsem dostal prostě blok *smích*.

K: Opravdu? *smích*

J: Jako okay. I feel attacked jakože úplně… tak sorry, že jsem vyjádřil nějakej názor, ano? Jako dotklo se mě to. Jsme si jen jako vyměnili pár názorů. Takže tak.

K: A měl jsi nějaký jiný typ holek, jak jsi říkal, že třeba fitness holky ne, tak nějaký jiný typ holek, které by už od pohledu mohly být „špatná zpráva“?

J: Jo hele, právě ten Tinder byl dobrej v tom, že tam se můžeš matchnout i s osobama, který by si jako na ulici, nebo jako... jako v kavárně, nebo někde jako na veřejnosti, nikdy neoslovila. Jo prostě jakože ti… tam ztrácíš ten limit, že na ulici se bojíš. Že jako je to jen swipe, co nejhoršího se ti může stát? Že ti nedá swajp, ale ty to nezjistíš jako jo? Jenom zjistíš, že když ti dá match, tak se to objeví, ale… Tak si řekneš, jo tak jo, tak dám swipe – no tak dáš swipe a pak seš jako překvapenej, jaký typy ti daj jako taky swipe. Jako bys to nikdy jako… jako já jsem její typ? Jakože co? Jo, že já normálně… a tak díky tomuhle jsem vlastně poznal jako plno různých jako lidí z různými jako zájmy jo. Že normálně mám jako úzce vymezenej typ jako holek, který se mi líbí a najednou teď jsem jako poznal jako fitnessačku, druhá byla jako arty party, druhá byla, jakože zase jako knihomolka, úplně šprtka. A bylo to jako fakt různý typy lidí a bylo to zajímavý. Vidět, jak jsou jako strašně rozdílný a jaký mají ten prostě…ten pohled na různý věci. A někdy to bylo samozřejmě, že jako byla úplně jiná, což bylo špatně, ale s některýma lidma sis fakt jako sedla, i když bys třeba jako to vůbec nečekala.

K: A když sis teda prohlížel ten profil, bylo něco, co jsi považoval za důležité?

J: Jo, já se třeba hrozně rád pročítám vždycky popisky, protože ti to řekne o to… o těch lidech jako hodně. Obzvláště, když si na to jako dávají jako záležet. A zase nemusí to bejt jako nějakej sloh, jo? Ale prostě fakt jako normální basic jako popisek, který ti o ní řekne jako pár vět jako shrnutí. Tak je to pro mě mnohem víc, protože…*pauza* Já, jakmile vidím prostě jako nějakou holku a nemá tam třeba popisek, tak mám i intuici říkat: to bude asi nějakej fejk… a co se mi i dost často stalo, že jsem tam..A já jsem teda říkal: Wtf? Tak jako jsem to vždycky poslal: Hele to seš ty? A ona: Ne, wtf? A já úplně: No to je… někdo se za tebe asi vydává. Takže jsem si na to jako dával bacha, že fakt tady ty profily, kde tam jsou třeba jenom 3 fotky, ta kvalita nic moc a ani v popisku nic není, tak jsem si na to dal – to byl jako hodně velkej red flag no. No aaa… je to i fajn, protože občas jako i zjistíš, že do holky, která jako vypadá třeba jako fitnessačka, tak třeba, že má ráda Marvel a komisky a já úplně: wow, hustý. Tak to si rád budu třeba s fitnessačkou povídat třeba o Marvel. Tak jsem jí dal swipe a pak se hned zeptal: ty fakt sleduješ Marvel? A já úplně: Hej, that’s cool. That’s really cool. Tak je to fajn jako když můžeš i tímhle, na základě toho, že tam napíšou nějaký svoje záliby, že můžeš nad tím jako se odpíchnout rovnou jako konverzaci. Že to není klasický: Ahoj, jak se máš? A pak už je to fakt jako… I já sám fakt jako nesnáším, když jako tohle musím psát. Udělal jsem to snad jednou v životě aa… fakt ne, tak tohle fakt ne jako. Ahoj, jak se máš, je really bad. Ale jakože já třeba občas jako ze srandy napsal jako nějak…eh… jako takovou tu, ty balící hlášky ne. Ale chápu, že nějaký… a bylo to myšleno fakt jako vtip, že okay zasmějem se na začátku. A třeba mě mrzí, třeba když nějaká holka to bere moc vážně a

myslí si, že jsem jako nějaký z těch úchylů, nějaký creeper a ona: Wtf? A já jenom: To byl jenom joke. Jako okay… co? *smích* Like, to byl jenom joke. No a hned… a už mě hned ignorovala. Tak tady asi někdo nemá smysl pro humor. Tak nic jdeme dál. Což mě jako mrzí, protože hlavně když má pak v popisku: Hahaha, mám ráda humor. – Ne holka. Očividně asi nevíš, co je humor.

K: To byl omyl.

J: No to byl no.

K: A psal jsi vždycky první, nebo i nějaké slečny převzali iniciativu?

J: Tyjo hele…v 90 % jsem vždycky já psal první, jo? Ale párkrát, no… a pak bylo těch zbylých 10 %, těch 5 % byly prostě normální holky a těch 5 % to byly jak profily na Badoo. Což není úplně něco s čím bych se chtěl chlubit.

K: A pokud ti nějaká holka napsala první, dával jsi tomu plusové body?

J: Wow, tak to ani nemáš… jakou radost to klukovi udělá, když – když mu holka napíše jako první. To si říkáš úplně: Girl, you good! You good! To máš fakt jako, to si říkáš: Hej hustý. A pak vždycky si jako ještě: Tys mi napsala první? A ona: No… A já: Víš, že tohle jako holky nedělaj? A ona: No já vím no. A já úplně: A to jako děláš běžně, nebo jako prostě sis řekla? A ona: Ne prostě si mi připadal sympatickej. A já jakože: Okaay, alright. Tak to je dobrá odpověď. I like that. Tak hned jako zapůsobí hrozně moc. Samozřejmě no, bohužel když jako hodně kluků, zase když jim píšou holky až moc první, tak jim pak jako stoupne ego, víš co. A pak si o sobě hodně myslí. Ale pro kluky, který to jako běžně jako nečekaj a najednou jim napíše holka, tak to je… to je jako konec, to je jako woooow. What just happened? A to se mi takhle stalo, že… to sice nebylo na Tinderu no. To mi napsala bývalá jako spolužačka na gymplu v prváku a já prostě: Okay, tak já jsem do í zamilovanej. Já už ji miluju prostě teď jako. No je to – je to vzácný a když už se to stane, tak si toho kluk mega váží, většinou.

K: Aha. A nepůsobí to na tebe třeba až moc suverénně?

J: Za mě osobně mi to přijde jako fakt hezký. Jako nikde není napsáno, že by kluk měl jako psát vždycky první. A je fakt jako hezký, když holka sebere tu odvahu, neočekává ten první krok a udělá ona sama ten první krok. Že je to fakt moc hezký od holky, když tohle udělá. Takže já jsem vždycky 10/10 pro tohle, aby holky dělaly. Neříkám vždycky, ale občas je to fakt mega pěkný.

K: A stalo se ti někdy, že by ses s někým domluvil, že někde dáte sraz a ten člověk by třeba nepřišel? Nebo že bys to ty otočil, protože by ses třeba lekl, že kdo to je?

J: *smích* Hele, jakože já, já… no… jako měl jsem chvíli, kdy jsem prostě tu holku viděl a říkal jsem si: Tak tohle je průser. Tohle je velkej průser. Ale zase já nechci bejt na lidi prostě hnusný a prostě mi přijde blbý, že prostě ji vytáhnu ven, víš co? A pak ji tam nechám prostě stát a řeknu: Hele já už nemůžu. Hele to fakt… to se nedělá nikomu, takže prostě tam vždycky přijdu a aspoň si řeknu: Třeba to aspoň

bude fajn přátelskej pokec. Jo? A je to v pohodě, ale… eh… teď když nad tím přemýšlím, jestli mě to někdy někdo udělal, tak… hm… myslím, že jakoby ne přímo, že už jsme byli dohodnutý, že už jsem stál někde venku, ale prostě…eh… mi jako řekla, že by mě ráda jako viděla, a pak vždycky jsem jí jako nabídnul dny, tak si nikdy prostě nenašla čas. I když jsem ji pak viděl… že pak už jsme se přesunuli na Instagram, že jsme si psali na IG a viděl jsem – protože ona je jako někde s kamarády, nebo si někde po Praze lítá, víš co. Takže očividně jako máš čas jako úplně. Ale nechtěl jsem jí to psát, takže jsem si jen říkal: Aha, tak to asi vidí spíš na psaní. A na to já jako úplně nemám čas, protože mně osobně psaní moc nebaví, že já si píšu třeba s lidma týden dva, a pak jako většinou jako navrhnu ať se vidíme a když si prostě nenajdou čas, tak očividně asi nemají zájem úplně. Tak jako řeknu hele: Nazdar, promiň já na tohle nemám čas. Takže tak no. Ale že by mě někdo takhle fuckupnul, že bych čekal jako někde na Václaváku a pak mi napsala jako pět minut před tím, než měla přijít hele já už nemůžu, tak to jako ne. To se mi ještě nestalo no.

K: A nějaké vyloženě špatné rande jsi zažil? Nebo něco opravdu bizarního?

J: Měl jsem, měl jsem fuck up date a to vždycky vyprávím kamarádům a oni se mi smějou jako doteďka, jo? To bylo, samozřejmě ono to nebylo ani s Evropankou a bylo to jako s asiatkama. Že – a já – já jsem dlouho nechtěl jako Asiatku, protože jsem s nima vždycky měl špatnou zkušenost. Vždycky prostě jo? To dopadlo špatně. A lidi prostě řekli: kámo seš nějakej zakletej prostě. Tobě není souzeno bejt někdy s Asiatkou. Což je vtipný, protože teď moje přítelkyně je asiatka, ale to je věc druhá. Já jsem se matchnul teda na Tinderu s holkou…eh… byla to Vietnamka a po chatu hele byla úplně hrozně milá, hrozně vtipná, rozuměli jsme si. A tak jako… sama ještě – sama mi navrhla, že hele půjdeme ven. A já úplně: Okay. Tak to normálně vždycky udělám já ten first move a ona mě pozvala ven, když už – no nepsali jsme si spolu vlastně ani týden. To nebylo ani týden a já úplně wow, tak to se na to jako pěkně hrneš. A ona: Jo, půjdeme ven. Hele já jsem v Praze, docela se nudím, víš co. A já úplně: Tak jo, půjdeme ven. No tak jsme se jako sešli, bylo to na Hradčanský, a tak jako… jako to byl přesně ten moment, kdy jsem ji viděl a říkal jsem si: Ty vole, mám zdrhnout nebo ne? Ona je úplně jiná, než jsem si ji představoval. No tak jsem asi jako fajn pokec. Tak jsme se šli projít na Hradčanskou, potom na Dejvickou, tam jsme si vybrali nějaký podnik, ona si tam dala myslím polívku nebo něco takovýho. Tak tam jedla. Aaa… no a potom dojedla a tak jako: Dobrý, tak se můžem ještě projít. A ona: Jojo, to bude fajn. A tak jako jsme… zaplatili jsme nějak, jsme odešli a ona: Ty jo já mám žízeň. A já úplně: Teď jsi měla polívku a proč sis neobjednala předtím vodu? – No to jsem ještě neměla žízeň. A já úplně: Ooookay. A ona: Půjdeme si něco koupit. A já: Dobře, tak jo, tak támhle je naproti albert, tak zajdeme do Albertu. A ona: Jojojo. No a prostě ze všech pití, co tam měli na výběr, prostě si nemohla koupit normální limonádu. Ona si prostě koupila pivo v plechovce. Kozla jedenáctku jako jo? *smích*

K: Cože? *smích*

J: Jojo *smích* normálně na rande prostě frajerka si koupila pivo jako jo. Vietnamka ještě k tomu, jo? A tak jako: Nechceš taky? – No já moc nepiju upřímně. A už vůbec ne za bílýho dne. A ona: Tak nic, tak já si vezmu jenom pro sebe. A úplně: Okay. No, takže jsem tam prostě šel s holkou, ona v jedný ruce tu plechovku. Uh… došli jsme k… uh… byli jsme poblíž NTKčka a ona to jako už dopila, a tak jako: Já potřebuju čůrat. A já úplně: No tak tady je NTKčko, tak můžeš do NTKčka. A ona: Ne já se bojím, že se tam ztratím. A já úplně: Aha. A tak se začlo pomalu stmívat a já: No tak hele, tak já nevím, tak třeba za keř. A ona: No to mě někdo uvidí. A já: Aaaha, tak nechceš do NTKčka, nechceš ani za strom, za keř no tak… eh… A ona: Ty tady někde bydlíš, viď? A já úplně: No bydlím tady kousek odsud. A ona: No ale já ke klukům nechodím na první rande. A já úplně: No já ti to ani nenabízel, já vím, že je to divný, tak jsem to ani nenabízel. Ale jako kdybys chtěla, tak jako samozřejmě můžeš jít na můj záchod u mě doma. A ona: Ne, já půjdu asi za keř. A já: Jo? A ona: Ne nebo víš co já to vydržím. A já úplně: Fajn, dobře. Tak jsme jako, tak jsme tam jako si povídali. A vona za chvíli, za asi tak 15 minut: Ne já už to fakt nevydržim. A já úplně: Tak půjdeme do toho NTKčka. – Nenene, tak já půjdu jako za keř. Tak jsme – tak mi dala svoje věci, a tak jako jsem se otočil, držel jsem jí tam věci a já jakože: Tak co? Už seš? A ona: To nejde, já jsem nějaká nervózní. A já úplně v hlavě: Ty pičo, tak co je to tady ty vole. A už jsem si začal říkat kámo, tak tohle fakt nechceš. Že jsem nezůstal doma, že jsem nezdrhl, když jsem ji viděl. A no ona: No já se nemůžu vyčurat, já jsem nějaká nervózní, já nejsem zvyklá čurat jako venku. A já úplně: No tak vždyť říkám, můžeme do toho NTKčka, tam jsou jako hezký čistý záchody. A ona: Hm... ne, víš co já to vydržím. A já úplně: Ty vole, tak ty seš horší… to je horší, jak venčit psa tohle to. To je fakt jako strašný. To je fakt jako. No tak jsme, jakože furt chodili a ona zase: Hele já už to fakt nedávám. A já: No tak říkám, půjdeme do NTKčka, já tam klidně půjdu s tebou, jak jsem ti nabízel. Já se tam vyznám, já ti záchody ukážu. A ona: Tak jo teda, ale musíš jít se mnou. A já: No počkej, jak jako jít s tebou? – No dovnitř. A já teda: No, ale jako… nemyslíš jako do kabinky, že ne? A ona: Nenene, jenom mi to ukaž. A já: Jo dobrý, dobrý, chápeme se. A teď jsme jako šli dovnitř a já úplně a tam byly jako fakt obří dveře a na tom byl takový ten obří panáček tý ženský postavy. A já: Tak mi řekni, jak ses tady někdy mohla ztratit? To je fakt udělaný jak pro debily s prominutím jako. Jdi se vyčurat, já tady počkám. No, a tak se jako šla vyčurat, tak vyšla ven a já: Tak co jako, dobrý? A ona: Jojo, dobrý, už se cítím dobře. No tak jsme se šli jako projít a já jakože už jako pomalu jako dával najevo, že jakože dobrý, už bys mohla jet domů jako nenápadně jsem to dával najevo. A ona: Já potřebuju čůrat. A já: Počkej… vždyť si byla tak před patnácti minutama. – No já nevím, prostě potřebuju zase čůrat. A já úplně: No ale teď už jsme docela daleko od NTKčka. A ona jako: No a kde bydlíš? A já: No jako pět minut chůze odsud. A ona: Hmmm, ale já k tobě nechci. A já byl jakože: No to je… tyjo fajn dobře. Úplně aha. No tak můžeš za keř. A ona: No já se ale bojím. – A čeho se bojíš, vždyť jsem tady já a nikdo tady není, prostě tady v týhle části moc lidí nebydlí, to jsou vilový části. A ona: Ne já se nějak stydím. A já úplně: Oh my god tak jako já nevím, tak chceš tady jako k lampě, nebo jako já nevím, co už ti jako nabídnout. A ona: Tak si tady na chvíli sednem. Tak jsme si sedli prostě na něčí plot. A ona: Ono to přejde za chvíli. A já v hlavě: To doufám! A já po dalších 15 minutách: Tak

co? Dobrý? A ona: Jojojojo. Pak si stoupla: Ne já potřebuju čůrat. A já: Tak ale… tak ale tak dost! Tak ty vole, co ti jebe? Co ti jebe ty jo? A já: Hele prostě dám ti prostě dvě možnosti, prostě nic jinýho tady neexistuje. Takže buď půjdeš támhle za ten keř, já ti budu hlídat, že tady nikdo neprojde, anebo půjdeme ke mně. To je ta druhá možnost. A ona: Tak já zkusím ten keř. A já: Tak fajn, dobře. No a ona: Povídej si se mnou, abych se nebála. A já: Dobře, tak… hm… nevím, co jsi dneska pila? *smích* A ona: Hahaha, moc vtipný. A já: Tak chtěla sis povídat, tak… A tak jako vyšla a ona: To nešlo, tys mě moc rozptyloval. A já: Vždyť jsi říkala ať na tebe mluvím. A ona: No to nešlo, prostě si mluvil až moc. A já úplně: Ale tak… já už fakt nemůžu. To je konec. A už mi fakt lezla na nervy. Já přísahám, že ta holka skončí v tom keři. A já, že ji doprovodím kousek, tady je nová zastávka. A ona: A proč bych měla jít na zastávku? A já: No tak já myslel, že už chceš domů. – Ne já ještě nechci domů. No půjdem k tobě. A jako: No… no… dobře, tak jdeme ke mně. A to bylo fakt jako první rande. Tak jako jsem otevřel byt, ona se tam tak jako sama pozvala. Tak jako mi prošmejdila všechny pokoje, a tak jako: No máte to tady pěkný přesně jak jsi jako psal v chatu. A já úplně: Hele nepotřebovala jsi na záchod? A ona: Jo vlastně, no vlastně. A já jenom jakože tahle holka je shady as fuck. Tak se jako šla na záchod, že jo, pak jako vyšlo a pak si jako sedla do mýho pokoje. A pak jen: Mám hlad, máš něco k jídlo? A já jakože: No jako… jo mám tady rizoto z oběda, tak si to můžem rozdělit. A víš co, já mám ještě jako přesně rozdělenou tu dávku, že jsem měl prostě rozdělenou polovinu a polovinu, tak jsem jí musel dát jako polovinu tý poloviny. Takže jsem jí to rozdělil, tak si to tak jako jedla na mý posteli. Což jako nesnáším, když někdo jí na mý posteli, tak… nechtěl jsem být hnusnej a já úplně: Hm… dobře. A ona: Nevadí ti, že ti tady jím večeři? A já v tý hlavě: Holka tyvole. Mně vadí na tobě už úplně všechno, ale opravdu úplně všechno. A já úplně: Nene, v pohodě. Chutná ti rizoto? A tak já: Tak doufám, že za chvíli nebudeš potřebovat srát. No tak jako dojedla a ona: Ty jo… A já jako už: Tak fajn, bylo to fajn víš co. Tak už jsem jí jako naznačoval, tak se rozloučíme a ona: Já si chci pustit nějaký film. A já: Ty vole. Já se tý holky nikdy kurva nezbavím. Ježiš šmarja to bylo fakt hrozný. A ona: Co máš rád za film? – Tak já nevím. Pán prstenů, Star Wars, horory. Tak si něco vyber, já mám netflix. A ona jako: Tak si pustíme spidermana. Tak ho pustila, že jo. Tak jako seděla na tý posteli, tak se na něj dívala a já už fakt jako usínal. Ta holka mě fakt jako vyřídila a já byl fakt jako dead jako… já jsem fakt zavíral oči. A ona: Ten film skončil. A já: Tak super, tak jako už bylo deset, že jo. Tak už je jako čas ne? Chceš doprovodit na zastávku? A ona: A proč jako? A já úplně: No tak je pozdě ne? A – No mně už se nějak nechce, mně přijde že je pozdě, tak já tady asi přespím. A já úplně: Ty vole, jak přespíš jako? *smích* Tohle není airbnb ty vole, co je to tady?! A ona: Pustíme si další film. A já: Další film? Ty máš energii na další film? A ona: Jo já jsem ještě nějaká fresh a já jako: No ale já už kurva nejsem fresh. Já už jsem fucking dead jako. Tak si pustila prostě další film spidermana. Takže já tam prostě spal na posteli, ona tam seděla vedle mě na tý posteli a dívala se na film a pak jako... pak viděla, že už jsem jako usínal, tak to jako vypla a pak si jako lehla, a tak mě objala. A já úplně tak jsem cítil její ruku ne, jak mě objímá a já úplně: What the hell is that? A tak jsem ji jako opatrně zas jako víš co, odsunul víc jako ke zdi a ona se ke mně ještě víc přisunula. A já úplně tak tohle je jako fakt moc kámo, já jsem v pasti ve svý vlastní posteli, ve svým vlastním bytě.

A tak ráno jsem vstal, že jo a ona tak vedle mě. A ona: Dobré ráno. A já v hlavě ty seš furt tady, já že to byl jenom zlej sen. Já jsem doufal, že se mi to jenom zdálo. Tak já jsem si už říkal jenom: Prosím ať nechce snídani, prosím ať nechce snídani. A ona: No tak já už asi půjdu. A já: už?! Už?! Už půjdeš, ty vole… uteklo do píči 12 hodin a ty už půjdeš?! Tak se jako sbalila a odešla ne? A pak jenom mi po 15 minutách napsala v chatu: Ty jo, aby sis nemyslel, že já takhle jako ke klukům lezu na první rande, já tohle nedělám běžně. A já: No to doufám, že tohle neděláš běžně, protože jinak chudáci ti kluci, jestli tohle musí snášet. Jako tyvole to bylo fakt strašný no. Takže vždycky když to vyprávím zpětně kamarádům, tak vždycky: Tak co kozel jedenáctka?

K: A jak jsi to dělal, když byly karantény? To už jste byly s přítelkyní, nebo ne?

J: Ne, s přítelkyní jsem se seznámil až teď na podzim.

K: A jak jsi to teda prováděl, když se v podstatě nikam nemohlo? A muselo se teda chodit k sobě.

J: No jako v podstatě jakoby, já jsem… my jsme se vlastně pořád jenom procházeli. Ale nikdy jsem jako neříkal, že můžem jít ke mně, protože jsem se bál jakože… Nechci, nechci dopadnout jako znova – člověk se učí ze svých chyb. A takhle to bylo, to bylo jako… to bylo jako rande s druhou Vietnamkou, jinou Vietnamkou. A tady byla taky – hele po chatu fakt fajn člověk, pohodička. Tak jsme si dali sraz, to byla myslím národní třída. A tak jsem jako vystoupil z toho metra a říkal jsem: Hele já už tady jsem, počkám na tebe v metru. A ona: Jo já tam budu za tři minuty. Já jsem ji pak neviděl a psal jsem jí, že ji pořád nevidím, že kde je. Tak jsem pak jako šel, tak jsem ji jako našel. No a už jako ten první moment je pro mě hrozně důležitej, jakože ty první dvě minuty to o tom člověku říká fakt hodně. Jako normálně mě ty holky třeba obejmou, že jako ahoj, víš, co úplně mile, víš co. A tahle byla úplně cold, ještě koukala do mobilu a pak se jako podívala jako: Jo čau. A úplně jako chladná, víš co. A tak já jsem ji jako chtěl obejmout, jak se jako... jak na mě jako promluvila, tak já jakože: Okay, tak další fuckup rande s Vietnamkou začíná dobrý no. Tak jsme prošli snad celou prahu. Povídali jsme si o rodině, o škole, o všem možným. Ale prostě mě mrzelo, že prostě celou tu konverzaci jsem rozvíjel já, což je prostě druhá věc, kterou já nemám rád. Prostě když musím celou dobu mluvit jen já a ta holka je… je jiná než v tom chatu. Že v chatu byla úplně v pohodě a najednou jako moc nechtěla mluvit. Tak to bylo blbý no. Tak aspoň třeba přátelskej pokec, ale s touhle holkou se nedá ani pořádně mluvit. A tak jsme pak došli až na Hradčanskou a ona: Jo, tak to bylo fajn. A já: Tak jestli tohle je tvoje definice fajn, tak nechci vědět jako, jaký bylo tvý předchozí rande. No, takže omylem, doufám, že tě neuvidím už nikdy více. No takže, takže čus čus, bye bye a už jsem jí… už jako nepsal no prostě jako fakt I don't feel it. Takže to byla moje další… další špatný rande jako s Vietnamkou. A pak bylo třetí rande. To nebylo ani rande, to se nedostalo ani do tý fáze rande.

K: Aha?

J: Měli jsme match na Tinderu a teď ona si tam… jo… nesnáším, když si tam dávaj holky fotky, kdy mají před sebou mobil a nejde jim vidět do obličeje. A to je jako jediná jejich fotka, nebo tam mají tři takovýhle fotky a ani na jedný jim nejde vidět do obličeje. Úplně what is the fucking point, ty vole? Ale měla jako dobrý popisek, tak jsem jí dal jako swipe s tím, že asi chce být secretive a tajnůstkářka. A působila hrozně mladě… jako měla tam uvedeno, že jí je 19, ale měla jako hrozný vibe, že jí je tak jako 16. Tak jsem se jako slušně zeptal: Hele a tobě je fakt jako těch 19, co máš na profilu? A ona okamžitě úplně nepříjemná, ne? – No a kolik by mi jako mělo bejt. A já úplně: Okay, promiň. Já jenom jakože občas lidi prostě běžně lžou o svým věku, tak jako… působíš mladší, tak jsem se jenom zeptal. No big deal. A ona: Aha, no a ty jako… taky máš špatně uvedej svůj věk? A já úplně: No jako… Tak jsem to jako chtěl uvolnit tu atmosféru, tak jako: Hahaha, ne… mám tady 22, ale lidi mi říkaj, že vypadám na 17, tak třeba mi je jako skutečně 17. No a za půl hodiny, jsem byl prostě… no ona mě nahlásila. Ona mě normálně nahlásila na – na Tinder a oni mi zablokovali účet.

K: To opravdu?

J: Jo jako nic jsem neposílal prostě, nic vulgárního, prostě jsem byl úplně fakt jako milej, v pohodě, nemyslel jsem to nijak zle a ona mě prostě nahlásila. Kvůli takovýhle píčovině. A půl roku jsem měl prostě zabanovanej Tinder, nemoh jsem se vůbec dostat. Psal jsem tam i na podporu, že ta holka mě ale nahlásila neprávem. A oni tam jako odůvodnili, že prostě: You violate our guidelines. A já jsem jim jako psal i email, že jako můžu doložit, že je mi víc jak 18. Že jim klidně jako ofotím i občanku. A oni prostě ignor, prostě mi přišla jen odpověd: We are sorry blablabla… A já prostě: To si děláš prdel, to snad ani není možný ty vole. No, takže prostě půl roku jsem byl zabanovanej a to byla – to jsem byl fakt jako nasranej. Ty vole já jsem měl takovej hejt na tu Vietnamkou, že v životě už nikdy nepůjdu s Vietnamkou na rande. Že na to už seru prostě. Když tě někdo nahlásí, tak se přece budeš bránit. Však to jde úplně jednoduše jako doložit. No, takže to byly moje špatný zkušenosti tyjo.

K: Aha, tak to mě docela mrzí. A teď se zeptám trochu ještě z jiného soudku, řešil jsi na těch profilech třeba to, jaké mají zájmy? I když ono je to tím vlastně filtrované, že? Že to má vyhledat lidi podobné tvým zájmům.

J: Umm…myslím, že jo. Já úplně jsem to nějak nezkoumal, ale všiml jsem si, že ah… oni ten… každý o sobě předává jako nějaký rating, že podle toho ratingu, kolik ty dostáváš od jiných swipe right nebo left, tak oni ti dávaj nějaký jakoby číslo a podle toho ti přiřazují osoby, který maj jako podobný, podobný rank. Jakože na začátku, když se zaregistruješ nově, tak ti to hází třeba jako hezký profily, ale když ti ty lidi třeba nedávaj třeba swipe, tak oni tě jako automaticky prostě snižujou, že jako prostě nejseš takhle liga. Tak tě snižují, abys byla jinde no.

K: Opravdu? To jsem vůbec netušila.

J: Jojojo, je to tak no. A kamarádka si to ověřovala taky jakože prostě vždycky si smazala ten účet, založila znovu, tak ji tam chodili fakt jako třeba hezký kluci a postupem času, jak třeba nedostávala tolik swipe right, tak postupně tam byly horší a horší prostě typy kluků. A to potom teda fakt jako byla bída no. A já…a postupem času taky mi tam chodily jako fakt horší a horší prostě lidi. Jak jsem se furt jako propadal.

K: Tak to je ale opravdu už šíleně povrchní.

J: Jo, ten algoritmus je prostě takto nastavenej no. Že, že že to tak je. No tak jako… Tinder je sám o sobě hodně povrchní aplikace no, že… Ale fakt mě třeba hodně záleží jaký tam máš fotky aaa.. jaký máš popisek, jakože – fotky jako, když tam máš fakt nějaký bizarní fotky typu, že tam ležíš někde na staromáku úplně rozkalená, vedle tebe šest flašek, tak já jako nevím, co si ti lidi jako myslí, když to dávaj jako… Jako chápu, může to bejt – může to brát jako joke, ale jako takhle bych se upřímně nechtěl prezentovat jako na – před celou Prahou. Kdo ví, kdo to tam všechno na tom Tinderu je, že jo. A jako dal bych si to na nějaký private profil na IG, jako šli jsme s kámošema pofelit, tak jsem byl zničenej, ale jakože bych si to dal na veřejný profil na Tinderu, jakože? Vždycky říkám girl tyvole jako what the fuck?

K: Aha.

J: Že vůbec jako nedomýšlí jako žádný následky, co to o nich může vypovídat. Takže já prostě… a to si říkám, co je tak těžkýho na tom, najít prostě na Tinderu normální holku, která má prostě normální fotky a normální bio. Přitom něco tak nejvíc basic, a přitom je to tak na Tinderu, skoro až vzácnost. Protože většinou fakt jako strašně divný, divný lidi. Hele neznám nikoho, neznám nikoho, kdo by vyzkoušel Tinder a řekl si: Hele, bylo to fakt super víš co. Samý skvělý lidi. Úplně jsem si to užil. Snad nikdy jsem nepotkal nikoho takovýho. A třeba jako i na základě fotek těch lidi, si můžeš jako… jako si dokážeš představit, jak se člověk v normálu dokáže oblíkat. Jo, že – no tento člověk asi nebude úplně módní… a fakt to jsou třeba tam i takoví týpci. Třeba kamarádka jo, nevím, jak se jí to povedlo. Ona je týpka, co má ráda jako streetwear, jakože hodně nosí jako nike limitovaný boty, pak takový ty baggy kalhoty a pak croptopy. To je prostě taková typická streetwear girl dnešní doby. A pak si našla match s klukem, kterej jsem já úplně věděl, že se k sobě absolutně hodí, ale jako nic jsem jako neříkal. A to byl týpek, kterej měl fotky jenom jakože leze po stěnách a hory a túry. A já úplně: Okay, jakože jo, vypadá dobře, je namakanej… ale to je úplně jinej druh/typ člověka než na který si ty zvyklá. Jakože já úplně nevím, kam to chceš jako táhnout, ale jako… nevím no. A nemůžu si vás nějak představit. A ona mi říkala: Ne, já mu dám šanci, působí mile. No tak si spolu vyšli ven a týpek tam prostě přišel v takových těch botech jak hodíš fakt jak na túry, že jo… takový ty velký, mohutný boty, jak lezeš na stěny, na hory. Pak tam přišel v maskáčových kalhotech, měl takovou tu zelenou bundu, takovou tu fleesovou. A ona tam prostě taková ta typická girl, co jako třeba najdeš v palladku nebo na chodově. Jo? Tak tam přišel v tomhle… a ona mi to vyprávěla. A já: No tak to jste museli vypadat jako hezkej pár. A ona: No upřímně jsem si

připadala jako, že to je můj otec. *smích*A já úplně: Jako nedivím se ti upřímně. No, takže jako většinou i na základě těch fotek jako dokážeš většinou určit, jak ten člověk bude vypadat i v reálu. Jak se bude oblíkat, jak bude mluvit, jaký bude mít třeba úplně jiný vidění světa. Víš co, že ona je třeba taková hodně materialistická a on byl úplně na jiný věci než vona. No tak jsem říkal, že to by nefungovalo, že to ani nezkoušej. A zase… jo taky mě zajímá i v rámci těch fotek, jako co má ta holka na sobě. Protože mně záleží na oblečení, ale zase respektuju, když má někdo svůj jedinečný styl. Ale pak je prostě takový určitý typ holek, který mají tak jako fakt hnusný outfity na těch fotkách, že to prostě nejde. Jako, to fakt jako nejde. Mně je jako jedno, že co si vezmou, ale prostě když ten člověk nemá vůbec, ale vůbec jako žádnej žádný vkus jako. Plno mých ex třeba chodilo oblečený jinak, jako měli jsme rozdílný styl oblíkání, ale líbilo se mi to objektivně. Jako není to můj styl, je to dobře sladěný, vypadá to dobře, ten střih okay fajn, good. Ale, ale pak byl typ jako holek, co jsem viděl na Tinder, který jsem říkal: no tak to je fakt jako strašný, a to nemusím být jako nějakej stylista, ale prostě to poznám. Tohle je jako hnus. Takže to mě dokáže taky odradit no.

Rozhovor – Tomáš

K: Tak takhle ze začátku by mě zajímalo, jak dlouho už Tinder používáš?

P: Um... no já jsem si ho teda jako párkrát odinstaloval, když jsem si řekl, že ho přece jenom nepotřebuju. Ale poprvý jsem ho měl v sedmnácti, takže pět let. Jo, pět let.

K: Aha, jak tě to napadlo?

P: Líbila se mi jedna holka na škole a já ji chtěl nějak kontaktovat jenom jsem nevěděl jak, tak jsem doufal, že bude mít Tinder. Takže to bylo jen jako – snažil jsem se tam najít tady tu holku a nenašel teda no. Ale asi jen kvůli tomu.

K: Říkal jsi, že jsi ho používal dlouho, takže předpokládám, že jsi ho používal i kvůli něčemu jinému?

P: Tak to bylo tak, že hledal jsem ať už krátkodobej nebo dlouhodobej vztah.

K: Takže jsi za tu dobu hledal oba dva typy vztahů. A o který z těch vztahů si myslíš, že je větší zájem?

P: Z mý zkušenosti asi spíš dlouhodobý teda.

K: A jde to nějak poznat? Třeba z toho profilu?

P: Nepřijde mi, že by si to tam moc psali, ale přijde mi, že holky, který mají víc odvážný fotky, tak ty hledaj spíš krátkodobej. Že holka, která hledá dlouhodobej, ták…vlastně… holka která podle mě hledá dlouhodobej, tak si více vypisuje informace o sobě do bia a dává takový fotky, který když to řeknu, možná špatně, nejsou vyzývavý. Že mi přijdou takový jako – obyčejná fotka, která by mohla být vyfocená kdekoliv, že se nesnaží pózovat nebo tak.

K: Aha a četl jsi ty informace z bia?

P: Jo, ale když napíše, že chce kluka od určitý vejšky, tak to mě odradí. A co mě pak odradí, když tam píše, jaký je znamení.

K: *smích*

P: *smích* Mně to přijde naprosto absurdní a setkal jsem se s tím, že třeba druhá zpráva od tý holky bylo jaký jsem znamení, a já jako píšu – no štír. A ona – jo aha, tak to asi se nebudeme moc vídat. A já: co?! Takže od tý doby automaticky vidím, že holka chce po tom klukovi znamení, nebo se… nebo tam má znamení, tak už automaticky prostě ne.

K: Aha. A nestalo se ti, že by o tom nějaká slečna zavedla konverzaci až když jste se domluvili, že si někam zajdete?

P: Vona, to bylo tak, že my jsme seděli na kafi. A vona se mě přímo... ona se mě zeptala: No a ty jsi jako narozený v listopadu, ale jako jakej přesně den a čas, a kde ses narodil? A vona podle toho pak

zjistila nejen to znamení, ale ještě nějaký podznamení či co, a to tam začala hledat přede mnou: No a teď takovouhle máme kompatibilitu. A já jenom: Ne nemáme *smích*. To bylo hodně divný no. Takže znamení fakt ne.

K: A není to teď těžký? Protože s esotérikou a znameními se teď tak trochu roztrhl pytel a spousta slečen se o to zajímá.

P: Jo přesně no. Přijde mi, že dřív to nebylo tak častý jako teď no. To stejný i kameny a tak.

K: A zvažoval jsi někdy i že bys zkusil i nějaké jiné seznamky?

P: Jo um… já měl i badoo, protože eh... já pocházím z T. a tam tolik lidí nemělo Tinder, protože to brali jako – nebo minimálně když to asi nějak začínalo, když já jsem to začal používat, tak Tinder, mi přišlo, že hodně lidí vidí jako na sex. A takže tam nechtěli bejt, aby si o nich lidi jako nemysleli. Takže většina lidí, co já jsem znal, tak měli badoo, takže to jsem měl taky. A pak jsem měl teda badoo ještě nedávno, protože tam bylo znatelně víc lidí v jeden moment, a nebylo to tam tak omezený na lajkování, takže jsme si vždycky s kamarádem na pivu vytáhli badoo nebo Tinder a swajpovali.

K: No a vysvětlil bys mi, jak rozdílné je badoo od Tinderu?

P: Na badoo mají holky automaticky prémiový účet, takže pokud je člověk holka. Nebo teda pokud si tam napíše, že je holka, tak má přístup k tomu, že může psát bez toho, aniž by měla lajk, může si prohlížet ty profily, a může se myslím i neomezeně vracet zpátky. Zatímco kluk se může vrátit jenom jednou za 24 hodin, může se i víc lajkovat než na Tinderu i během dne. Ale je tam víc cizinců momentálně mi přijde. I že dřív, co jsem tam potkal hodně jako češek a slovenek, když už, tak teď tam potkávám hlavně rusky, ukrajinky a lidi jako z východu no. Anebo…no… spíš jako lidi z východu tam poznám, ale to je možná tím, že je to jako v P, nevím. Že jako tady mi přijde, že ten Tinder je víc jako rozvinutej.

K: A taky to funguje na principu swajpování?

P: Jojojo! Jinak je to úplně stejnej proces. Aha, tak to jsem nevěděla. Já jsem si myslela, že Badoo je takové více typově blíž ke klasickým seznamkám než Tinderu. Jo a vlastně tam ještě je – tam ukazuje některý profily, to ukazuje, že máš tam klasicky to swajpování, chat, ale pak úplně vlevo máš možnost mapy, a tam ti to ukazuje profilovky těch lidí, který jsou v tvým nejbližším okolí. A ukazuje to pod tím i kilometry. A když se tam člověk chce dostat, aby ho viděli ostatní, tak buď si to zaplatí, anebo musí být hodně oblíbenej, aby tam vyskočil někde nahoře.

K: A všiml sis, jestli Tinder taky nemá nějaký podobný algoritmus jako tady toto? Že by člověk měl být oblíbený, aby se někam „dostal“?

P: Mně přijde, že spíš na badoo je to spíš naopak, že nejdřív vyskakují ty míň lajkovaný, a pak najednou tam skočí jednou za čas někdo hodně lajkovanej, který má ať už zajímavý nebo tak. Jako třeba hezká

holčina a všechno. Ale přijde mi, že to je z toho důvodu, aby tam toho člověka udrželi dýl. Že mu ukážou profily, které se mu nelíbí a pak najednou je ta je hezká! A čekají na někoho dalšího takového.

K: A když swajpuješ, máš dojem, že bys lajkoval hodně lidem profily, nebo se ti ten člověk opravdu musí líbit, abys mu ten lajk dal?

P: Mně musí spíš zaujmout. Minimálně z první fotky, ale – jako když tak jako přemýšlím, když jsme třeba seděli s kamarádama a projížděli jsme ten Tinder, tak oni řekli třeba: jé kamo ta je hezká a já prostě: ne. A jakože víc jsem byl ten, že jako tady tu prostě ne. Že možná jsem víc vybíravej. A když už třeba si řeknu, že nevím, jestli doleva, nebo doprava, tak rozhodne ten profil – teda ten bio popis.

K: Máš rád, když tam holka napíše něco o sobě, třeba i vtipného, nebo to moc neřešíš?

P: Ideálně ať je to krátký a vtipný. Nemám rád, když tam píšou – uum... úplně nějaký šílený slohovky a dlouhý texty o svým životě, to mě nezajímá. Já chci, aby tam bylo něco vtipnýho, co si řeknu: eey, ta působí o to víc zajímavěji.

K: A jaký máš názor na to, kdo by měl psát první?

P: Já si myslím, že je to jako úplně jedno. Já si stojím za tím, že ať už to je kluk nebo holka, tak ať prostě se jeden z nich prostě ozve.

K: Aha, takže ti ani nevadí, že bys musel psát první?

P: Možná jako když vidím, že zpětně mám propojení, tak to si říkám, to bych asi mohl já napsat, ale když vím, že tu holku swajpnu a hned už je match, tak si říkám: Ona mi dala lajk první, tak ať jako napíše ona první.

K: A jaké je tvé go to zahájení konverzace, když píšeš první?

P: *smích* Já se většinou snažím použít něco z bia, takže když vím, že tam třeba holka měla, že má ráda anime, tak se snažím nadhodit nějaký jako anime vtípek. Dřív jsem jel takový ty hrozně až trapný a nechutný jako lichotky, a balící techniky, to jsem dřív jel. Ale teď se snažím brát něco z toho bia no. A teda, když jsem se přestěhoval, tak jsem začínal konverzaci tím, že: Ey, jsem tu novej, sháním nějaký místa, nemůžeš mi něco doporučit?

K: A pokud ti píše první holka, tak jak to většinou vypadá? Jsou to klasické ahoj, jak se máš, nebo je to jak u tebe a ten člověk se snaží reagovat na tvůj popisek a tvé fotky?

P: Přijde mi, že spíš napíšou jenom ahoj, nebo ahoj, jak se máš. Ale fakt výjimečně navázaly na to, že třeba viděla, že jsem měl mikinu nějakýho rapera, tak navázala na to přímo. To jako úplně minimálně. Minimálně navazují na ty fotky no. Spíš takový jako já jsem nadhodila a ty se snaž.

K: Aha. Tak já bych se teď ráda zeptala, zda jsi Tinder používal v průběhu covidu a karantén?

P: Jojojo.

K: Máš pocit, že bys zaznamenal nějaké změny?

P: Přijde mi, že tam bylo víc lidí. A minimálně i odepisovali ty lidi rychleji. Že jak byli doma, tak neměli, co dělat.

K: A byl jsi i na rande v té době?

P: Byl jsem asi dvakrát, že spíš to bylo o psaní, protože kolikrát – hlavně když byly uzavřený okresy, tak ta holka: No já jsem teď jako u rodičů tady prostě jako mimo P, takže spíš to bylo o psaní víc hodně no.

K: A jak probíhala ta dvě rande? Byli jste jen na procházce, nebo…?

P: Většinou jo. Většinou to bylo tak, že hej jdeme třeba si sednout tady na letnou, nebo jdeme jako někam. Jsme se snažili něco vymyslet, abysme právě jako nemuseli mít ty roušky a jako no… Většinou to. Anebo jsme si vzali někde kafe a šli jsme se jako projít.

K: Nenapadla tě třeba ta možnost, že bys ještě mohl někoho pozvat domů?

P: No jedna holčina mě zvala, ale tam byl ten problém ohledně okresů a tak, takže tam to pak nějak kvůli tomu nevyšlo, protože. To bylo vlastně v období, kdy byli vlastně úplný jako omezení, že se nemohlo ani po desátý ven, takže to mě jako holčina pozvala, ale to nevyšlo. A když jsem byl v T, tak to jsem si přímo jako pozval holku domů no.

K: A byla to holčina, kterou jsi nikdy neviděl, neznal.

P: No znal jsem ji jako ze střední. Jakože... no jako věděli jsme o sobě, ale nikdy jsme se – možná tak na jedný akci jsme se jednou bavili. Ale nepozval bych si asi nikoho k sobě domů, koho bych nikdy předtím v životě neviděl. To já bych se první vždycky chtěl projít. Že jako dokážu si představit, že spíš jsme třeba venku a po nějaký tý hodince, dvou tak jako: ey, tak ta mě asi neokrade a nezabije ve spánku, tak tu si jako můžu pozvat.

K: A měl jsi někdy nějaké opravdu špatné rande?

P: To s tou esoteričkou, která tam jako začla přímo jako sjíždět ty znamení.

K: A vydržel jsi to až do konce, nebo jsi to ukončil dřív?

P: Já jsem dopil kafe a řekl jsem: Hele já se omlouvám, ale teď mi píše šéf, že něco musím dořešit, takže jsem odcházel asi o třičtvrtě hodiny dřív.

K: Aha, okay. No a když takhle bys měl teda někoho odmítnout, řekneš to napřímo nebo si spíše snažíš najít výmluvu?

P: Já jsem v tady tom jako. Já tady to neumím řešit moc jako mezi očima. Takže když už tak se z toho spíš jako vykecám. Ale pak když si třeba už píšeme a dojde na tu konverzaci, tak to mi nevadí no. To mi jako nevadí mi napsat jako narovinu prostě hej tady to bylo fakt jako divný sorry kámo.

K: A kromě esoteričky, nějaké další zkušenosti nemáš, o které by ses podělil?

P: Byla tam pak jedna, která jako přímo lhala jako o tom, jak vypadá. Že tam měla fotky svojí kamarádky, takže to bylo pro mě jako velký no no. Takže to jsem vodešel asi během dvaceti minut. A pak jednou se mi stalo, že ta holka – jsme byli venku a byla hodně. Najednou už jako vztahová. Že to brala, že jako jsme venku tak jako by to bylo nějaký jako velký rande a už bysme se měli jako pomalu brát. Tak to jsem vodešel asi o půl hodiny dřív s tím, že jsem ji nechal v dešti čekat na autobus. Já jsem prostě – já jsem si řekl, že se v tady tom musím zachovat hnusně, já to tam fakt nezvládal no.

K: Máš pocit, že třeba i ty, by ses na internetu choval jiným způsobem?

P: Mně přijde, že si jako dovolím být víc takovej... protože jako já mám hrozně debilní smysl pro humor, takže spíš napíšu něco jako – nějakej špatnej vtípek, než abych ho řekl na veřejnosti. Že tam se víc budu hlídat, protože když se tý holce nebude líbit, tak normálně bych doslal jako zobrazeno a ende, ale normálně na tý veřejnosti, když zandám něco jako až trapnýho, tak hmmm… tak teď se z toho už jako nedostanu, tak co jako teď. Ale jinak mi přijde, že se chovám jako víceméně stejně.

K: Myslíš, že co se týče holek, že by tam bylo hodně slečen, které se přetvařují případně až catfishují?

P: Přijde mi, že se jako přetvařujou no. Že se mi jako stalo, že holka si hrála na šílenou jako slušňandu, a pak jsme byli venku a vlastně to bylo úplně jak jako vyměněná osoba. Že byla úplný opak. Mi asi přišlo, že chtěla udělat dobrej první dojem, ale jakmile jsme už byli venku, tak jí to bylo úplně už jako jedno no.

K: No a napadají tě teď třeba nějaké pozitivní stránky tohoto typu seznamování se?

P: Člověk asi narazí jako na lidi, který nejsou z mojeho okruhu přátel, tak v tomto jako vidím hrozný pozitivum a plus tedy když to prostě nevyjde, tak což jako – tak když to nevyjde, tak je jednodušší na toho člověka zapomenout. To beru jako pozitivum. Negativum beru to, že člověk fakt neví, s kým jde ven nebo s kým si píše. To je asi na tom to nejhorší. Já jako ještě přemejšlim, že jako... když jsem si s tím člověkem nesedl, tak to neberu jako, že by to bylo přímo jako negativum, ale to spíš jako to, že se choval jinak v tom chatu, nebo prezentoval jinak, než je. Že mi přijde, že lidi to tak maj celkově asi na tom Tinderu, aby nějak zapůsobili, mají tendenci dělat ze sebe něco víc než sou no. Že tam hází úplně dokonalý fotky od profesionálních fotografů anebo fotky s tolika filtrama, aby nebylo viděl jak doopravdy vypadaj. Ale třeba dát tam jakoby nějakou jako trapnou fotku, kterou by normálně hodili do close friends jako na Instagramu, tak to tam jako nedaj. Takže to asi taky vidím jako negativum no.

K: No a když jsme teda u té prezentace. Jak se ty snažíš působit na Tinderu?

P: *smích* Hrozně trapně. Jako já tam mám jednu normální fotku, u které si říkám, že je v pohodě. Pak tam fotku, kde prostě ožralej sedím na záchodě, takhle si držím klubíčko a směju se do kamery. Nebo pak jsem tam měl, tu mi teda kamarádka smazala, protože říkala, že je bylo příšerný, jsem tam měl fotku z jedný akce, kde jsem měl kostým ovce. A to jsem si říkal, to je tak trapný, že prostě proč ne. Mám tam teda jako jednu dvě normální fotky, ale pak jako fakt trapný, abych se prezentoval stylem: hej, já prostě se nesnažím na nic hrát, já prostě jsem pro každou srandu no.

K: Aha.

P: A pak tam mám kolikrát i fotku kočky. To tam mám vždycky nějakou random kočku no.

K: No a pokud bychom se měli i vrátit k tomu, že ty jsi říkal, že tě ta holka musí něčím zaujmout, abys jí dal lajk. Myslíš si, že jsi třeba dal online šanci i holkám, které by ti prvoplánově na živo nepadly tak moc do oka??

P: No jako já nemám úplně vyloženě typ, takže v tomhle tom to asi jako úplně nehrotím, ale musí ta holka mít něco jako aby nepůsobila jako tuctovka asi jako no. Já tomu říkám jako „wow effect“ ať už to je vtipná fotka, nebo něco jako netradičního. Ať to není prostě… třeba na co často narážím, že jako holka má fotku s – jak se jmenuje? Von je lom za Prahou a tam je jedno místo, kde se všichni fotí.

K: Velká Amerika?

P: Jo! A tam všichni mají stejnou fotku a já jakmile to vidím, tak automaticky prostě… Tady ten typ fotek asi ne, ale jinak nevím. Asi možná jo, protože vono kolikrát, když ti tam vyskočí, že někdo mi dal lajk, a je to – tak ono je z toho rozmazání plus mínus poznat, kdo to je, takže když eh… když pak jako narazím na tu holku a vím, že je to ona, tak si říkám: Tyjo, to asi jako ne, ale jako proč to aspoň nezkusit no.

K: A měl jsi nějaké vztahy, které započaly na Tinderu?

P: Um…ne. Jeden jako kamarádskej no. Ale to byla právě holčina, kterou jsem znal ze školy a dali jsme si match právě protože jsme se trošku znali, a tak jsme si začali psát, pak jsme na akcích se jako začali bavit, ale nikdy jsem s ní jakože vlastně ani nic neměl, ale začali jsme se vlastně díky tomu kamarádit.

K: Věříš, že by sis tam eventuálně takhle někoho najít mohl, nebo si spíš možné, že to není úplně možné?

P: Já si myslím, že jo. Protože třeba tam spíš najdu jako holku, která by jako by nešla v pátek normálně večer do baru, nebo nechodila by na stejný akce jako já, ale jinak… takže jako tam spíš třeba narazím na takovouhle holku.

K: A kdybys měl vysvětlit nějakému nováčkovi co na Tinderu dělat a co ne, vlastně takové How To Tinder, co bys mu/jí poradil?

P: Asi jako jediný, co bych jako řek by asi bylo ať se jako snaží být svůj. Ať tam…hlavně ať tam nedává polonahý fotky, protože jakmile tam vidím, že… když mi třeba kamarádka ukazuje, že kluci tam maj většinu fotek polonahejch, tak si jako říkám: tyvole jako…proč. A ať si dává pozor u lidí, který nemají verified.

K: A dle čeho se to verifikuje?

P: Tam se to verifikuje pomocí toho, že ono to vždycky nahodí dvě nebo tři fotky, který člověk musí napodobit jako selfička. A když to napodobí, tak voni to pak musí zkontrolovat a pak dostaneš verified. Ale občas to blbne, tak to musí udělat třeba třikrát, čtyřikrát. Třeba já jsem takhle měl problém, když jsem měl dlouhý vlasy a dlouhý vousy na fotkách. A pak jsem se oholil, ostříhal, a oni mě nechtěli verifikovat. Tak jsem tam nahodil fotky s krátkejma vlasama a najednou už to šlo.

K: Myslíš, že je něco, co by ti Tinder opravdu přinesl do života?

P: No jako rozhodně mi to minimálně ze začátku, když jsem to začal používat, tak to jsem nebyl dostatečně sebevědomej, abych třeba zvládl oslovit holku, a nevěděl jsem, co ji říct. Ale díky Tinderu, jak jsem si začal jako s pár holkama psát, tak vím spíš, co říct, aby to asi udělalo dojem a tak no.

K: A myslíš, že v tomto teda proběhla nějaká změna i třeba ve frekvenci používání aplikace?

P: No tak teda já jsem to hodně krát odinstaloval. Já jsem si dokonce na podzim…uuuh… jsem si ten profil úplně smazal a založil jsem si nedávno novej právě. Ale *pauza* ti já nevím. Já to mám tak, že třeba dva tejdny na to nesáhnu, a pak třeba každej večer, když se nudím, tak u filmu si to jako párkrát zapnu. Jako nemám asi jako nějakou konkrétní frekvenci, je to hodně jako nárazový si myslím.

K: Uhuh, jo. A Tinder je teda také založený na geolokaci, také ti to nabízí určitý okruh lidí.

P: Jojo, ale co jsem si všiml, tak ne vždycky tam skočí fakt ty lidi, který jsou v tom okruhu. Že se mi stalo, že jsem dal třeba okruh tří kilometrů a vyskakovaly mi tam ty holky tři kilometry sem tam i mimo, ale pak už mi to hodilo, že tam nikdo není. Tak jsem dal okruh na pět kilometrů, ale pak mi tam vyskočila i další holka, že je kilometr jen ode mě. Takže ne vždycky to ukáže jen ty lidi, který jsou teda v tom okruhu.

K: Aha, a ty řešíš ten rozptyl toho okruhu? Nastavuješ si tam nějakou pro tebe ideální vzdálenost?

P: Aaaah…, spíš tam mám jako lidi, který jsou v okolí – já se podívám schválně kolik mám teď, vím, že třeba když jsem v T za rodinou a za kamarádama, tak tam mám větší ten okruh, protože tam je míň lidí, ale když se teď podívám, tak tady budu mít podle mě tak tři no. Pět kilometrů teď mám.

K: No a v rámci Tinderu je ještě možnost nastavit si tam požadovaný věk, taky si to tam nějak nastavuješ?

P: No tak to jsem upřímně jako asi nikdy nehrotil. No mám tady 18-25. S tím, že sem tam tam někdo skočí mimo ten věk, a to z toho důvodu, že on mi dal lajk no. A oni to teď už i pozměnili, že koukám, to tady dřív nebylo, že si můžu dát jen lidi fakt jen v tom okolí, nebo fakt v tom věku, kterej mám nastavenej. Což ještě do nedávna nebylo teda.

K: Jaké je tam asi největší věkové zastoupení dle tvého názoru?

P: Hmm… mně přijde, že často sou tam lidi jako 18, 19, pak dlouho nic a pak tam je třeba těch čtyřiadvacet a pětadvacet. Ale to je jako ten věk, kterej mám já, takže hádám, že tam bude třeba velkej počet i jako třicet plus. Ale jako minimálně potkávám holky ve věku dvacet až třiadvacet.

K: A je to seznamování opravdu tak jednoduché, jak se to vlastně prezentuje v reklamách?

P: No to rozhodně ne. Jako může být podle mě člověk, který má třeba 10, dvacet propojení za den, ale já si myslím, že až v moment, kdy si to platí. Že když si to jako neplatíš, tak ta šance pro ty propojení je znatelně menší. Aaa hlavně kolikrát se mi stalo, že jsem s tou holčinou měl propojení, napsal jsem zprávu, o který jsem si i myslel, že jako není úplně špatná, ale jako neodepsala. Tak si říkám jako… Ale jako vím, že to mají i kamarádi, že kolikrát tam ty lidi neodepisujou.

K: Uhuh.

P: Že asi se matchnou s někým, kdo to má jako pro zábavu, aby si zvyšoval sebevědomí, nebo já nevím.

K: Aha, jo. A ty jsi říkal, že sis tam navázal alespoň kamarádský vztah. Měl jsi více takových případů, že by z toho vyšlo kamarádství?

P: No fakt jenom s tady tou.

K: A jsou tam i lidé, kteří by měli zájem jen o přátelství?

P: Podle mě jo. A jako, ale většinou ty lidi, který tam hledají kamarády jsou lidi, který já už dávno znám a jsou moji kamarádi. Takže takhle jsem tam našel asi jako pět kamarádek a s nima to bylo takové: cože ty to jako máš? To já bych asi do tebe netipla. No jako já si chci jako s někým jako psát prostě a nechci jako s lidma ze školy ať můžu jako filtrovat nějak svoje problémky. A já: No tak to jako chápu. Takže Tinder pak je takový jako něco, kde můžeme všechny potají pomlouvat.

K: A preferuješ spíše si déle psát si s těmi lidmi, nebo raději volíš strategii pojďme se hned sejít a povykládat si venku.

P: Hmm… asi spíš to psaní. Právě, abych se vyvaroval taký ty situaci, že pak abych neřekl nějakej vtip, který vím, že by jí nějak jako… a hodně moc urazil, nebo aby nenastalo to, že budu chtít po dvaceti minutách odejít. Že třeba tak tejden psát, samozřejmě ne v kuse, ale jako pár jako zpráv, něco. A třeba potom tejdnu jestli si říkám, no jako ta působí jako fajn, tak až pak ji jako pozvu no.

K: A jaká jsou nejvhodnější místa pro první setkání?

P: Kavárna, protože tam si člověk může v klidu sednout a dát si kafe. A plus tam je něco sladkýho, takže když je nervózní, tak to sladký podle mě uklidní. Aaa…tyjo přemejšlim.. pak si jít si někam sednout nebo projít, ale jako rozhodně bych třeba nešel. Nepozval bych třeba holku do divadla nebo tak, to ne… nebo na jídlo, to asi až bych si byl jistej, že to je osoba, která stojí nejen za můj čas, ale za moje peníze.

K: Aha, jasně. A pokud bychom se tedy měli bavit o placení. Je ti jedno, že bys měl platit ty, nebo třeba oceníš, když se nabídne i slečna?

P: Mně je to jako jedno. Já většinou, když jako vím, že třeba to je jen jako to kafe nebo tak, tak to mi jako nevadí to pozvat, a tak no. Že třeba i s kamarádama si řeknu, že já to třeba pozvu. Ale tak když ta holka jako řekne, že… dřív teda je pravda, že když holka řekla, že se nechce nechat zvát, že si to zaplatí, tak jsem to bral jako známku špatnýho rande, nebo špatný schůzky. Ale přijde, že se to jako hrozně změnilo a třeba když jsem byl někde s holčinou a vona nechtěla, abych ji zval, tak to bylo čistě z toho důvodu, že to prostě jako nemá ráda, že to… ale že jako říká: hele, ty se mi líbíš, všechno, ale prostě za mě nikdy jako platit v životě nebudeš, jo? A já: Okay *smích*.

K: A zajímá tě třeba jak ten člověk na tom prvním rande vypadá? Třeba to, jestli je nějak elegantněji oblečený?

P: Já asi na to kašlu. Jako ale je pravda, že já to kolikrát hrotím i normálně, když jdu jen tady do Billy jen nakoupit, že si jako řeknu, že nechci vypadat jak bezďák. Ale přijde mi, že většinou, když jsem byl jako s nějakou holčinou venku, tak se oblíkla nad rámec asi toho místa. Že fakt si vzala nějaký krásný až skoro plesový šaty, když se šlo jenom do parku. Ale já osobně to fakt jako nijak nehrotím no.

K: No a teda ještě se vrátím k těm vztahům. Ty bys teda nebyl proti, kdyby sis tam našel osobu, která by pro tebe byla ta pravá. Nedíváš se na vztahy, které vznikly na Tinderu nějak skepticky.

P: No určitě bych se tomu nebránil, jako když si sedneme, tak je úplně jedno jako kde jsme se jako potkali. Prostě jsme se potkali, a to je jako asi to hlavní no.

*K: A máš nějaké předsudky vůči lidem, kteří si tam dávají takové bych řekla ostřejší fotky? Že by sis řekl, tak to teda určitě ne. Protože ona to v realitě třeba nemusí být úplně pravda.

P: Takhle to mám, když má fakt jako většinu fotek polonahejch, tak si říkám: tyvado, proč to má jako zapotřebí? Nebo já nevím, to je jako to… Pak když se snaží mít fotky ať už jenom jako luxusní šaty, luxusní auta, luxusní jako restaurace, to si říkám, nevím, jestli hledá jako vztah, nebo jednorázovku, nebo sugar daddy jo. A pak když má… tyjo ty dlouhý nehty gelový, to by mě asi taky jako vodradilo. Ale já nevím, jak to teď jako popsat, ale jeden typ jako… ne úplně jako eso, nebo alternativní, fakt jako… já se schválně pokusím najít, jestli někoho takovýho nenajdu, ale to jsou fakt holky jako, který maj fotky ve špinavým bytě, ale maj tam toho braníka, maj tam do toho eh cígo, všechno a působí tak

hrozně moc jako by o sebe nepečovali. A ono se poslední dobou nosí i takový oblečení, ale mně se to z nějakýho důvodu fakt nelíbí.

K: No a vadily ti ty polonahé fotky i v době, kdy jsi říkal, že jsi hledal jen krátkodobé vztahy?

P: Když měli... takhle... když tam je jedna a tak, tak to mi nevadilo a ani nevadí. Jo tak prostě fotka v plavkách, tak to je i na instagramu a všude. Ale i když jsem si hledal krátkodobě a ta holka jich tam měla až moc a ty fotky nebyly dejme tomu v zrcadle v plavkách, ale bylo to jako fakt, že to působilo až jako z onlyfans nebo něčeho takovýho, tak v ten moment jsem byl – tyvole tak tady ta, bůhví, kolik kluků jí dává lajk, bůhví kolik jako – že jsem to jako možná asi až moc jako overthinkoval. Ale to asi ze zkušenosti, protože vím že, takovýhle fotky většinou dělaly holky, kterým nevadilo psát si s deseti klukama najednou a každý den spát s někým jiným. Takže když tam má až moc vyzývavý, tak to mi vadí no. Ale zase já jsem tam ty je nezávazný vztahy – a ty jednorázovky hledal no.

K: A jak ty schůzky potom fungují?

P: Já jsem *pauza*. Ze začátku jsem se jako snažil psát jako normálně, ale pak kdy už jsem jako věděl, že hledám… Bylo to tak, že hledal jsem profily, který působily trošičku jako odvážněji, že tam měli ať už fotky jako z nějaký akce, nebo tak že tam měli všechny fotky v zrcadle, nebo nějaký divný selfička, kde se ani neusmívaj. Pak i to bio rozhodovalo, jak jsem říkal, když tam měla dlouhou slohovku tak automaticky jako ne a pak jsem kolikrát jako napsal: Hele jako upřímně nebudu lhát prostě, já jako tady nehledám žádnej vztah, jako kamarádství možná, ale upřímně jediný důvod, proč to teď mám a píšu ve dvě ráno je hádej jako. Prostě a ona: Jo jako to mám podobně, to bychom se asi mohli někde vidět. A ve většině případech jsem s tou holkou ani nikam nešel, protože jsem se zalekl toho, co jako psala následně no.

K: A stalo se ti třeba někdy, že bys toto nezvládnul odhadnout a ta slečna by na to zareagovala negativně?

P: Jednou mi jako napsala: Jo to jste vy, typický kluci úchyláci, a to bylo všechno. A to bylo jako jediný no. Jinak to jako bylo: Hele chápu, ale tady to jako nenajdeš. A já: Aha tak jo, já se omlouvám prostě jako nechtěl jsem tahat za nos nějakých jako pár hodin konverzace. Vím, že většinou jsem to pak poslal ještě vtipný memečko, ta holka taky poslala vtipný memečko a tím to skončilo. Aby to nebylo jakože: ne, sorry ende.

K: A je teda jako jednoduché si tam takhle najít někoho? Z pozice kluka:

P: Já si myslím, že jo. Protože já mám kamaráda, který s holkama spí jen jako čistě z Tinderu, ale von si to platí, aby měl neomezený swajpování. A fakt dává lajk každý druhý holce. Takže si myslím, že když člověk nehrotí, jak jako vypadá, nebo jak ta holka působí, tak to je relativně jednoduchý. Hlavně jako v P no.

K: Jasné, velké město rovná se velké množství lidí.

P: No a lidi to ani tolik nehrotí. Že moc jako ani neřeší vztahy první, že třeba spíš řeší tu vysokou školu, nebo kariéru a tak.

K: A všiml sis třeba tady toho i v rámci porovnání, když jsi používal Tinder v menším a větším městě?

P: Uuuh… tyjo asi zas tak ani ne. Přijde mi teda, že v těch T. ty holky dávaj víc jako osobní fotky. Že když tam byla motorkářka, tak měla fotky jenom s motorkama, když tam byla holka taková ta „oblíbená“, tak měla fotky jenom s kamarádkama ze třídy. Takhle… přijde mi, že třeba v P mají ty holky víc jako fotky hezký, že třeba jejich kamarád je fotograf, nebo si zaplatí i fotografa. Že ta dávaj víc fotky, aby působili dobře. Plus mi teda přijde, že jako z těch menších měst lidi víc jako hledaj vztah než jednorázovky no. Ale to je jako i z toho důvodu, že tam jako jak se všichni, tak nějak jako znaj, tak tam to bylo, že jsme byli s kamarádama v hospodě, tak mi tam skočilo propojení a: Já ji neznám, neznáš ji? – Jo, tu znám, ta tady támhle chodí kalit, nebo měla něco s tamtím.

K: A teda když tam lidi hledají jen jednorázovky, tak to si potom člověk takhle někoho pozve přímo do bytu?

P: Jako já, když jsem si ji pozval do bytu, tak to byla taková, kterou jsem už předtím jako tak nějak znal a napsal jsem jí jako, že mám zájem o jednorázovku jenom. Tehdá jsem si ji pozval k sobě. Ten kamarád, tak ten si zve jenom domů, ale jedna hočina ta si mě pozvala mě. Ale jinak co vím, tak spíš třeba jako hotel řeší.

K: Aha, aha.

Rozhovor – Jiří

K: Tak já se první zeptám, jak dlouho už používáš Tinder, nebo jak dlouho jsi ho používal, pokud už ho už ho nepoužíváš?

R: No já jsem ho používal vlastně od začátku covidu, jak se zavřely poprvé školy až do teďka do léta.

K: Měl jsi nějakou představu, co od toho očekáváš?

R: No jasné, že si někoho najdu.

K: Dlouhodobý nebo krátkodobý vztah?

R: Dlouhodobý určitě.

K: A myslíš, že ti lidi, kteří tam minimálně v tu dobu byli na tom byli úplně stejně?

R: No já myslím, že hodně lidí, kteří tam byli, tak chtěli spíš jen zahnat nudu a spíše nárazovky a tak.

K: Myslíš, že to souviselo s tím covidem? Jakože tím, že jsme se nemohli obecně jako vídat s dalšími lidmi a venku a tak? Nebo by sis to založil i kdyby jako nebyl covid?

R: Já bych si to nejspíš založil, protože vlastně bratr si tam našel přítelkyni, ale myslím, že spousta lidí by si to nezaložila, kdy nebyl covid.

K: Ty říkáš, že jsi předpokládal spíše dlouhodobý vztah.

R: Přesně tak.

K: Já se chci zeptat, kolik času jsi té aplikaci věnoval? Bylo to nárazové, nebo... jak to u tebe vypadalo?

R: No tak jako ze začátku jasné, to jsem nad tím trávil víc času, že jsem i nad tím přemýšlel. A potom jak už člověk prostě to bere, že už to dělá nějakou dobu, tak jen nárazově tam skočí. Jestli chápeš...

K: Jojojo, jasný. Takže prostě to bylo na začátku taková ta novost, ale pak to pomalu a jistě upadalo.

R: Přesně tak přesně. Ono to tak zevšednělo.

K: Chápu. A měl jsi od toho, jakože vyloženě nějaké očekávání jakože třeba od těch lidí, kteří to používají jací by jako měli být nebo tak něco?

R: Jakože obecně lidi, co to používají?

K: Ano.

R: No tak to jsem určitě očekávání neměl. To mně bylo od začátku jasné, že tam narazím na takové lidi, že nestojí ani za řeč.

K: A stalo se ti něco vyloženě? Nějaká perlička, kterou bys mohl sdílet?

R: Tyjo perlička asi ne. To tak jako, to se mi asi nic takového nestalo.

K: Nestal se ti žádný jako špatný zážitek?

R: *povzdech* Jakože nejhorší zážitek je, že jsem poznal E., ale s tou už jsme rok kamarádi, takže se to asi nějak vsáklo.

K: "smích" Aha. Dobře.

R: "smích" Ale jako fakt nic vyloženě špatného nemám, takže to se nedá říct.

K: Tak to je asi taky dobře, protože nikdo nechce špatné zážitky. Podle čeho ses rozhodoval, jakou aplikaci stáhneš? Já teda už tuším, jaká bude odpověď, ale i tak se zeptám.

R: Tak on to měl každý. A hlavně kvůli bratrovi, ale zase takových aplikací je tolik, že spíš, protože to bylo nejpoužívanější.

K: Uhuh. Jak probíhala ta seznámení přes aplikaci?

R: Jo tož to musíš vždycky napsat první, protože ty holky, co tam většinou jsou jsou takové namyšlené frndy, takže...

K: Áha

R: Takže když jsem nenapsal, tak jsem v podstatě žádnou zprávu neobdržel.

K: Áh…takže se předpokládalo, že napíšeš první.

R: Jo.

K: A chodil jsi během toho covidu na nějaká randíčka, nebo jsi zůstával jen doma a jen jste si psali?

R: No jako venku jsem byl se třema holkama, co jsem tam potkal. Z toho vlastně s jednou jsem teď, druhá je E. A jedna taková třetí.

K: A můžu se jen zeptat jako jestli to teda bylo ve chvíli, kdy to bylo všechno zavřený a šli jste jen na procházku nebo jste šli i k někomu domů?

R: První jsme šli jen jakože ven se projít a pak jsme šli jakdyby k někomu no.

K: Jojojo. A s tím trochu souvisí další dotaz, a to je jestli ti vadilo, že musíš hned k někomu domů, nebo někoho k sobě pozvat?

R: No tak my jsme nešli jako hnedka k nim. My jsme byli jakože *pauza* nevím jako třeba třikrát jsme byli venku a pak teprve jsme šli k někomu. Že to nebylo jako hned, že bych hnedka ten první den.

K: Okay.

R: Úplně bych si nevzal k sobě do baráku někoho cizího, takže...

K: Chápu. Jak se tam ty slečny na tom Tinderu chovají a prezentují? Mají nějakou společnou charakteristiku?

R: Né to asi ne. To, jakože každá... jak normálně, že potkáš člověka a každý je jiný.

K: Bylo něco, cos třeba hodně hodnotil, když ses rozhodoval, jestli tomu člověku dáš swipe doprava/doleva. Něco, na čem ti vyloženě záleželo?

R: Noo, tak ze začátku jsem si hodně četl popisky. Pak jsem se díval na ty, jak jsou tam takové ty zájmy. Takže podle těch zájmů jsem to řešil. A většinou, když měla holka v popisku napsané "napiš první", nebo "napiš něco originálního" a takové, tak jsem rovnou swipoval doleva. To jsem neměl vůbec zájem o takové.

K: Tento přístup ti vyloženě vadil.

R: Jo. Tady ty, co vyloženě chtěly, aby ti kluci tam vymýšleli nějaké slohovky nebo co.

K: Chápu chápu. Záleželo ti i, nebo jako protože chápu, že to je vlastně částečně velmi povrchní aplikace, protože hodnotíš hodně na základě i fotek a tady těch věcí. A teda záleželo ti třeba na počtu fotek těch fotek.

R: Hmm, to spíš jakože když tam byly nekvalitní fotky, na kterých nebylo nic vidět, tak to jsem řešil. Protože ono, když je tam nějaká třeba umělá fotka, tak potom z toho psaní si člověk tak nějak odvodí něco o tom druhém.

K: Měli jste vždycky psací fázi před tím, než jste šli ven?

R: To určitě.

K: Nebo jste si spíš řekli jako hned jdeme.

R: Ne to určitě jsme si vždycky psali. Ono i za toho covidu bylo složitější se s někým domluvit někam jít.

K: Další otázku budu směřovat spíše na rychlost tvorby spojení. Naskakovali ti tam ty matche okamžitě po založení profilu?

R: No kluci jako nemají. Jakože někteří jsou na tom lépe jak ostatní, ale rozhodně na tom nejsme tak dobře jak vy. *smích*

K: *smích*

R: Že by to tam během hodiny naskákalo všechno.

K: A tak třeba si toho člověk o to víc váží.

R: Jo to potěší vždycky.

K: Myslíš, že ti to nějak zvedlo sebevědomí? To používání té aplikace?

R: Umm...to určitě ne. To jakože *pauza*. Tak moc jsem nad tím asi nepřemýšlel.

K: Tys říkal, že ses přes Tinder seznámil s přítelkyní. To bylo teď někdy nebo už za toho volnějšího režimu?

R: To bylo někdy v květnu. To už bylo rozvolněnější. Mně se zdá...jo to už bylo něco otevřené.

K: Jo, takže to už jste jako normálně mohli chodit ven bez problémů.

R: No s testama a tak.

K: Máš nějaký, nebo jako když by ses měl zamyslet nad tím, jestli má ta aplikace nějaké klady a zápory. Jaké by byly důvody, proč by tu aplikaci někomu doporučil?

R: "povzdech* Jednak tam člověk může poznat hodně lidí a vlastně v podstatě dá se říct, že třeba i ti kluci převážně řeknou, nebo že napíšou někomu s kým by se normálně na živo nezačali bavit. Že to vyloženě ulehčuje seznamování no.

K: A máš pocit, že to tak bylo i v tvém případě? Že jsi napsal někomu, kdo by tě normálně nezaujal, nebo by sis netroufl toho člověka oslovit?

R: Jo to určitě. Napsat je vždycky lehčí než oslovit.

K: Dá ti to takovou tu ochranu toho, že si můžeš rozmyslet co napsat nebo ne a tak.

R: No to taky, ale hlavně to je, jakože to není z očí do očí. Tak taková ta neverbální komunikace tolik neprozradím o mně.

K: Jo a nevadilo ti třeba náhodou, že nevíš na začátku, jak ta holčina jako skutečně vypadá, nebo třeba jaký má hlas? To ti nevadilo?

R: Tak ani ne. "smích"

K: V pohodě, já jen ze své zkušenosti vím, že by mi to vadilo, kdybych ten Tinder používala.

R: No tak ono stejně když vlastně tě zaujme, jak si rozumíte tím, co si píšete, tak se stejně potom uvidíte, takže na to člověk přijde no.

K: A teď dotaz, protože já Tinder teda nemám, ale když jsi teda té slečně psal, nebo jste si začínali nějak psát. Psali jste si na začátku takové to "ahoj, jak se máš?"

R: Hmm... většinou jsem se snažil něco vymyslet s ohledem na to, co měla napsané v takových těch popiscích. Jakože spíš se zeptat na něco o ní, co jako ráda dělá a takové věci.

K: Uhuh. Naproti tomu teda mám ještě dotaz ohledně toho, jestli si myslíš, že ta aplikace má nějaké nevýhody?

R: *pauza* Tak nevýhod tam bude určitě spousta že jo. Rozhodně, že ten účet si může založit v podstatě kdokoliv aaa ty jo to je těžké tak z placu říct toto.

K: Okay. A ještě vlastně ona ta aplikace je založená na tom, že by ti to mělo dohazovat lidi z tvého okolí, respektive v tom okruhu, který ty si tam nastavíš. A což vlastně trošičku šlo proti tomu covidu, protože se nemohlo ven a nějaké sociální sbližování se bylo nedoporučováno, když to tak řeknu. Ale rovnou jsem se chtěla zeptat, jestli jsi tam měl nějaký větší okruh nastavený, nebo spíše okruh blízkého okolí?

R: No já jsem tam měl nastavený okruh asi vlastně z Hradiště, protože jsem byl v Hradišti přes covid, tak to jsem tam měl nastavený okruh asi 100 km, aby mi to dosáhlo až k Brnu, kde vlastně trávím většinu času.

K: Stalo se ti, že tě na tom Tinderu poznali známé z Hradiště?

R: *smích* Jo, spoustu lidí jsem tam takhle potkal, které jakoby znám osobně.

K: A všechno v pohodě? Neměl třeba někdo narážky nebo tak?

R: To asi ne a kdyby měl, tak mě to asi zrovna moc netrápí.

K: A kdybys měl porovnat seznamování na Tinder a seznamování normální venku. Co bys preferoval?

R: Tak asi bych preferoval normálně někde poznat na živo někoho. Ale v té dnešní době už je to takové, že na tom Tinderu mi to přijde, že už to v podstatě je normální takhle přes internet někoho potkat.

K: Jo to si myslím, že určitě. Že spousta lidí teďka možná naopak preferuje Tinder kvůli té jako sociální zkratce, že vlastně se člověk nemusí ani stydět.

R: No přesně tak.

K: Spoléhal ses v té době jen na tu on-line seznamku, asi jo že?

R: Co se týče seznamování tak jo, když neberu v potaz kamarády, co jsem měl.

K: Myslíš, že tu aplikaci používá jen nějaká skupina lidí?

R: Jakože by se to nějak dalo zobecnit?

K: Přesně tak.

R: To asi ne. To podle mě používá prostě spektrem lidí a od každého...z každé skupiny prostě někdo.

K: Jo a chtěla jsem se ještě zeptat. Že ty si tam můžeš nastavit i věk... mohla bych se zeptat, jaký věk jsi tam měl ty nastavený?

R: Tyjo tak to jsem tam měl nějaký defaultní, který ta aplikace dává.

K: Neřešils to vůbec?

R: Nee, to jako podíval jsem se na věk a když tam byl velký rozdíl, tak jsem to doleva dal a měl jsem vyřešené.

K: Uhuh. Máš pocit, že jsi měl velký podíl swipů vpravo vůči swipům vlevo?

R: Jakože jestli jsem více swipoval doleva nebo doprava?

K: Přesně tak. Jestli jsi to filtroval hodně ty profily, nebo jsi swipoval úplně všechny vpravo.

R: To jsem filtroval jakože. Ono tam byla většinou…ehm… jak jsi říkala aji že ti lidi tam někteří i chtěli vypadat líp, což teda mi většinou nepřišlo, ale prostě už od pohledu tam byli lidi, se kterými bych nic nechtěl mět společného, takže jsem to hodně filtroval.

K: Uhuh. *pauza* ghostnul tě tam někdo, nebo ghostoval jsi ty lidi?

R: No někdy *smích*. To tak někdy přijde. Jojo, jako mně jo a já čas od času jenom. Jakože nic hrozného. Většinou, když jsem si s někým psal zrovna a psala mně nějaká druhá, tak té jsem jako neodpovídal, protože jsem vlastně už neměl kapacitu jí psát, když jsem si psal s tou první.

K: A... takže jsi dal přednost té první slečně, než té která napsala až potom.

R: No tak jasné, tak kdyby mě nebavila, tak bych se na ni vykašlal, ale většinou jsem s tou, se kterou jsem si už psal jsem si říkal, že když už si píšeme, tak by to mohlo zůstat. A že víc najednou bych nezvládal a už bych se ztrácel v tom co mi kdo napsal.

K: A ve tvém okolí byli teda další lidi, kteří ten Tinder používali?

R: Jo určitě, hlavně teda holky v mém okolí.

K: Stalo se ti, že by tam na tebe někdo byl nepříjemný?

R: To asi ne.

K: Nebo že by třeba někdo byl opravdu hodně divný.

R: No spíš jsem tam několikrát narazil na někoho namyšleného, ale nepříjemného vyloženě ne.

K: A dle čeho jsi soudil, že ta holka je namyšlená? Co ti třeba psaly, že sis řekl “no tak to je namyšlená nána”?

R: No tak buď, jakože psaly o sobě takovým stylem, že prostě byly dejme tomu z vyšší nějaké sociální třídy anebo prostě takové ty typické jednoslovného odpovědi, kdy člověk neví, jestli si se mnou nechce psát, nebo jí za to nestojím.

K: A je něco, co tě vyloženě zaujalo na tvojí přítelkyni, když jste si psali? Něco, kdy sis řekl "jo tak to by jako šlo"

R: No tak určitě tím, že ta konverzace plynula, že jsem prostě nemusel v podstatě přemýšlet o tom, co napsat. Přečetl jsem si zprávu a hned mi v hlavě naskočilo, jak zareagovat.

K: Komunikoval jsi vždycky jen na Tinderu, nebo jsi přecházel i na jiné platformy?

R: No to jsme přešli pak na Instagram.

K: Proč ne třeba na messengeru?

R: Tak to jak s kým. Mně to bylo jako většinou jedno. Když jsem se zeptal, jestli se nebudeme psát někde jinde, tak jsem se zeptal, kde tu holku najdu a buď mi poslala, jakože Instagram nebo Messenger no.

K: Aha aha. No a jak vypadala tvoje prezentace na Tinderu? Co jsi tam měl napsané? Jaké jsi tam třeba měl zájmy?

R: Eh...tak v popisku jsem neměl napsaný nic "smích", takže to asi není úplně ukázkový příklad, ale fotky.. já jsem tam měl fotky a zájmy propojené. Že vlastně ty fotky, které jsem tam měl odrážely moje zájmy.

K: Uhuh.

R: A vlastně měl jsem tam v zájmech sporty, a pak vlastně, že jsem student na vysoké a kde bydlím. Plus věk samozřejmě.

K: Jo, neměl jsi tam nic jiného vyloženě.

R: Ne, to vůbec.

K: Stalo se ti, že ti napsala slečna, nebo jste si začali psát s nějakou slečnou, která chtěla jen jednorázovku?

R: Umm...jestli jo, tak jsem to nepoznal *smích*.

K: No a píše si to tam někdo do těch popisků? Jakože…chci jen to a to, nebo právě naopak chci něco jiného.

R: Jako párkrát jsem na to narazil, že ta holka měla napsané, že chce jen sex, ale to bylo spíše ojedinělé.

K: Takže by se dalo předpokládat, že většina holek to používá hlavně s perspektivou možnosti dlouhodobého vztahu.

R: No já myslím, že ze strany holek, to bude rozhodně častější než ze strany kluků.

K: A když sis to nainstaloval, nebyl jsi vůči tomu třeba skeptický??

R: no skeptický jsem byl jako předtím, než jsem si to nainstaloval. Že vlastně, když jsem to viděl u bratra, že on si našel přítelkyni, tak jsem si řekl, že to actually může fungovat. Takže jsem tomu dal šanci.

K: A kdyby se to bráchovi nestalo, myslíš, že by sis to někdy stejně nainstaloval?

R: Tak v průběhu covidu asi jo. To byla taková nuda, že člověk dělal kde, jaké blbosti. *smích*

K: *smích* A když ses poprvé viděl s tou holčinou venku, jaký to bylo ten venek? Protože přeci jen člověk se jde potkat s někým cizím a já bych třeba byla asi hodně nervózní.

R: Ono sice jak jsme říkali o tom, že lidi už se nepoznávají v reálu, tak sice už tam proběhla nějaká konverzace, takže nejedeš za úplně cizím člověkem, ale je to úplně stejné, jako když jdeš někoho někde oslovit. Ta nervozita je tam úplně stejná.

K: Stalo se ti třeba něco jako typu, že bys měl pocit, že by ten člověk...”pauza” takové to, když si s někým píšeš, ta konverzace je v pohodě, ale pak vlastně v reálu zjistíš, že si s ním úplně nemáš co říct.

R: To se mi nestalo, jako by ty holky, se kterými jsem byl, tak s těmi jsem si psal tak, že prostě ta konverzace plynula, takže...kdyby to nešlo v tom psaní, tak bych s ní ani nikam nešel.

K: A inicioval jsi tady ty kontakty ty, nebo to šlo i z jejich strany? Jako pojďme někam zajít.

R: Většinou to bylo oboustranné. Prostě to tak nějak vyplynulo.

K: Myslíš, že bys svoji přítelkyni oslovil i venku, kdyby to nebylo on-line?

R: To spíše ne *smích*.

K: A proč ne?

R: To by mi strach nedovolil anebo by to chtělo něco na kuráž.

K: *smích* Takže v prostředí, které by podporovalo kuráž, tak by to šlo, ale bez toho ne.

R: Tak to záleží na okolnostech. To už spíše i závisí na tom jaký jsem.

K: A máte společné zájmy?

R: Ano, jsme oba hodně sportovně založení a oba dva máme rádi deskovky na tak., Jakože zájmy společné máme.

K: Mně totiž přijde, že nevím, zda je dobře či špatně, ale ono na tom Tinderu to funguje tak, že tě to matchuje dle společných zájmů, ale co když by tvoje ideální osoba měla mít jiné zájmy? Na druhou stranu je zase fajn, když ten druhý člověk má zájmy společné, tak jsem se chtěla zeptat, jestli jste se v tom shodli,

R: No jako najít si někoho, kdo má jiné zájmy je docela naprd, to pak s ním tak nějak nemáš co dělat ne?

K: No nejspíše by tam mělo být něco společného i jiného.

R: Tak to určitě. Úplně stejné by to bylo nudné. Se člověk ani nic nepřiučí, ale jako něco společného tam vždycky musí být, jinak to nemá šanci fungovat.

K: A ona je taky z Hradiště, nebo ne?

R: Ona je právě z Brna.

K: Aha... takže to je ten Brněnský okruh.

R: *smích*

K: Měl jsi pocit, že máš v Brně "na výběr" více?

R: *smích* To určitě, bylas někdy v Hradišti? To je maličké město, takže…tady už všechny znám, takže buď jsem se matchl s někým, koho znám a nebo prostě Brno.

K: Takže i ven jsi vždycky s nimi šel v Brně?

R: Jo já jsem tam pořád jezdíval skrz práci na pár dnů.

K: Aha aha. Mě by ještě zajímaly tvé požadavky na svoji ideální partnerku? Měl jsi nějaké, nebo má něco, co od toho člověk potřebuješ?

R: Tak rozhodně nějaká, jakože empatie, nějaké nadšení vůči mojí osobě a nějaká podpora…takové věci. Asi a rozhodně společné zájmy.

K: Jo, a to je jako další dotaz...možná si to člověk neuvědomuje, nebo na tom nezáleží, ale měl jsi nějaký typ holek, kterým jsi vždycky dal swipe vlevo? Nějaký prostě typ slečen, které se ti ani náhodou nelíbí,

R: To určitě. Jako to není ani vzhledově, ale to je právě jak to...jak se ty holky prezentují. Ale takové ty vyloženě zmalovené fifleny, které víc času stráví u zrcadla, než já nevím kdekoliv jinde, takže. Takže takový typ holek ne,

K: Takže v momentě, kdy ta holka byla na těch fotkách více přimalovaná a zkrášlená, tak spíše ne.

R: Jo, přesně taková městská pipina, když to tak řeknu.

K: Uhuh.

R: Klasika to byla holka s deseticentimetrovými nehty, hranaté sluneční brýle a takové věci. To, jak jsem viděl, tak mi to bylo jasné. Taková holčičí verze nahých kluků s břišákama,

K: *smích* Asi by to tak mohlo být.

R: Jako by já bych úplně nechtěl být s někým, kdo by se mnou nešel do lesa a do přírody.

K: Takže líbilo se ti, když ta holka tam měla třeba fotky z těch koníčků?

R: Jo to určitě, to hlavně něco o těch holkách vypovídá. Že ukážou i jak vypadají i jak tráví čas.